

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra asijských studií

Magisterská diplomová práce

Typologická charakteristika grafiky zjednodušených znaků
(Typological Characteristics of the Graphic Forms within Simplified
Chinese Characters)

Tereza Pospíchalová

Vedoucí diplomové práce: Mgr. David Uher, PhD.

Olomouc 2014

Univerzita Palackého v Olomouci
Filozofická fakulta
Akademický rok: 2011/2012

Studijní program: Filologie
Forma: Prezenční
Obor/komb.: Anglická filologie - Čínská filologie (AF-ČI)

Podklad pro zadání DIPLOMOVÉ práce studenta

PŘEDKLÁDÁ:	ADRESA	OSOBNÍ ČÍSLO
Bc. POSPÍCHALOVÁ Tereza	Blížkovice 5, Blížkovice	F111022

TÉMA ČESKY:

Typologická charakteristika grafiky zjednodušených čínských znaků

NÁZEV ANGLICKY:

Typological Characteristics of the Graphic Forms within Simplified Chinese Characters

VEDOUCÍ PRÁCE:

Mgr. David Uher, Dr. - ASH

ZÁSADY PRO VYPRACOVÁNÍ:

1. Uvedení do problematiky reformy čínského znakového písma
2. Korpus: výběr znaků pro analýzu
3. Analýza grafiky znaků
4. Typologická charakteristika grafiky zjednodušených znaků

SEZNAM DOPORUČENÉ LITERATURY:

Jianhuazi Zongbiao [online]. Zhonghua Yuyan Wenzhi Wang, 1964 [cit. 2012-05-23]. Dostupné z: <http://www.china-language.gov.cn/wenziguifan/managed/002.htm>
VOCHALA, Jaromír. Úvod do čínského, japonského a korejského písma: Vznik a vývoj. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1975.
VOCHALA, Jaromír a Věna HRDLIČKOVÁ. Úvod do studia sinologie: část filologická. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1989.
Xiandai Hanyu Cidian. Beijing: Shangwu Yinshuguan, 2005.
ZÁDRAPA, Lukáš. Čínské písmo. Praha: Academia, 2009.

Podpis studenta:

Datum: 24.5.2012

Podpis vedoucího práce:

Datum: 24.5.2012

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a za použití uvedené literatury.

V Olomouci dne Podpis

ANOTACE

Příjmení a jméno autora:	Tereza Pospíchalová
Název katedry a fakulty:	Katedra asijských studií, Filozofická fakulta
Název diplomové práce:	Typologická charakteristika grafiky zjednodušených znaků
Vedoucí diplomové práce:	Mgr. David Uher, PhD.
Rozsah práce:	124
Počet příloh:	1

Tato práce se zabývá typologickou charakteristikou grafiky zjednodušených znaků na základě analýzy 2 235 zjednodušených znaků. Analyzované znaky byly rozřazeny do typologických kategorií na základě metody zjednodušení tradiční podoby daného znaku na znak zjednodušený, resp. dle metody vytvoření zjednodušeného znaku. Byla také blíže popsána změna v grafice analyzovaných zjednodušených znaků v porovnání s jejich tradičními podobami. Nejprve byly vymezeny čtyři základní nadkategorie zjednodušení znaků – vypuštění jedné či více složek znaku s případnou úpravou zbylé části; změna jedné či více složek, případně celého znaku; nahrazení složitějšího znaku jiným již existujícím jednodušším znakem a zjednodušení na základě rychlopisného písma. Následně bylo v rámci prvních dvou nadkategorií vymezeno několik podkategorií. Práce se dělí do dvou částí. První z nich je část teoretická, v níž nastiňuji vznik a vývoj čínských znaků, jejich etymologii a grafickou strukturu a dále reformu čínského znakového písma v 2. pol. 20. století. Druhá část je analytická, na jejím začátku je popsána metodologie a kritéria pro jednotlivé typologické kategorie. Po typologickém rozdělení znaků do kategorií bylo kvantifikováno, kolik znaků se nachází v jednotlivých kategoriích. Výsledky analýzy byly shrnuty a vyhodnoceny v závěru.

Klíčová slova: čínské znakové písmo, zjednodušené znaky, tradiční znaky, reforma čínského znakového písma

Poděkování

Ráda bych na tomto místě poděkovala vedoucímu mé diplomové práce Mgr. Davidu Uhrovi, PhD. za vstřícný přístup, cenné rady a především návrh tématu této práce.

OBSAH

SEZNAM TABULEK A GRAFŮ	9
SEZNAM ZKRATEK.....	10
EDIČNÍ POZNÁMKA	11
ÚVOD	12
1 UVEDENÍ DO PROBLEMATIKY ČÍNSKÉHO ZNAKOVÉHO PÍSMÁ	13
1.1 Vznik čínského znakového písma	14
1.2 Etymologie čínských znaků.....	15
1.3 Grafika čínského znaku	17
1.4 Počátky čínského písma	18
1.5 Vývoj čínského znakového písma	19
1.6 Reformy čínských znaků ve 20. století v ČLR.....	22
1.6.1 Snahy o reformu čínského písma před vznikem ČLR	23
1.6.2 Reformy čínských znaků v Čínské lidové republice po roce 1949	26
1.6.3 Principy zjednodušování znaků	29
1.6.4 Klady a záporny reformy čínského písma v 2. pol. 20. století.....	30
2 METODOLOGIE.....	33
2.1 Kategorie pro způsoby zjednodušování znaků	36
2.1.1 Vypuštění jedné nebo více složek znaku s případnou úpravou zbylé části	36
2.1.1.1 Vypuštění jedné postranní části znaku.....	36
2.1.1.2 Vypuštění dvou postranních částí znaku	36
2.1.1.3 Vypuštění rohové části znaku	37
2.1.1.4 Vypuštění vnitřní či vnější složky	37
2.1.1.5 Jiné druhy vypuštění jedné či více složek znaku	38
2.1.2 Změna jedné či více složek znaku, případně celého znaku.....	38
2.1.2.1 Nahrazení složitého fonetika jednodušší fonetickou složkou.....	39
2.1.2.2 Nahrazení složitého determinativu jednodušším	39
2.1.2.3 Vytvoření nového fonogramu nahrazením části znaku novou fonetickou složkou	39
2.1.2.4 Změna ve struktuře ideogramů	39
2.1.2.5 Zobrýsnění	40
2.1.2.6 Nahrazení jedné či více složek jednoduchou formální složkou....	40

2.1.2.7	Nahrazení znaku nově vytvořeným jednodušším znakem.....	41
2.1.3	Nahrazení složitého znaku již existujícím jednodušším znakem.....	41
2.1.4	Zjednodušení znaku na základě rychlopisného písma	42
3	ANALÝZA	43
3.1	Vypuštění jedné nebo více složek znaku s případnou úpravou zbylé části. 43	
3.1.1	Vypuštění jedné postranní části znaku.....	43
3.1.1.1	Pouze vypuštění jedné postranní složky	43
3.1.1.2	Vypuštění jedné postranní části + úprava zbylé části.....	46
3.1.2	Vypuštění dvou postranních částí znaku.....	48
3.1.2.1	Pouze vypuštění dvou postranních částí znaku.....	48
3.1.2.2	Vypuštění dvou postranních částí + úprava zbylé části.....	48
3.1.3	Vypuštění rohové části znaku	49
3.1.3.1	Pouze vypuštění rohové části znaku	49
3.1.3.2	Vypuštění rohové části + úprava zbylé části	52
3.1.4	Vypuštění vnější či vnitřní složky.....	55
3.1.4.1	Pouze vypuštění vnější či vnitřní složky.....	55
3.1.4.2	Vypuštění vnitřní nebo vnější složky + úprava zbylé části	57
3.1.5	Jiné druhy vypuštění jedné či více složek znaku	57
3.2	Změna jedné či více složek znaku, případně celého znaku.....	64
3.2.1	Nahrazení složitého fonetika jednodušší fonetickou složkou	64
3.2.2	Nahrazení složitého determinativu jednodušším	72
3.2.3	Vytvoření nového fonogramu nahrazením části znaku novou fonetickou složkou	72
3.2.4	Změna ve struktuře ideogramů.....	73
3.2.5	Zobrysnění	75
3.2.6	Nahrazení jedné či více složek jednoduchou formální složkou.....	76
3.2.7	Nahrazení znaku nově vytvořeným jednodušším znakem.....	85
3.3	Nahrazení složitého znaku již existujícím jednodušším znakem	87
3.4	Zjednodušení na základě rychlopisného písma	98
4	VYHODNOCENÍ ANALÝZY	115
	ZÁVĚR	119
	RESUMÉ	121
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	122

SEZNAM PŘÍLOH.....	124
--------------------	-----

SEZNAM TABULEK A GRAFŮ

Tabulka I: Znaky zjednodušené nahrazením složitého fonetika za jednodušší, s. 65.

Tabulka II: Znaky z první a druhé části *Souhrnné tabulky zjednodušených znaků*, u nichž došlo ke zjednodušení nahrazením složitého znaku již existujícím jednodušším znakem, s. 88.

Tabulka III: Znaky z první a druhé části *Souhrnné tabulky zjednodušených znaků zjednodušených na základě rychlopisného písma*, s. 98.

Graf 1: Kvantitativní zastoupení znaků v jednotlivých nadkategoriích, s. 115.

Graf 2: Kvantitativní zastoupení znaků v jednotlivých kategoriích nadkategorie vypuštění jedné či více složek znaku s případnou úpravou zbylé části, s. 116.

Graf 3: Kvantitativní zastoupení znaků v jednotlivých kategoriích nadkategorie změny jedné či více složek, případně celého znaku, s. 117.

SEZNAM ZKRATEK

TZ = tradiční znak

ZZ = zjednodušený znak

EDIČNÍ POZNÁMKA

Pro přepis čínských znaků byla použita výhradně čínská standardní transkripční abeceda pinyin (拼音 *pīnyīn*). Každý termín nejprve uvedený v pinyinu bez tónu doprovází při první zmínce v textu závorka se znaky a pinyinem s tóny, dále jsou tyto termíny uváděny pouze v pinyinu bez tónů. Při první zmínce vybraných termínů v českém překladu je také připojena závorka se znaky a pinyinem s tóny, dále už je používán jen český překlad.

Jelikož je v části této práce věnované analýze ke znakům často připojeno jejich čtení (resp. výslovnost), byl pro veškeré zápisy pinyinů s tóny pro přehlednost použit font Courier New v kurzívě.

Pokud je v práci užito dvojice znaků, kde jeden ze znaků stojí před znakem v hranatých závorkách, např. 汉 [漢], pak první ze znaků představuje zjednodušenou podobu daného znaku, znak v hranatých závorkách pak podobu tradiční (nezjednodušenou). Za takovouto dvojicí znaků je často připojeno za znakem v hranaté závorce čtení daného znaku v pinyinu s tónem a ve fontu Courier New v kurzívě. Pokud má znak, u kterého uvádím jeho výslovnost, více než jedno čtení, jsou jeho jednotlivá čtení oddělená lomítkem, např. *huá/huà*.

Pokud bylo v praktické části práce uznáno za vhodné připsat ke znaku jeho význam, byl daný význam uveden v uvozovkách. Uvádím-li u znaku více významů, jsou nesynonymní významy uvedené v uvozovkách oddělené středníkem. Pro názvy radikálů a jiných složek, které mají stejnou grafickou podobu jako radikály uvedené v Tabulce tradičních radikálů (Kane, 2009, s. 44–46), byly použity čínské názvy v českém překladu v uvozovkách.

Některé složky znaků, které nebyly programem Microsoft Word 2010 rozpoznány, byly vytvořeny v programu Adobe Photoshop CS2.

ÚVOD

Čínské znakové písmo často představuje pro studenta sinologie jednu z největších komplikací studia. Situaci ještě značně komplikuje fakt, že v dnešní době se obecně rozlišují dva typy čínských znaků – tzv. znaky tradiční (složitě či nezjednodušené) a znaky zjednodušené. Zjednodušené znaky se v současnosti používají především v Čínské lidové republice (ČLR), tradiční znaky hlavně na Taiwanu a v oblastech nespádajících pod správu ČLR.

Zjednodušenými znaky se obecně rozumí znaky, které jsou výsledkem reformy čínského znakového písma uskutečněné v 2. pol. 20. století. Tato reforma si kladla za cíl zjednodušit náročné čínské znakové písmo prostřednictvím snížení počtu používaných znaků a snížení počtu tahů jednotlivých znaků, z nichž některé mohou sestávat i z několika desítek tahů.

Cílem této diplomové práce je typologická charakteristika grafiky zjednodušených znaků na základě analýzy 2 235 zjednodušených znaků. Analyzované znaky budou přiřazovány do typologických kategorií na základě metody zjednodušení tradiční podoby daného znaku na znak zjednodušený.

V české literatuře je možné dohledat informace o reformě čínského písma ve 20. století, avšak co se týče principů zjednodušování, bývá uvedeno jen několik příkladů znaků náležejících do dané kategorie zjednodušení. V této práci se pokusím analyzované zjednodušené znaky přiřadit do jednotlivých kategorií dle typu zjednodušení a blíže popsat změny v grafice analyzovaných zjednodušených znaků v porovnání s jejich tradičními podobami. Na základě výsledků a poznatků z analýzy zjednodušených znaků vyvodím závěry, zajímavé bude především kvantitativní zastoupení znaků v jednotlivých kategoriích.

1 UVEDENÍ DO PROBLEMATIKY ČÍNSKÉHO ZNAKOVÉHO PÍSMÁ

Čínské znakové písmo, neboli také čínské znaky, je u nás vžitým označením pro grafemický systém¹, resp. pro jeho grafické symboly, užívaný po dlouhá staletí k zaznamenávání čínského jazyka, v němž se mísí logografický a morfemografický princip. Logografické písmo je písmo, jehož jednotky zapisují v první řadě celá slova. V případě čínského písma je třeba brát toto označení s rezervou. Dříve tomu skutečně bylo tak, že jeden čínský znak odpovídal na jazykové úrovni jednomu slovu, avšak dnes je většina čínských slov víceslabičná, tzn. k jejich zápisu je třeba více (zpravidla dvou) znaků. Označením čínského písma jako morfemografického je myšleno, že jeho základními jednotkami – v našem případě znaky – se zapisují morfémy, tedy nejmenší významové jednotky vázané na určitý zvuk (Vochala et al., 1975, s. 3–9).²

Čínské znaky se obecně dělí do dvou typů – na tzv. znaky složité, neboli také tradiční či nezjednodušené, (正体字 / 繁体字 *zhèngtǐzì/fántǐzì*) a znaky zjednodušené (简化字 *jiǎnhuàzì*). Zjednodušené znaky jsou dnes používány v Čínské lidové republice (ČLR) či v Singapuru a jsou oficiálním písmem Čínské lidové republiky. Tradiční znaky se stále používají na Tchaj-wanu a v dalších oblastech nespádajících pod správu ČLR. V Hongkongu a v Macau, které byly na konci 20. století opět připojeny k ČLR, stále převládají znaky tradiční, ale už i sem proniká zjednodušená sada znaků.

Zjednodušené podoby znaků vznikaly již od nejstarších dob, ale obecně se pod pojmem „zjednodušené znaky“ rozumí sada zjednodušených čínských znaků vytvořená během reformy ve 20. století v ČLR (viz kapitola 1.2). Zjednodušené znaky se používají v učebnicích, denním tisku, krásné literatuře i úředních dokumentech. Ale stále se můžeme setkat i se znaky tradičními – ty se používají např. pro specializované knihy týkající se starých textů či v dílech zaměřených na

¹ Grafemický systém lze obecně charakterizovat jako soubor grafémů určitého typu s (více či méně) ustálenou grafickou formou a jazykovou referencí, jejichž užití se řídí určitými ortografickými pravidly.

dějiny jazyka a písma. Kromě literatury se s tradičními znaky můžeme stále setkat v běžném životě, lidé je nadále používají pro nápisy v ulicích, štíty restaurací či obchodů, v jídelních lístcích apod. Tradiční znaky totiž mají jistou větší prestiž než znaky zjednodušené, mají příděch vznešenosti a starobylosti (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 33–34).

1.1 Vznik čínského znakového písma

Čínské znakové písmo jakožto písemná soustava se vyvinulo pro zápis čínského jazyka, kterým se mluvilo v povodí Žluté řeky již asi v 2. tisíciletí př. n. l. Doposud skutečně doložené dějiny tohoto písma začínají někdy před rokem 1200 př. n. l. (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 30).

Stejně jako je to často u dějin počátků dnešních států, je i vznik čínského znakového písma opředen mýty a pověstmi. Zatímco Vochala (1975) nebo Kane (2009) uvádí jakožto legendárního původce čínských znaků pouze Cang Jieho (仓颉 *Cāng Jié*), Boltz (1994), Zádrapa s Pejčochovou (2009) i Wilder (1922) zmiňují dvě³ postavy tradičně spojované se vznikem čínských znaků – již zmíněného Cang Jieho a dále Fu Xiho (伏羲 *Fú Xī*).

Cang Jie, patřící ke starší pověsti o vzniku čínských znaků, byl legendárním písařem na dvoře Žlutého císaře, měl prý čtyři oči a podnět k vytvoření písma mu daly stopy ptáků a zvíře poté, co si uvědomil, že je možné je dle stop rozlišit a určit. První zmínku o něm a jeho roli při vzniku znaků nalézáme ve filozofickém textu *Xunzi* (荀子 *Xúnzi*) z 3. stol. př. n. l., kde sice Cang Jie není označen přímo za tvůrce čínských znaků, ale jeho jméno je se vznikem znaků spojováno a šířeno z generace na generaci. Vyloženě za tvůrce čínských znaků je Cang Jie označen v díle *Letopisy pana Lü* (吕氏春秋 *Lǚshì chūnqiū*) od Lü Buweie (吕不韦 *Lǚ Bùwéi*), ministra státu Qin, z doby kolem roku 239 př. n. l. a také v Xu Shenově (许慎 *Xǔ Shèn*) doslovu ke slovníku *Výklad významu základních a vysvětlení struktury složených znaků* (说文解字 *Shuōwén Jiězì*) z roku 100 n. l. V posledním

³ Kučera a kol. i Boltz uvádí kromě Fu Xiho a Cang Jieho také mýtického vládce Božského rolníka (Shénnóng 神农), který prý používal provázkové písmo – což je pro nás vedlejší, neboť se nejednalo o psanou soustavu.

zmíněném díle se také dočteme o Fu Xim jako autorovi osmi trigramů (Boltz, 1994, s. 130–138).

Fu Xi (také označován jako Baoxi, 庖牺 *Báo Xī*) je považován za jednoho z mytických tří vládců a jeho osoba je ve starověkých textech spjata především s vynálezem tzv. osmi trigramů (八卦 *bāguà*), které jsou základem *Knihy proměn* (易经 *Yìjīng*). Za tvůrce čínského znakového písma bývá Fu Xi označován v dílech od doby dynastie Han (206 př. n. l. – 220 n. l.). Pověsti o tvůrcích čínských znaků spjaté s Cang Jieem a Fu Xim postupem času splynuly v jednu a od raného středověku převládla ta spojená s postavou Fu Xiho (Boltz, 1994, s. 130–138).

Verze o vytvoření čínského písma jednotlivcem je nicméně poměrně nevěrohodná. Je pravděpodobnější a vědecky opodstatněnější, že čínské písmo se vyvíjelo postupně a je produktem mnoha generací, během nichž došlo k třídění a úpravám znaků (Vochala et al., 1975, s. 10).

1.2 Etymologie čínských znaků

Čínské znaky se z hlediska základních principů jejich tvoření, tzv. grafotvorných principů, dělí tradičně do šesti kategorií čínsky nazývaných liushu (六书 *liùshū*), které vypracoval čínský gramatolog Xu Shen ve svém díle *Výklad významu základních a vysvětlení struktury složených znaků* sepsaném zhruba kolem r. 100.

Xu Shen ve svém slovníku rozlišuje znaky základní, 文 *wén*, a znaky odvozené, 字 *zì*. Základní znaky jsou tvořeny pouze jedním prvkem a dělí se na piktogramy a symboly. Odvozené znaky se skládají z více než jednoho prvku a dělí se dále na ideogramy a fonogramy (Kučera et al., 2005, s. 13-15).

1. **Piktogramy** (象形 *xiàngxíng*) jsou znaky, které svou grafickou podobou zpodobňují konkrétní objekt. V průběhu vývoje čínského písma docházelo k postupnému demotivování čínských znaků, tj. ztrátě piktografických rysů, takže dnes v nich rozpoznáme původně zobrazené předměty jen stěží (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 45–46).

Příklad: 目 „oko“, 人 „člověk“ (zobrazuje nakročenou lidskou postavu z profilu), 口 „ústa“ (Kučera et al., 2005, s. 14).

2. **Symboly** (指事 *zhǐshì*) vznikají připojením rozlišovacího ukazovacího prvku (např. čárky) k piktogramu, čímž naznačují význam znaku (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 47).
Příklad: Znak pro „kořen stromu“ 本 se skládá z determinativu 木 „strom“, v jehož dolní části je vodorovným tahem naznačeno, kterou část stromu máme na mysli (Kučera et al., 2005, s. 14).
3. **Ideogramy** (会意 *huìyì*) se skládají ze dvou či více prvků, které dohromady tvoří výsledný význam znaku (Kučera et al., 2005, s. 14).
Příklad: 从 „následovat“ (složený ze dvou lidských postav, jedna následuje druhou), 休 „odpočívat“ (člověk opřený o strom), 安 „klidný“ (žena pod střechem) (Kučera et al., 2005, s. 14).
4. **Fonogramy** (形声 *xíngshēng*), někdy označované jako **fonoideogramy**, v sobě slučují složku fonetickou a složku významovou. Determinativ ve fonogramech odkazuje na význam znaku, fonetikum na jeho výslovnost (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 51).
Příklad: 妈 *mā* „matka“ – determinativ 女 „žena“ a fonetikum 马 *mǎ*; 拥 *yōng* „objímat“ – determinativ 手 „ruka“ a fonetikum 用 *yòng* (Kučera et al., 2005, s. 15).
5. **Výpůjčky** (假借 *jiǎjiè*) nevznikly vytvořením nového znaku, ale použitím již existujícího grafému (piktogramu, symbolu, ideogramu či fonogramu) k zápisu jiného významu na základě jejich stejného nebo podobného znění (Vochala a Hrdličková, 1989, s. 19).
Příklad: Znak pro „dlouhý“ 长 *cháng* byl použit pro zápis jiného podobně znějícího výrazu 长 *zhǎng* „vedoucí“ (Kane, 2009, s. 40).
6. **Variety** (转注 *zhuǎnzhù*), nebo tzv. **transfigurované znaky**, jsou znaky, které vznikly přeměnou již existujícího znaku ve znak jiný tím, že jedna složka byla nahrazena složkou jinou (Vochala et al., 1975, s. 15–16).
Příklad: 考 *kǎo* „zemřelý otec“ (zastarale) a 老 *lǎo* „(být) starý“ (Kane, 2009, s. 40).

Většina čínských znaků jsou fonogramy – Vochala s Novákem a Puckem (1975) uvádí, že přes 90 % čínských znaků patří do této kategorie. Významové složce fonogramů a ideogramů se říká determinativ, který bývá někdy mylně směřován s radikálem (部首 *bùshǒu*). Pojem radikál se rozumí grafický prvek, podle kterého jsou znaky řazeny ve slovníku, běžně je radikálem nejvýraznější složka, případně tah znaku. Pokud je to možné, kryje se radikál s determinativem znaku. Aby se znaky mohly řadit do slovníků, je třeba, aby měly radikál, nemusí však obsahovat determinativ. Některé radikály mohou stát jako samostatné znaky, některé se však vyskytují už jen jako složky znaků (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 74–76).

Počet radikálů byl od pradávna proměnlivý. Xu Shen ve svém slovníku rozlišil na 540 radikálů, dle kterých rozdělil znaky do oddílů. Dnes se nejčastěji uvádí počet 214 radikálů, tento údaj uvádí Zádrapa s Pejčochovou (2009) i Kane (2009).

Co se týče fonogramů, v mnoha znacích této kategorie plní radikál svou funkci významově klasifikační složky a fonetikum funkci fonetické složky. Ve funkci fonetik nejčastěji vystupují samostatné znaky. Podobně jako v případě radikálů existují také fonetika, která již nemohou stát samostatně a vyskytují se pouze jako složky (např. 𠃉 *yuān*). Někdy je však obtížné odhadnout dle fonetické složky čtení znaku. Již při tvoření znaků bylo mnohdy využito neadekvátní fonetikum, které se neshodovalo se čtením znaku, pro které bylo použito. V důsledku toho dnes často narazíme na znaky, u nichž se čtení znaku a čtení jeho fonetické složky neshodují. Nejčastěji se jedná o rozdíly v tónu, iniciále či finále (Vochala et al., 1975, s. 39–47).

1.3 Grafika čínského znaku

Základní jednotkou čínského znakového písma, tudíž i jednotlivých znaků, je tah (笔画 *bǐhuà*). Tahy se sdružují do prvků (部件 *bùjiàn*), které se dále spojují do znaku (汉字 *hànzì*). Počet tahů a prvků ve znaku se různí – vždy se však jedná o nejméně jeden tah a jeden prvek.

Tahy rozlišujeme na základní a odvozené. Kučera a kolektiv (2005) uvádí pět základních tahů:⁴

1. bodový tah (点 *diǎn*)

⁴ Počet základních tahů se v literatuře často liší – např. Zádrapa s Pejčochovou uvádí 6 základních tahů (5+stoupavý tah zleva).

2. vodorovný tah (横 *héng*)
3. svislý tah (竖 *shù*)
4. levý tah (撇 *piě*)
5. pravý tah (捺 *nà*)

Odvozené tahy jsou v podstatě variantami základních tahů. Vyznačují se tím, že začínají stejně jako tahy základní, ale pokračují jiným způsobem – např. jsou zalomené či mají koncový háček. Jako příklad odvozeného tahu si můžeme uvést vodorovný tah s hákem nebo vodorovný lomený s hákem 冫.

Při psaní čínských znaků musíme mít na paměti, že každý znak vepisujeme do tzv. *grafického pole* ve tvaru čtverce – tzn. každý znak je stejně vysoký a stejně široký bez ohledu na počet tahů a prvků.

Plynulé psaní a jednodušší zapamatování struktury znaku nám usnadňují pravidla psaní znaků, která určují pořadí tahů ve znacích. Tradiční pořadí tahů nám rovněž pomáhá při hledání ve slovnících. Mezi základní pravidla psaní čínských znaků patří (Kučera et al., 2005, s. 13):

1. Nejdříve píšeme levý, pak pravý tah/prvek.
2. Nejdříve píšeme tah vodorovný, pak svislý.
3. Nejdříve píšeme horní, pak dolní prvek.
4. Nejdříve píšeme vnější, pak vnitřní prvek.
5. Nejdříve píšeme prostřední prvek, pak prvky po stranách.

1.4 Počátky čínského písma

Za nejstarší písemné památky čínského jazyka jsou považovány nápisy na věšebných zvířecích kostech a želvích krunýřích, které se datují do asi 13. století př. n. l., tedy do pozdního období dynastie Shang (商 *Shāng*). Tyto nápisy na želvích krunýřích a zvířecích kostech, spjaté s obřadní praxí shangského dvora, se čínsky označují jiaguwen (甲骨文 *jiǎgǔwén*) a byly objeveny roku 1899 ve vesnici Xiaotun (小屯 *Xiǎotún*) poblíž města Anyang (安阳 *Ānyáng*) v severní části provincie Henan (河南 *Hénán*) (Vochala et al., 1975, s. 10).

Objev těchto věšebných kostí s nápisy je spjat s osobou filologa Wang Yironga (王懿荣 *Wáng Yìróng*), odborníka na staré znaky na bronzových nádobách. Před

rokem 1899 lidé již mnoho let na polích v okolí vesnice Xiaotun vyorávali kromě bronzových předmětů i věšební kosti. Tyto kosti prodávali lékárníkům jako tzv. dračí kosti, které byly součástí mnoha receptů proti různým nemocem. Traduje se, že Wang Yirong ke konci 19. století v Pekingu onemocněl a lékař mu doporučil mimo jiné prášek z „dračích kostí“. Když mu sluha donesl z lékárny ještě nerozdrcené dračí kosti, všiml si Wang Yirong, že jsou na nich vyryty znaky velmi podobné těm, které znal z bronzových nádob. A tak započalo průkopnické období sběru a výzkumu věšebních nápisů. Dodnes bylo nalezeno více než 100 000 zlomků věšebních nápisů, ze kterých bylo shromážděno přes 4 500 různých znaků. Z těchto znaků jich pak bylo zatím identifikováno jen zhruba 1 000 (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 104-109).

Další významnou etapu v dějinách čínského znakového písma představují nápisy na bronzech (bronzové nádoby apod.), čínsky jinwen (金文 *jīnwén*), z období dynastie Zhou (周 *zhōu*), která svrhla Shangy a nastoupila na trůn v 11. století př. n. l. V porovnání s nápisy na věšebních kostech se nápisy na bronzech znatelně prodloužily (často o několik desítek, ojediněle i několik set znaků) a mnohdy měly rýmovanou stavbu (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 120–132).

1.5 Vývoj čínského znakového písma

Během historického vývoje čínského znakového písma docházelo ke zjednodušování a formalizaci tvaru znaků a oprošťování od původní piktografie v grafické podobě. V průběhu vývoje čínského písma byly vytvořeny různé grafické styly a variantní formy znaků, které tyto změny odrážely. Od písma na věšebních zvířecích kostech a želvích krunýřích až po vzorové písmo, které začalo převládat asi od 7. století, a jeho kurzivní modifikace převažuje ve vývoji čínského znakového písma tendence zjednodušování tvaru. Vývoj znaků byl ve značné míře ovlivňován narůstajícím požadavkem na snadnější psaní tohoto poměrně náročného písma. Tyto tendence vyvrcholily ve 20. století reformou čínského písma, kdy byly oficiálně schváleny zjednodušené formy některých znaků.

Písmo na věšebních zvířecích kostech a želvích krunýřích, jiaguwenech, je charakteristické piktografickými rysy grafické formy znaků, nejedná se však o piktografické neboli obrázkové písmo. Písmo na jiaguwenech je proměnlivé

a vyskytuje se v něm mnoho variant znaků. Běžným jevem v tomto písmu je neustálenost polohy, či dokonce přítomnosti jednotlivých složek. Písmo „dračích kostí“ bylo mimo jiné do jisté míry ovlivněno materiálem – znaky se vyrývaly do kostí a krunýřů, což vedlo k tomu, že jsou znaky spíše hranaté oproti zaoblenějším tvarům znaků na bronzových nádobách ze srovnatelné doby (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 109–112).

Na styl písma na věšebných zvířecích kostech a želvích krunýřích úzce navazuje písmo na bronzových nádobách. Toto písmo obsahuje již poměrně mnoho ideofonografických znaků (fonogramů), ale grafická podoba písma je stále neustálená a uchovává si piktografické rysy podobně jako písmo na jiaguwenech (Vochala et al., 1975, s. 17–18).

Po sjednocení Číny r. 221 př. n. l. dynastií Qin lze v oblasti písma rozeznat dvě tendence. Na oficiální úrovni fungovala standardizace písma (正体 *zhèngtǐ* – „formální styl“) a státním písmem se stává malé pečetní písmo. Na ostatních úrovních se vliv státního uspořádání a rozšiřování úředních a obchodních styků projevuje v různých rychlopisných stylech (俗体 *sútǐ* – „vulgární/prostý styl“). Pro tyto styly byly charakteristické zjednodušování složek či celých znaků, vizuální rozevlátost a horší čitelnost. Oblast každodenního praktického života ovládlo tzv. úřednické písmo (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 151–152).

Během qinské reformy písma došlo ke zjednodušení dosud používaného písma ve státě Qin, které pak bylo zavedeno v celé zemi jako jednotné normativní písmo – malé pečetní písmo. Toto písmo vycházelo z velkého pečetního písma, které bylo upraveno a částečně zjednodušeno – zejména došlo k nahrazení mnoha variantních podob jednoho a téhož grafému jedinou normativní jednotkou (Kučera et al., 2005, s. 11). V malém pečetním písmu byly potlačeny některé přetrvávající piktografické rysy, znaky jsou souměrnější, úhlednější a zaoblenější než dříve (Vochala et al., 1975, s. 19–20).

Úřednické písmo (隶书 *lìshū*) bylo za Qinů neoficiálním písmem používaným ve svých počátcích zejména nižšími úředníky a bylo výsledkem snah o rychlejší a jednodušší psaní. Za dynastie Han se úřednické písmo stává oficiálním standardem a malé pečetní písmo, za Qinů oficiální, začíná sloužit spíše jako slavnostní a ozdobné písmo. Vznikem úřednického písma došlo k další demotivaci značné části

znaků a jejich zjednodušení. V tomto písmu se odráží vliv psaní pomocí štětce a inkoustu – tahy již nemají rovnoměrnou tloušťku jako u předchozích stylů, ale bývají v místech zesíleny či zeslabeny podle způsobu a stylu psaní štětcem. Oblé tvary malého pečetního písma se změnilly v hranaté tvary úřednického písma (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 154–158).

V průběhu vývoje čínského písma se vedle oficiálních písemných stylů užívaly i různé rychlopisné styly, pramenící z potřeby snadnějšího a rychlejšího psaní. V 2. pol. 1. století př. n. l. vzniká rychlopisná varianta čínského písma nazývaná konceptní písmo (草书 *cǎoshū*)⁵. Někdy se tomuto písmu říká „trávnové písmo“, jelikož jedním z významů znaku 草 *cǎo* je „tráva, bylina“. V konceptním písmu dochází k poměrně radikálnímu zkracování nebo spojování tahů, někdy jsou tahy nahrazeny tečkami nebo složky spojeny v jeden tah. Konceptní písmo se vyznačuje tím, že kvůli rychlému, zjednodušenému zápisu je pro neznalce velice obtížné znaky rozpoznat a zápis přečíst. Ve 20. století sehrálo konceptní písmo významnou roli při reformě čínských znaků, neboť mnoho znaků bylo zjednodušeno právě na základě jejich podoby v konceptním písmu (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 158–160).

Na přelomu 2. a 3. století, ke konci vlády dynastie Východní Han, se objevuje písemný styl xingshu (行书 *xíngshū*), jenž bývá nejčastěji překládán jako kurzivní písmo⁶. I tento styl písma vznikl pro potřeby rychlého psaní, ale oproti písmu konceptnímu nedochází k takovému značnému zkracování a spojování prvků. Kurzivní písmo není tak nečitelné jako písmo konceptní, znaky lze snadněji rozeznat a identifikovat (Vochala et al., 1975, s. 25).

Počátkem 3. století n. l. se začíná tvořit styl, který později postupně převládl a stal se základním duktem čínského písma – je řeč o vzorovém písmu, čínsky kaishu (楷书 *kǎishū*). Tento styl se dodnes používá jako písmo tiskovin a oficiálnějšího psaného prostoru včetně standardních počítačových fontů (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 158–161).

⁵ Vochala tento styl písma v *Úvodu do čínského, japonského a korejského písma I* označuje jako „kursivní písmo“.

⁶ V angličtině se překládá jako running script, tedy „běžící“ písmo. Vochala tento styl písma ve svém *Úvodu do čínského, japonského a korejského písma I* označuje jako „běžné písmo“.

1.6 Reformy čínských znaků ve 20. století v ČLR

Čínské znakové písmo bylo a stále je poměrně složité a náročné na psaní i učení, což v minulosti vyvolávalo snahy o jeho reformu a zjednodušení. Jak již bylo zmíněno dříve, v průběhu vývoje čínského znakového písma jsou znát tendence ke grafické formalizaci písma, což vedlo ke zjednodušování tvaru znaků. Hlavním činitelem těchto tendencí byl požadavek a touha po snadnějším psaní tohoto náročného písma. Tendence vedoucí ke zjednodušení znaků a usnadnění psaní jsou znát např. v přechodu z vyumělkovaného pečetního písma k písmu úřednickému či ve vzniku různých rychlopisných stylů, které byly zmíněny v předchozí kapitole.

Od zavedení vzorového písma se grafika znaků již moc neměnila – tedy alespoň na oficiální úrovni. Mezi prostým lidem působily tendence nahrazovat složité znaky jednoduššími tvary a tak vznikly tzv. zjednodušené znaky, které se již od starověku používaly mezi lidmi v neoficiální sféře, tj. mimo úřední styk a okruh literární kultury. Zjednodušené znaky se objevovaly vedle složitých znaků již v nejstarších písemných památkách a dále pak hojně za Válčích států. Zjednodušené znaky vzorového písma se objevují zhruba od 5. století, jejich počet narůstal zejména za dynastií Tang (唐 *Táng*, 618-907) a Song (宋 *Sòng*, 960-1279). Navzdory jejich šíření však zjednodušené znaky nebyly oficiálně uznávány, říkalo se jim *suzi* (俗字 *súzì*) – populární nestandardní znaky (Vochala et al., 1975, s. 26–27).

Dalším činitelem ve vývoji čínského písma byly snahy o zlepšení identifikovatelnosti znaků – tedy aby se od sebe nějak zřetelně odlišovaly. Vlivem těchto snah bylo zdůraznění grafické formy a struktury některých znaků, což se v mnoha případech projevilo doplněním znaku o radikálovou složku (Vochala et al., 1975, s. 25–26).

V průběhu vývoje čínského znakového písma vzniklo důsledkem tvoření zjednodušených forem a zlepšování identifikovatelnosti znaků mnoho variantních forem znaků – nestandardních heterogramů (异体字 *yìtǐzì*), které se používaly vedle standardních znaků (Vochala a Hrdličková, 1989, s. 23).

1.6.1 Snahy o reformu čínského písma před vznikem ČLR

Pro úpravy čínského písma uzákoněné v 50. a 60. letech 20. století v ČLR měla nezanedbatelný vliv společenská situace a politické dění. Pro Čínu traumatizující a ponižující 19. století bylo obdobím, kdy si Čína začala uvědomovat, že na světě existují technologicky vyspělejší a silnější mocnosti, které se nezděrají usilovat o území, která jim původně nepatřila. Naopak v Číně vládla konfuciánská morálka, které odporovalo násilné ovládnutí vzdálených zemí.

Počátkem 19. století, kdy se zvyšuje objem opia dováženého do Číny, zde již byly miliony lidí závislých na této omamné látce. Ve snaze napravit tuto situaci byl vydán zákaz opia, což však nevyhovovalo cizincům, především Velké Británii. Konfrontace mezi Čínou a cizími mocnostmi vyvrcholily roku 1842 tzv. první opiovou válkou, po níž následovaly další dvě. Čína nebyla schopná čelit technologicky vyspělejšími západními velmocím a byla donucena podepsat několik, pro Čínu nevýhodných, tzv. nerovnoprávných smluv⁷. Čína se tedy konce 19. století dožila v polokoloniální závislosti na západních velmocích. Neschopnost qingského dvora⁸ vypořádat se s touto situací vedla k jeho pádu roku 1911 a vyhlášení Čínské republiky 1. ledna 1912 (Bakešová, 2001, s. 5–10).

Po porážkách v 19. století a vystavení prvkům a vlivům západní politiky a kultury začalo převládat přesvědčení, že je třeba Čínu přeměnit v moderní stát – proto bylo třeba vytvořit novou kulturu přístupnou širokým vrstvám a „vytvářet předpoklady, aby se Čína mohla v širokém měřítku seznamovat se světovou vědou a kulturou“ (Vochala a Hrdličková, 1989, s. 32). V souvislosti s tím se kromě jiného rozběhly diskuze o adekvátnosti čínského znakového písma pro dosažení nových cílů, neboť bylo známým faktem, že tato náročná písemná soustava je hlavním důvodem vysoké míry negramotnosti a nevzdělanosti lidu. Jedním z cílů přeměny na moderní stát bylo šíření vzdělání mezi nejširší vrstvy lidu, především prostřednictvím nové moderní literatury.

Proces snah o modernizaci vyvrcholil roku 1919 za Májového hnutí, známého také jako Hnutí 4. května, což je název pro události spojené s hnutím za nové myšlení a novou formu psaného jazyka. Nová moderní literatura měla být přístupná

⁷ Na základě těchto smluv musela Čína např. otevřít některá přístavní města zahraničnímu obchodu, pronajmout zúčastněným velmocím vybraná území na pobřeží či udělit zboží přiváženému ze smluvních států směšně nízké clo.

⁸ Mandžuská dynastie Qing (Qīng 清, 1644-1911) byla poslední vládnoucí dynastií v Číně.

co nejširším vrstvám, tudíž bylo nutné, aby byla psána jazykem blízkým hovorové řeči. Literatura do té doby byla psaná literárním jazykem wenyan (文言 *wényán*), jenž byl založen na klasických vzorech a bez studia byl nesrozumitelný. V duchu moderního hnutí začaly být literární jazyk wenyan a celá tradiční literatura považovány za zpátečnické (Bakešová, 2001, s. 32–37).

Na čínské písmo se tedy již od konce 19. století pohlíželo jako na brzdu všeobecného vzdělání a ozývaly se hlasy požadující buď jeho naprosté zrušení, či alespoň zjednodušení. Mnoho učenců včetně známého spisovatele Lu Xuna (鲁迅 *Lǔ Xùn*) se nadchlo myšlenkou přechodu na hláskové (fonemografické) písmo inspirované latinkou. První návrhy čínského hláskového písma se objevují již koncem 19. století – roku 1882 vypracoval Lu Zhuangzhang (盧懋章 *Lú Zhuàngzhāng*) návrh hláskové abecedy *Srozumitelné na první pohled* (目了然初阶 *Yīmùliǎorán chūjiē*). Jednou z nejznámějších fonetických abeced pro čínštinu je Zhuyin zimú (注音字母 *Zhùyīn zìmǔ*), což je transkripční abeceda vypracovaná roku 1913, oficiálně schválená roku 1918 jako pomocné písmo, která vychází z dělení slabiky na tři části – iniciální konsonantickou část, spojovací vokalizkou část a finální vokalizkou část. Další významnou abecedou založenou na latince bylo tzv. nové latinizované písmo (拉丁化新文字 *Lādīnghuà Xīn Wénzì*) vypracované na konci 20. let 20. století. Tato abeceda vynikala jednoduchostí a tím, že se v ní neoznačovaly tóny. V současnosti je mezinárodně užívanou hláskovou abecedou založenou na latince tzv. pinyin (拼音字母 *pīnyīn zìmǔ*). Tato transkripční fonetická abeceda, schválená roku 1958, nahradila dřívější Zhuyin zimú, jejím účelem bylo sloužit jako pomocný prostředek k výuce čínských znaků (především v ohledu na jejich čtení) a napomáhat šíření standardní čínštiny (Vochala a Hrdličková, 1989, s. 32–39).

Vedle pokusů o přechod na hláskové písmo se rozrůstaly snahy o reformu čínských znaků. Mezi prvními iniciátory snah o znakovou reformu ve 20. století byl Lu Feikui (陆费逵 *Lù Fèikuí*), jenž roku 1909 publikoval v časopise *Vzdělání* (教育杂志 *Jiàoyù zázhi*) článek „Při obecném vzdělání by se měly používat populární nestandardní znaky“ (普通教育当采用俗体字 *Pǔtōng jiàoyù dāng cǎiyòng sùtǐzì*), v němž jmenuje výhody používání neoficiálních jednodušších variant některých znaků (Su, 1994, s. 86):

- Mezi lidmi jsou již používány, jsou jednodušší ke psaní a je lehčí se je naučit a zapamatovat si je.
- Tyto znaky jsou již s výjimkou státních úředních zkoušek používány, proto by bylo snadné je zavést oficiálně.
- Vzhledem k jejich menší obtížnosti psaní nebude tak náročné si je zapamatovat, což by mělo přispět ke zvýšení gramotnosti mezi obyvateli.

V článku „Návrhy na úpravy čínských znaků“ z roku 1922 (整理汉字的意见 *Zhěnglǐ hànzì de yìjiàn*) už Lu Feikui navrhuje některé konkrétní postupy pro zjednodušení znaků: omezení počtu znaků v oběhu; využívání jednodušších variant znaků, které již byly neoficiálně v oběhu od starověku; další zjednodušování podoby znaků (Su, 1994, s. 86–87).

Roku 1920 vyšel v časopise *Naše řeč* příspěvek *Předběžný návrh na zjednodušení v současnosti užívaných čínských znaků* od Qian Xuantonga (钱玄同 *Qián Xuántóng*), kde navrhuje osm principů pro zjednodušení čínského písma (Su, 1994, s. 87):

1. Zjednodušení celkové podoby znaků, např. 壽 → 寿.
2. Využití jednodušší varianty konceptního písma, např. 為 → 为.
3. Využití pouze první složky složitého tvaru znaku pro vytvoření znaku zjednodušeného, např. 聲 → 声.
4. Nahrazení některého původního komponentu znaku zkrácenými tahy, např. 劉 → 刘.
5. Použití staré podoby znaků, které byly „zesložitěny“ později, zpravidla přidáním další složky, např. 雲 → 云.
6. Zkrácení tahů fonetika, např. 遠 → 远.
7. Vytvoření nového zjednodušeného znaku, např. 響 → 响.
8. Záměna stejně znějících znaků na základě fonetické výpůjčky, např. 薑 → 姜.

Tyto dobře propracované principy byly využity později v 50. letech při reformách. Qian Xuantongovy návrhy byly ve 20. letech 20. století přijaty a bylo rozhodnuto o ustavení výboru pro zjednodušené znaky. V následujících letech byl prováděn sběr neoficiálních variant znaků v tištěných textech od 10. století – např. roku 1930 vydala Academia Sinica (中央研究院 *Zhōngyāng Yánjiūyuàn*) soubor tohoto

druhu znaků, který čítal více než 1 600 položek a byl založen na dvanácti populárních dřevotiskových edicích díla *Životopisy příkladných žen* (古烈女传 *Gǔ liè nǚ zhuàn*) (Su, 1994, s 87–88).

Roku 1934 schválila Stálá komise přípravného výboru pro sjednocení úředního jazyka další návrh od Qian Xuantonga, v němž se zasazoval o vytvoření úředně zaštitěného seznamu jednodušších neoficiálních podob znaků, které se měly po zralém uvážení vytřídit z existujících souborů. O rok později vyšla pod Qian Xuantongovým vedením příručka *Seznam jednoduchých znaků*, který čítal na 2 400 položek (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 162–166).

V roce 1935 se rozběhlo Hnutí za zjednodušené znaky. V Šanghajských novinách byl zveřejněn nejen manifest tohoto hnutí, ale i tabulka s první várkou více než 300 zjednodušených znaků. Tyto znaky téměř hned začalo používat k tisku svých novin či časopisů několik redakcí, což přimělo kuomintangskou vládu k vydání oficiální verze tabulky obsahující 324 znaků, které byly vybrány z Qian Xuantongovy příručky *Seznam jednoduchých znaků*. Ta však byla po pár měsících počátkem roku 1936 prohlášena za nezávaznou, její používání ve školní výuce nebylo povinné (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 162–166).

Roku 1937 vypukla čínsko-japonská válka (1937–1945), čímž došlo k přerušení reformního hnutí. V jisté podobě se udrželo pouze v osvobozených oblastech, kde tamní tisk využíval a dokonce i někdy tvořil jednodušší varianty znaků (Su, 1994, s. 88–89).

1.6.2 Reformy čínských znaků v Čínské lidové republice po roce 1949

Po založení Čínské lidové republiky 10. října 1949 byly oživeny snahy o zjednodušení čínského písma za podpory z oficiálních míst. Komunistický režim totiž kladl důraz na vzdělání co nejširších vrstev a věnoval velkou pozornost rolníkům a dalším negramotným obyvatelům. K šíření vzdělání i mezi nejnižší vrstvy mělo přispět právě zjednodušení náročné písemné soustavy.

Roku 1954 vznikl Výbor pro znakovou reformu, který se zaměřil na vytvoření příznivých podmínek pro reformu čínského písma prostřednictvím zjednodušení dosavadních znaků, šířením standardní čínštiny⁹ a vypracováním nové

⁹ Fonetickou normou standardní čínštiny je pekingský dialekt.

fonemografické abecedy¹⁰. Roku 1954 byl tímto výborem sestaven *Návrh plánu na zjednodušení čínských znaků*, který navrhoval tři způsoby zjednodušení čínské písemné soustavy: snížení počtu tahů, zmenšení počtu znaků a zjednodušení způsobu psaní. Návrh obsahoval mimo jiné i tabulku se 798 zkrácenými znaky, seznam zhruba 400 variant, které měly být zcela zrušeny, a tabulku zkracovaných prvků pro rukopisné účely (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 166–167). Ke zmenšení počtu znaků přispělo zejména rozhodnutí vlády odstranit z užívání vybrané nestandardní heterogramy. Na konci roku 1955 byla vydána tabulka obsahující celkem 1 865 variantních podob 810 znaků. Z těchto nestandardních heterogramů byl vždy vybrán jeden znak, který se stal normou, a zbylých 1 055 variant bylo odstraněno z užívání, resp. prohlášeno za neplatné (Wenhuabu, 1955). V rámci dalšího vývoje reformy však bylo několik z těchto původně zrušených variant navraceno do oběhu a staly se standardními normativními znaky. Ve výsledku tedy bylo z užívání odstraněno ne 1 055, ale jen 1 027 variant znaků (Su, 1994, s. 95–98).

Po vydání *Návrhu plánu na zjednodušení čínských znaků* probíhal zkušební provoz v tiskovinách a došlo k několika úpravám (např. zredukování počtu znaků v první tabulce). Čínská vláda návrh schválila a 31. ledna 1956 byl vyhlášen jako *Plán zjednodušení čínských znaků* (汉字简化方案 *Hànzì Jiǎnhuà Fāng'àn*). Tato verze oficiálně schválila 230 znaků, které již byly v tisku používány. Dále tento dokument obsahoval tabulku dalších 285 zjednodušených znaků a seznam 54 automaticky zkracovaných prvků (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 166–167). Tento první soubor zjednodušených znaků byl vydán postupně v několika tabulkách v letech 1956–1959.

Roku 1964 byla Výborem pro znakovou reformu vydána *Souhrnná tabulka zjednodušených znaků* (简化字总表 *Jiǎnhuàzì zǒngbiǎo*) obsahující 2 236¹¹ znaků. Tento soubor znaků představoval systematické shrnutí několika menších tabulek vydaných v letech 1956–1959. Oproti *Plánu zjednodušení čínských znaků* však došlo ještě k některým úpravám, které pramenily ze soustavnějšího uplatňování principů reformy. Jedním z těchto principů bylo zkracování prvků, což zasáhlo stavbu mnoha znaků, které je obsahovaly. Díky zásadě analogie bylo rozhodnuto, že pokud se zjednodušený znak vyskytuje jako složka v jakémkoli dalším znaku,

¹⁰ Tou se stala abeceda založená na latince známá jako pinyin (*pīnyīn zìmǔ* 拼音字母).

¹¹ Zádrapa a Pejčochová uvádí jiný počet – a to 2 238. Avšak v tabulce se 2 znaky (簽 a 須) opakují, skutečný počet je tedy opravdu 2 236, jak uvádí např. Daniel Kane ve své knize *Knížka o čínštině*.

zjednoduší se stejným způsobem, jako by stál samostatně. K tomu se přidala zásada, že pokud existoval některý ze zjednodušených prvků jako samostatný znak, bude mít zjednodušenou podobu, jakou měl v roli složky znaku. *Souhrnná tabulka zjednodušených znaků* z roku 1964 obsahovala v první tabulce 352 zjednodušených znaků, které nevystupovaly jako složky jiných znaků. Ve druhé tabulce bylo vypsáno 132 znaků, které se používaly jako složky jiných znaků, a 14 nesamostatných zkracovaných prvků. Třetí tabulka pak obsahovala 1 754 znaků, které vznikly uplatněním principů zjednodušování čínských znaků na základě materiálu druhé tabulky (Su, 1994, s. 90).

Roku 1986 byla vydána upravená verze *Souhrnné tabulky* z roku 1964, v níž došlo k doladění některých detailů a jejíž celkový počet znaků se snížil na 2 235. Jednou ze změn v *Souhrnné tabulce* z r. 1986 oproti předchozí verzi z r. 1964 je, že znaky 叠, 覆, 像 a 囉 již nepředstavují oficiální složité formy znaků 迭, 复, 象 a 罗. V první části upravené druhé verze *Souhrnné tabulky* je o dva zjednodušené znaky (迭 a 象) a jeden tradiční (覆) méně. V její druhé části pak oproti druhé části tabulky z r. 1964 chybí tradiční znak 囉, jenž je v *Souhrnné tabulce* z r. 1986 obsažen ve třetí části znaků zjednodušovaných analogicky. Kromě toho byly v druhé verzi *Souhrnné tabulky* upraveny některé poznámky. Přibyla poznámka týkající se znaků 了 a 奈 – při čtení *liào* se v sadě tradičních znaků používá 奈, při čtení *liǎo* znak 了. Dále byly upraveny poznámky pro znak 余 [餘] a pro pravidlo zkracování 言 na 讠 ve znaku 讎 [讎] (Gowuyuan, 1986).

Po skončení Kulturní revoluce byla plánována další fáze reformy písma. Výbor pro znakovou reformu vydal roku 1977 předběžný návrh, kde představil 248 dalších znaků k prověření v praxi. Návrh obsahoval ještě kromě 61 zkrácených tahů také 605 znaků se spornějšími podobami, ke kterým se měla veřejnost vyjádřit. Ohlasy však byly v drtivé většině negativní a nesouhlasné – druhý stupeň reformy byl považován za příliš drastický a roku 1986 byla reforma definitivně zamítnuta (Su, 1994, s. 90).

1.6.3 Principy zjednodušování znaků

Jednou z hlavních snah reformy čínského písma byla co největší přijatelnost pro veřejnost, k čemuž mělo částečně přispět využití už zaběhnutých zjednodušených variant, které však nebyly oficiálně schváleny.

Su Peicheng (1994) porovnáním složitých a zjednodušených podob znaků vyčlenil následující principy zjednodušování:

1. vypuštění jednotlivých prvků:

- a) vypuštění jedné části (levé, pravé, vrchní, spodní) znaku: znak 録 „nahrávat, zaznamenávat“ byl zjednodušen na 录 vypuštěním levé části znaku
- b) vypuštění dvou částí znaku: znak 術 „umění“ byl zjednodušen na 朮 vypuštěním levé a pravé části, zbyla pouze prostřední
- c) vypuštění některého rohového prvku: u znaku 懇 „upřímný“ byl vypuštěn prvek v levém rohu vrchní části a vznikl zjednodušený znak 恳
- d) vypuštění vnějšího či vnitřního prvku: u znaku 開 „otevřít“ byl vypuštěn vnější prvek, čímž vznikl znak 开
- e) vypuštění jiných prvků: u znaku 匯 „spojovat, dávat dohromady“ došlo nejen k vypuštění některých prvků, ale i k určité přestavbě znaku, čímž vznikl zjednodušený znak 汇

2. změna grafiky jedné či více složek znaku:

- a) změna ve struktuře fonoideogramů:
 - i. změna fonetika: např. 潔 → 洁
 - ii. změna radikálu: např. 鹵 → 鹵
 - iii. změna fonetika i radikálu: např. 驚 → 惊
- b) změna ve struktuře ideogramů: např. 體 → 体, 塵 → 尘
- c) zobrysnění, tzn. využití obrysů grafické struktury složitého znaku ke vzniku zjednodušené podoby: např. 齊 → 齐, 龜 → 龟
- d) nahrazení některé složky jednoduchým symbolem: např. 區 → 区, 勸 → 劝

3. nahrazení složitěho znaku již existujícím jednodušším znakem se stejným či podobným čtením: např. 穀 gǔ → 谷 gǔ, 後 hòu → 后 hòu

1.6.4 Klady a zápory reformy čínského písma v 2. pol. 20. století

Vzato všeobecně, je nepopiratelné, že reforma písma, při níž došlo ke zjednodušení znaků, s sebou přinesla významné klady – zmenšení počtu znaků v oběhu, usnadnění studia a výrazné urychlení a zjednodušení psaní. Zjednodušená sada znaků se mezi lidmi rychle ujala, zčásti proto, že s některými zjednodušenými formami znaků byli lidé již seznámeni, a to napomohlo ke sjednocení a standardizaci písma.

Nicméně reforma s sebou nepřinesla jen samé klady, nýbrž také jisté zápory. Uvedeme si některé z těch nejdůležitějších kladů a záporů, které zmiňují Su Peicheng (1994), Zádrapa s Pejčochovou (2009) či Vochala (1975):

Klady:

1. Snížil se počet tahů. Su Peicheng (1994) ve svém díle uvádí zajímavý statistický údaj, že průměrný počet tahů složitých znaků uvedených v *Souhrnné tabulce zjednodušených znaků* z r. 1986 je 16. Oproti tomu průměrný počet tahů zjednodušených znaků v téže tabulce je 10,3.
2. Znaky získaly na zřetelnosti, což značně usnadňuje rozlišitelnost při čtení. Např. u znaku pro „želvu“ 龜 → 龟 je jasně zřejmé zjednodušení původního komplikovaného znaku.
3. Snížil se počet běžně užívaných znaků (通用字 *tōngyòngzì*)¹². K tomuto jevu přispěl např. princip nahrazení složitěho znaku již existujícím jednodušším znakem se stejným či podobným čtením (např. stejná slabika, ale jiný tón), např. 穀 gǔ → 谷 gǔ. V souvislosti s tímto principem docházelo také k tomu, že dva odlišné složité znaky se stejnou výslovností byly nahrazeny jedním totožným zjednodušeným znakem, např. složité znaky 鐘 *zhōng* a 鍾 *zhōng*, nesoucí odlišné významy, byly nahrazeny stejným

¹² Dle Zádrapy a Pejčochové je počet tzv. běžných znaků cca 7 000. Mezi běžnými znaky je cca 2 500–3 000 znaků, které se označují jako tzv. časté (často používané) znaky (常用字 *chángyòngzì*).

zjednodušeným znakem 钟 *zhōng*, který ve výsledku přebral významy obou původních složitých znaků. Tento princip však způsobil jeden z největších problémů při studiu čínštiny – homonymii a homografií (více viz dále Zápory – bod 3.).

4. U některých znaků, u kterých bylo při zjednodušování použito nové fonetikum, napovídá nové fonetikum výslovnost daleko lépe a kvalitněji než v původní složité podobě znaku. Jako příklad si můžeme uvést znak 態 *tài* → 态 *tài*.
5. Oproti složitým tvarům je některé zjednodušené znaky jednodušší a snadnější rozdělit na jednotlivé složky a vysvětlit je.

Zápory:

1. U některých znaků došlo zjednodušením k zastření vztahu k jejich složitým protějškům, tudíž je často obtížné přiřadit některému zjednodušenému znaku jeho složitou podobu a naopak. Uvedme si jako příklad znak 盧 *lú* → 卢 *lú*.
2. Na jedné straně se snížil počet znaků s velmi podobnou grafikou, na straně druhé došlo u některých znaků k nabytí větší vzájemné podobnosti jejich forem, tzn. oslabení grafické distinktivnosti. Např. téměř totožné složité znaky 畫 „malovat, kreslit“ a 晝 „den“ byly nahrazeny navzájem zřetelně odlišnými zjednodušenými znaky 画 a 昼. Oproti tomu v případě složitých znaků 攏 „držet pohromadě“ a 擾 „vyrušovat, obtěžovat“ došlo zjednodušením na 拢 a 扰 k jejich vzájemné větší podobnosti. Su Peicheng (1994) zmiňuje další zajímavý údaj, že počet případů, kdy zjednodušením došlo k větší podobnosti znaků, převažuje nad těmi, kdy zjednodušené podoby znaků si již nejsou tak podobné, jako jejich složité tvary.
3. Princip nahrazení složitého znaku již existujícím jednodušším znakem se stejným či podobným čtením sice vedl ke snížení počtu znaků, ale v důsledku toho došlo k zamlžení zamýšleného významu znaku. Jako příklad si uvedme spojení zápornky 不 *bù* a zjednodušeného znaku 干, který má dvě čtení s různými významy – spojení 不干 můžeme číst *bù gān* ve významu „odmítat něco (u)dělat“, nebo *bù gān* ve významu „nesušit, neschnout“ či „nebýt suchý“.

V důsledku toho, že během reformy byly v mnoha případech dva znaky (výjimečně i více), jež se v tradiční podobě odlišují, ve zjednodušené sadě převedeny na jediný znak, došlo ve značné míře k homografii a homonymii. Homografie je označení vlastnosti, kdy se jeden znak vztahuje k více morfémům, jak příbuzným, tak nesouvisejícím, které mají odlišnou výslovnost. U homografie se tedy shoduje písemná podoba, ale ne výslovnost. Homonymie označuje vlastnost, kdy se jedním znakem zapisuje více morfémů, jak příbuzných, tak nesouvisejících, jejichž výslovnost je totožná. U homonymie se tedy shoduje jak písemná podoba, tak i výslovnost (Zádrapa a Pejčochová, 2009, s. 42–43).¹³

Podle výše uvedených definic homografie a homonymie by tedy znak 干, uvedený výše jako příklad, spadal do kategorie homografie, neboť má dvě různá čtení s různými významy – *gān* a *gān*.

4. U některých znaků došlo při zjednodušování použitím principu záměny fonetika k tomu, že nové fonetikum napovídá výslovnost znaku o dost hůř, než je tomu v případě složité podoby daného znaku. Jako příklad si můžeme uvést složitý znak 爺 *yé*, kde je výslovnost jasně naznačena fonetikem 耶 *yé*. Avšak v případě zjednodušené podoby tohoto znaku 爷 už situace není tak jasná, čtenáři podoba znaku nenaznačuje jeho čtení.
5. V případě některých znaků – především těch, při jejichž zjednodušování byla využita jednodušší varianta konceptního písma – je není možné pro vysvětlení rozebrat na jednotlivé složky. Tak je tomu např. v případě znaků 农, 专, 书, u nichž není možná dekompozice na prvky.

¹³ Definice homografie a homonymie je převzata od Zádrapy a Pejčochové. V běžném pojetí by byla znaková homonymie jen zvláštním typem homografie.

2 METODOLOGIE

Korpusem pro typologickou klasifikaci grafiky zjednodušených znaků byla zvolena *Souhrnná tabulka zjednodušených znaků* z roku 1986, která je upraveným vydáním stejnojmenné tabulky z roku 1964.¹⁴

Souhrnná tabulka zjednodušených znaků (1986) obsahuje 2 235 znaků, které jsou rozděleny do 3 částí. První část čítá 350 zjednodušených znaků, které se nevyskytují jako složky jiných znaků. Druhá část obsahuje 132 znaků, které už mohou vystupovat jako složky jiných znaků, a vedle toho ještě 14 automaticky zkracovaných prvků. Třetí část obsahuje 1 753 znaků¹⁵, které byly zjednodušeny na základě znaků z druhé části *Souhrnné tabulky* – znaky z druhé části se vyskytují jako složky znaků uvedených ve třetí části, v důsledku čehož došlo ke zjednodušení těchto znaků dle toho, jak byly či nebyly zjednodušeny jejich jednotlivé složky tvořené samostatnými znaky či některým ze 14 automaticky zkracovaných prvků.

V první fázi analýzy byly do jednotlivých kategorií dle typu zjednodušení rozděleny znaky z první a druhé části *Souhrnné tabulky* – celkem 482 zjednodušených znaků. Dále byly do jednotlivých kategorií rozděleny znaky ze třetí části, které obsahují jako složku jeden ze 14 automaticky zkracovaných prvků uvedených v druhé části *Souhrnné tabulky* – celkem 673 zjednodušených znaků.

V další fázi byly do kategorií rozděleny ostatní znaky ze třetí části *Souhrnné tabulky*. U těchto znaků se nejedná o vyloženě unikátní či ojedinělé zjednodušení, neboť byly zjednodušeny analogicky dle toho, jak byly zjednodušeny znaky, které mohou vystupovat jako složky jiných znaků, obsažené v druhé části *Souhrnné tabulky*. U všech těchto znaků ze třetí části tabulky proběhlo zjednodušení na základě vynechání jednoho či více prvků, nebo na základě změny či zkrácení některé části tradičního znaku.

Zjednodušené znaky ze třetí části *Souhrnné tabulky*, které byly vytvořeny prostřednictvím vynechání jednoho či více prvků z jejich tradičních podob, byly rozděleny do jednotlivých kategorií vypuštění jedné či více složek znaku dle toho, jakou pozici zaujímal vypuštěná složka ve struktuře tradiční podoby znaku,

¹⁴ Více viz kapitola 1.2.2.

¹⁵ Ve skutečnosti čítá třetí část *Souhrnné tabulky zjednodušených znaků* 1 900 znaků, ale některé znaky se opakují, pokud u nich došlo ke zjednodušení více než jedné složky. V takovém případě jsou dané znaky zařazeny u každé složky, která se u nich zjednodušila.

případně zda byla zbylá část znaku ještě nějakým způsobem upravena. Pokud se typ zjednodušení metodou vypuštění složky u znaku ze třetí části *Souhrnné tabulky* shodoval s typem zjednodušení prostřednictvím vypuštění složky u znaku z druhé části *Souhrnné tabulky*, dle kterého byl daný znak ze třetí části analogicky zjednodušen, byl daný analyzovaný znak ze třetí části tabulky přiřazen k již zmíněnému a klasifikovanému znaku z druhé části tabulky prostřednictvím odrážky.

U znaků ze třetí části *Souhrnné tabulky*, které byly zjednodušeny prostřednictvím změny jedné či více složek znaku, byla situace problematická. U těchto zjednodušených znaků bylo při jejich analýze nevyhnutelné věnovat se tomu, jak byly zjednodušeny jejich jednotlivé složky, které představují materiál druhé části *Souhrnné tabulky*. Po uvážení jsem se rozhodla tyto znaky, až na některé výjimky, přiřadit do té kategorie, do které byl přiřazen zjednodušený znak z druhé části *Souhrnné tabulky*, jenž u daného analyzovaného znaku ze třetí části tvoří složku, která je zdrojem zjednodušení. Takovéto znaky ze třetí části byly přidány k již klasifikovaným znakům z druhé části tabulky formou odrážky, neboť se v jejich případě jedná v jádru o stejné zjednodušení. Pro tyto znaky za odrážkou pak platí vysvětlení typu zjednodušení nadřazeného znaku.

Znaky, u kterých došlo pouze ke zkrácení některého ze 14 automaticky zkracovaných prvků, jsou v části věnované analýze uvedené za odrážkou u daného zkráceného prvku, u něhož je stručné vysvětlení typu zjednodušení..

Je třeba zmínit, že některé znaky byly zjednodušeny kombinací více postupů, proto by mohly být přiřazeny do více než jedné kategorie. Pokud u znaků došlo ke zjednodušení některé složky a zároveň k automatickému zkrácení prvku (některého ze 14 automaticky zkracovaných prvků), bylo v první řadě přihlíženo na typ zjednodušení složky jiné než automaticky zkracovaného prvku.

Informace potřebné pro klasifikaci znaků do jednotlivých kategorií pochází ze slovníků Wenlin (文林 *wénlín*), Xiandai Hanyu Cidian (现代汉语词典 *Xiàndài Hànyǔ Cídiǎn*), ICIBA, CEDICT, Zdic.net a Shufa Zidian (书法字典 *Shūfǎ zìdiǎn*).

Aby bylo možné znaky v průběhu analýzy typologicky přiřazovat do kategorií, bylo třeba si nejdříve jednotlivé kategorie vytvořit. Pro následující čtyři nadkategorie a jejich kategorie, případně i podkategorie, byly využity a dle potřeby upraveny

postupy zjednodušování znaků popsané Su Peichengem v *Xiandai Hanzixue Gangyao* (1994), Jaromírem Vochalou v *Úvodu do studia sinologie: Části filologické* (1989) a principy popsané Lukášem Zádrapou v *Čínském písmu* (2009), které byly víceméně převzaty od Su Peichenga (1994).

Kategorie pro způsoby zjednodušování znaků:

1) Vypuštění jedné nebo více složek znaku s případnou úpravou zbylé části

a) Vypuštění jedné postranní části

- Pouze vypuštění jedné postranní části
- Vypuštění jedné postranní části + úprava zbylé části

b) Vypuštění dvou postranních částí znaku

- Pouze vypuštění dvou postranních částí znaku
- Vypuštění dvou postranních částí znaku + úprava zbylé části

c) Vypuštění rohové části znaku

- Pouze vypuštění rohové části znaku
- Vypuštění rohové části znaku + úprava zbylé části

d) Vypuštění vnitřní či vnější složky znaku

- Pouze vypuštění vnitřní či vnější složky znaku
- Vypuštění vnitřní či vnější složky znaku + úprava zbylé části

e) Jiné druhy vypuštění jedné či více složek znaku

2) Změna jedné či více složek, případně celého znaku

a) Nahrazení složitěho fonetika jednodušší fonetickou složkou

b) Nahrazení složitěho determinativu jednodušším determinativem

c) Vytvoření nového fonogramu nahrazením části znaku novou fonetickou složkou

d) Změna ve struktuře ideogramů

e) Zobrysnění

f) Nahrazení jedné nebo více složek jednoduchou formální složkou

g) Nahrazení znaku nově vytvořeným jednodušším znakem

3) Nahrazení složitěho znaku již existujícím jednodušším znakem

4) Zjednodušení znaku na základě rychlopisného písma

2.1 Kategorie pro způsoby zjednodušování znaků

2.1.1 Vypuštění jedné nebo více složek znaku s případnou úpravou zbylé části

V rámci této nadkategorie jsem stanovila pět kategorií vypuštění jedné nebo více složek znaku.

2.1.1.1 Vypuštění jedné postranní části znaku

U znaků této kategorie došlo k úplnému vypuštění některé postranní části – levé, pravé, vrchní či spodní – ze složité podoby znaku. U některých znaků v této kategorii došlo pouze k vypuštění některé postranní části, u jiných byla ještě zbylá část tradičního znaku určitým způsobem upravena, zjednodušena. Na základě této skutečnosti byly v rámci této kategorie vytvořeny dvě podkategorie:

1. Pouze vypuštění jedné postranní části

Znaky v této podkategorii byly zjednodušeny čistě jen úplným vynecháním některé postranní složky, k žádné další úpravě již nedošlo.

Např.:

糴 → 余 兒 → 儿

2. Vypuštění jedné postranní části + úprava zbylé části

Znaky této podkategorie byly zjednodušeny vynecháním některé postranní složky v kombinaci s následnou úpravou zbývajících částí tradičního znaku.

Např.:

舊 → 旧 類 → 类 眾 → 众

2.1.1.2 Vypuštění dvou postranních částí znaku

Do kategorie vypuštění dvou postranních částí znaku byly zařazeny znaky, u nichž došlo při zjednodušování k vypuštění buď levé a pravé, nebo vrchní a spodní části, v důsledku čehož zbyla z tradičního znaku pouze původně prostřední složka. Klasickým příkladem je např. znak 術 → 术.

Dále sem byly zařazeny znaky sestávající z 3 a více složek, u kterých došlo k vypuštění dvou či více složek, které se vůči zbylé části nacházely na různých

stranách – zbylá část však nesměla být původně ve složitém znaku mezi vypuštěnými složkami. Např. u znaku 声 [聲] došlo k vypuštění dvou prvků 殳 + 耳, které se vůči zbylé složce 声 nacházely jeden vpravo, druhý pod, a zároveň složka 声 se ve složitém znaku nenachází mezi vypuštěnými složkami.

V rámci této kategorie byly vytvořeny dvě podkategorie:

1. Pouze vypuštění dvou postranních částí znaku

Např.:

術 → 朮 習 → 习

2. Vypuštění dvou postranních částí znaku + úprava zbylé části

Např.:

擊 → 击 鑿 → 凿

2.1.1.3 Vypuštění rohové části znaku

U znaků zařazených do kategorie došlo při zjednodušení k úplnému vypuštění rohové části ze složité podoby znaku, u některých navíc také k další úpravě zbylé části. Na základě této skutečnosti byly v rámci této kategorie vytvořeny dvě podkategorie:

1. Pouze vypuštění rohové části znaku

Např.:

墾 → 垦 陽 → 阳 孫 → 孙

2. Vypuštění rohové části znaku + úprava zbylé části

Např.:

惱 → 恼 懸 → 悬 質 → 质

2.1.1.4 Vypuštění vnitřní či vnější složky

Do této kategorie spadají znaky, u nichž došlo ke zjednodušení vypuštěním celé vnitřní či vnější složky. Některé znaky byly po vypuštění složky ještě nadále upraveny.

Klasickým příkladem znaku spadajícího do kategorie vypuštění vnitřní nebo vnější složky je znak 开 [開], u něhož došlo k vypuštění vnější složky 門 „vrata“. Mezi typickými strukturami složitých znaků, které byly zjednodušeny právě

vypuštěním vnitřního či vnějšího prvku, jsou 𠄎 (開), 𠄎 (瘡, 廠), 𠄎 (迴) nebo 𠄎 (氣) – menší části ve výše zobrazených strukturách představují vnitřní složku. Kromě toho jsem do této kategorie, stejně jako Su Peicheng, zařadila také znaky zjednodušené obdobně jako znak 糞 [糞] – znak 糞 se skládá ze tří složek 米, 田 a 共, ke zjednodušení tohoto znaku došlo vypuštěním prostředního prvku 田 (považujeme tento prvek za „vnitřní“, neboť je z vrchní a spodní strany obklopen jinými, pro něj vnějšími, složkami).

V rámci této kategorie byly, podobně jako u předchozích kategorií vypuštění složek znaku, vytvořeny dvě podkategorie:

1. Pouze vypuštění vnitřní či vnější složky

Např.:

奮 → 奋 廣 → 广 寧 → 宁

2. Vypuštění vnitřní či vnější složky + úprava zbylé části

Např.:

巖 → 严 關 → 关

2.1.1.5 Jiné druhy vypuštění jedné či více složek znaku

Tato kategorie vypuštění prvků je různorodější než předchozí kategorie. Byly sem zařazeny znaky, u kterých došlo k vypuštění jedné či více složek nebo jejich částí, ale které nemohly být dle typu vypuštění zařazeny do některé z prvních čtyř kategorií.

Např.:

處 → 处 觸 → 触 墮 → 堕

2.1.2 Změna jedné či více složek znaku, případně celého znaku

U znaků v této nadkategorii došlo k jejich zjednodušení tím, že jedna nebo více jejich složek byly nahrazeny strukturně jednodušší složkou. U tohoto typu zjednodušení znaků byly vyčleněny kategorie nahrazení fonetika jednodušším (resp. kratším) fonetikem, nahrazení složitého determinativu/radikálu jednodušším, vytvoření nového fonogramu nahrazením části znaku novou fonetickou složkou, změna ve struktuře ideogramů, zobrysnění, nahrazení jedné či více složek

jednoduchou formální složkou (tzn. bez významové či fonetické funkce) a nahrazení znaku nově vytvořeným jednodušším znakem.

2.1.2.1 Nahrazení složitého fonetika jednodušší fonetickou složkou

V této kategorii jsou zahrnuty znaky, u nichž došlo ke zjednodušení tradičního znaku prostřednictvím nahrazení původního složitého fonetika jednodušším, tzn. fonetikem o menším počtu tahů. Při tomto druhu změny složky se zachovala funkce nové složky jako fonetika. Např.:

斃 → 毙 竅 → 窍 遷 → 迁

Tento typ zjednodušení složitých znaků byl uplatňován ve velké míře, neboť drtivá většina čínských znaků jsou fonogramy. Jednodušší fonetika, která byla použita při tomto typu zjednodušení znaků, existují také jako samostatné znaky.

2.1.2.2 Nahrazení složitého determinativu jednodušším

U této kategorie došlo ke zjednodušení znaků prostřednictvím výměny složitého determinativu za jednodušší. Vyměněný determinativ může ve znaku sloužit jako radikál. Např.:

巛 → 礚 願 → 愿

U některých znaků (např. 巛 → 礚) mohlo dojít navíc i ke zkrácení další složky.

2.1.2.3 Vytvoření nového fonogramu nahrazením části znaku novou fonetickou složkou

Znaky v této kategorii byly zjednodušeny tak, že původní nefonetická složka tradičního znaku byla nahrazena novou fonetickou složkou, v důsledku čehož vznikl nový fonogram. Např.:

畢 → 毕 進 → 进 曆 → 历

2.1.2.4 Změna ve struktuře ideogramů

Změna ve struktuře znaků v této kategorii byla motivována jak snahou o zjednodušení znaku, tak o zachování principu „spojení významů“, dle kterého jsou ideogramy tvořeny. U těchto znaků tedy došlo k nahrazení některé složky složkou

jednodušší, takovou, která svým významem přispívá k celkovému významu znaku.
Např.:

寶 → 宝 塵 → 尘 筆 → 笔

2.1.2.5 Zobrysnění

Znaky v této kategorii byly zjednodušeny do takové podoby, která zachovává obrysy či základní strukturu tradičního znaku. Často byly během procesu zobrysnění vynechány jedna i více složek či jednotlivé tahy. Některé znaky zjednodušené zobrysněním se podobají původním složitým znakům, u některých však došlo k takovému radikálnímu zjednodušení, že zjednodušený znak je zcela odlišný od tradičního. Při zjednodušení zobrysněním byly v podstatě vytvořeny nové znaky.

Metoda zobrysnění se hojně vyskytuje u znaků, jejichž zjednodušené formy vznikly na základě rychlopisných stylů. Do kategorie zobrysnění byly zařazeny ty znaky, u nichž není prokazatelné zjednodušení zobrysněním pocházející z rychlopisných stylů.

Např.:

龜 → 龟 齊 → 齐 龍 → 龙

2.1.2.6 Nahrazení jedné či více složek jednoduchou formální složkou

Tato kategorie je založena na principu zjednodušení znaku prostřednictvím nahrazení některé složky, nebo více složek, složkou jednodušší. Patří sem znaky, které nelze prokazatelně zařadit do jiných kategorií – nelze říci, zda byly zjednodušeny na základě kurzivního písma, zda byla jednoduchá složka nově vytvořena, nebo zda byla použita cíleně. U některých znaků této kategorie nahradila jednodušší složka složité fonetikum, přičemž jednodušší složka už funkci fonetika neplní, resp. její výslovnost je zcela odlišná od čtení znaku.

Jednoduché složky, které byly při tomto typu zjednodušení použity, lze nazvat symboly – tzn. složky, které v těchto znacích nemají významovou či fonetickou funkci. Je však třeba zmínit, že v jiných znacích už tyto symboly mohou mít některou funkční vlastnost. Mezi jednoduché symboly použité při zjednodušení znaků této kategorie patří např. 又, 乂, 力 nebo bodové tahy.

Mezi znaky této kategorie patří např.:

敵 → 敌 鳳 → 凤 趙 → 赵 劉 → 刘 邊 → 边

2.1.2.7 Nahrazení znaku nově vytvořeným jednodušším znakem

Tuto kategorii tvoří znaky, pro jejichž zjednodušenou podobu byl vytvořen nový znak. Složitá a zjednodušená podoba znaku jsou si buď částečně podobné (např. vytvořené na základě zanechání původního obrysu znaku → „zobrysnění“), nebo se vůbec nepodobají. Např.:

叢 → 丛 憂 → 忧

U skupiny znaků této kategorie, jejichž složité podoby jsou fonogramy, došlo k vytvoření nové podoby znaku nahrazením původního radikálu i fonetika novými funkčními složkami. Např.:

護 → 护 響 → 响 驚 → 惊

2.1.3 Nahrazení složitého znaku již existujícím jednodušším znakem

Tato kategorie obsahuje znaky, pro jejichž zjednodušenou podobu byl vypůjčen již existující jiný znak. Tento vypůjčený znak byl zpravidla využit na základě stejné či podobné výslovnosti nebo významu. Zřídka byl pro zjednodušenou podobu vypůjčen znak, který se četl zcela odlišně než zjednodušovaný složitý znak. Propůjčený znak mohl mít původně jiný význam či užití než znak, pro který byl vypůjčen. Po vypůjčení pro zjednodušenou podobu jiného složitého znaku význam vypůjčeného znaku buď zanikl, nebo se užíval nadále s novým.

Mezi znaky zjednodušené nahrazením jednodušším vypůjčeným znakem na základě stejné či podobné výslovnosti patří např.:

闆 *bǎn* → 板 *bǎn* 穀 *gǔ* → 谷 *gǔ* 幾 *jǐ* → 几 *jǐ*

U skupiny složitých znaků této kategorie byl pro jejich zjednodušenou podobu vypůjčen jiný samostatný znak, který představoval jejich strukturní složku. V průběhu dějin byly k některým znakům přidávány další složky pro zvýšení jejich distinktivnosti (např. znak 胡 původně znamenal „vous, vousy“, ale postupem času tento znak nabral na dalších významech, proto byl pro význam „vous, vousy“ vytvořen nový tradiční znak 鬍 přidáním složky 髟 „vlas“). Tudíž se může na první pohled zdát, že tato skupina znaků byla zjednodušena vypuštěním složek,

avšak ve skutečnosti byly pro zjednodušenou podobu těchto znaků vypůjčeny jednodušší znaky, které představují jejich složku, ale existovaly již jako samostatný znak s vlastním významem.

Např.:

錶 → 表 捨 → 舍 鬆 → 松

2.1.4 Zjednodušení znaku na základě rychlopisného písma

Do této kategorie náleží znaky, u nichž byly při zjednodušování využity jednodušší rychlopisné varianty nebo byla některá jejich složka zjednodušena na základě rychlopisné varianty. Jak již bylo zmíněno v teoretické části, v průběhu vývoje čínského písma vznikaly vedle oficiálních písem a znaků také neoficiální rychlopisné styly a jejich znaky. Tyto styly byly výsledkem tendencí pramenících z potřeby rychlejšího a snadnějšího psaní (především v běžném každodenním životě, v administrativě a obchodu), což vedlo k mnohdy radikálnímu zjednodušování grafiky znaků. Během reformy čínských znaků v ČLR hrál důležitou roli především rychlopisný styl caoshu, konceptní písmo, ve kterém docházelo často k drastickému zjednodušení grafiky znaků. V menší míře bylo při reformě využito také kurzivní písmo xingshu.

Např.:

書 → 书 應 → 应 壯 → 壮 車 → 车 馬 → 马

Zjednodušení na základě rychlopisných variant mnohdy znamenalo zcela rozdílnou podobu složité a zjednodušené formy, např. 應 → 应. U některých znaků však v rychlopisné variantě došlo pouze ke změně některé ze složek, tudíž u některých dvojic znaků lze rozpoznat jejich vzájemný vztah, např. 狀 → 状.

3 ANALÝZA

3.1 Vypuštění jedné nebo více složek znaku s případnou úpravou zbylé části

3.1.1 Vypuštění jedné postranní části znaku

3.1.1.1 Pouze vypuštění jedné postranní složky

Do této podkategorie spadají ty zjednodušené znaky, které byly vytvořeny čistě jen vypuštěním jedné okrajové části (levé, pravé, horní, dolní) ze složité podoby znaku a u nichž nebyla zbývající část dále upravena.

虫 [蟲] *chóng*: Složitý znak 蟲 „hmyz“ sestává se tří stejných prvků, byl zjednodušen na 虫 vypuštěním dvou ze tří totožných prvků. Tahy: 18→6.

𪛗 [糴] *dí*: Znak 糴 byl zjednodušen vypuštěním pravé složky tvořené fonetikem 翟 *dí*. Tahy: 22→8.

电 [電] *diàn*: Z tradičního znaku 電 byl vypuštěn horní prvek radikál 雨 „déšť“. Podoba znaku 电 je stará forma znaku dnes tradičního znaku 電, dá se tedy říci, že v tomto případě jde o návrat k původní podobě znaku vypuštěním v minulosti přidané distinktivní složky 雨. Tahy: 13→5.

吨 [噸] *dūn*: U zjednodušené podoby znaku 吨 [噸] na první pohled vidíme, že zde chybí prvek 頁 nacházející se v tradičním znaku zcela vpravo. Je tedy nasnadě tento znak automaticky zařadit do kategorie znaků zjednodušených vypuštěním prvku – jedné postranní složky. Je však příhodné zmínit, že ve složité podobě znaku je prvek 頁 součástí fonetika 頓 *dùn*. Zjednodušený znak obsahuje fonetikum 屯 *tún*, které je fonetikem ve znaku 頓 *dùn*, jenž zase slouží jako fonetikum v 噸. Mohlo by se tedy teoreticky jednat o změnu složitého fonetika na jednodušší. Nicméně do kategorie změna fonetika zařazují ty znaky, u nichž se podoba fonetika ve zjednodušeném znaku zcela liší od jeho složité podoby, tzn. složité a jednodušší fonetikum nemají společné prvky – což v případě znaku 吨 [噸] neplatí. Tahy: 16→7.

儿 [兒] *ér*: Znak 兒 byl zjednodušen na 儿 vypuštěním horního prvku 臼 *jiù* reprezentujícího hlavu. Tahy: 8→2.

飞 [飛] *fēi*: Ze složitějšího znaku 飛 „létat“ byla vypuštěna spodní část. Tahy: 9→3.

复 [復, 複] *fù*: Ze znaku 復 byl vypuštěn radikál 彳, ze znaku 複 radikál 礻 (衣) „oblečení“ – v rámci sady zjednodušených znaků dva tradiční znaky 復 a 複 splynuly v jeden. V tomto případě jde opět o návrat k jedné z nejstarších verzí tohoto znaku, která byla v průběhu vývoje doplněna o další distinktivní složky, které byly pak během reformy vynechány. Stejná zjednodušená podoba 复 byla použita také pro tradiční znak 複. Tahy: 12→9, 14→9.

个 [個] *ge/gè/gě*: Znak 個 byl zjednodušen vypuštěním pravé složky fonetika 固, která byla v minulosti přidána pro zvýšení distinktivnosti tohoto znaku. Znak 个 je ve skutečnosti jednou z původních podob tohoto znaku znaku představující větev bambusu (polovinu znaku 竹 „bambus“). Tahy: 10→3.

巩 [鞏] *gǒng*: Z tradičního znaku 鞏 byl vypuštěn radikál 革 „kůže“, který byl dříve přidán pod 巩, aby zdůraznil význam „upevnění, zpevnění“. Radikálem ve zjednodušeném znaku je prvek 工 „práce“. Tahy: 15→6.

号 [號] *hào/háo*: Tradiční znak 號 byl zjednodušen vypuštěním pravé složky 虎 „tygr“ obsahující radikál 虍 „tygr“. Podoba 号 je starší než 號, k 号 byla v minulosti přidána složka 虎, která se během reformy opět vypustila kvůli zjednodušení psaní tohoto znaku. Ve zjednodušené formě znaku je radikálem prvek 口 „ústa“. Tahy: 13→5.

竞 [競] *jìng*: Znak 競 byl zjednodušen vynecháním jednoho z reduplikovaných prvků 竞. Tahy: 20→10.

夸 [誇] *kuā*: U znaku 誇 došlo k vypuštění složky 言 „řeč“ mající funkci radikálu. Ve zjednodušeném znaku se radikálem stal prvek 大 „velký“. Tahy: 13→6.

亏 [虧] *kuī*: Ze znaku 虧 byla vypuštěna složka 虧 zahrnující v sobě radikál 虍 „tygr“. Ve zjednodušeném znaku je radikál 二 „dva“. Tahy: 17→3.

离 [離] lí: Z tradičního znaku 離 byla vypuštěna pravá složka – radikál 隹 „krátkoocasý pták“. Radikálem ve zjednodušeném znaku je 冫 „kopyto“. Tahy: 18→10.

➤ 漓 [漓]

隶 [隸] lì: Znak 隸 byl zjednodušen vypuštěním levého prvku 柰, zbyl radikál 隶 „dostihnout“. Tahy: 17→8.

录 [錄] lù: Znak 录 byl odvozen z tradiční podoby 録 vypuštěním radikálu 金 „kov“. Tahy: 16→8.

亩 [畝] mǔ: Ze znaku 畝 byl odebrán prvek 久, čímž vznikla zjednodušená podoba 亩. Je zajímavé, že zatímco v tradičním znaku je radikálem prvek 田 „pole“, ve zjednodušeném znaku je to 宀 „kryt“. Tahy: 10→7.

启 [啟] qǐ: U znaku 啟 byl odebrán prvek napravo 攴. Tahy: 11→7.

亲 [親] qīn: Ze složitěho znaku 親 byl vypuštěn radikál 見, ve zjednodušené formě je radikál 宀 „kryt“. Původně 亲 znamenalo „líška (strom)“ a tento znak byl využit pro význam „rodinné vztahy, rodinní příslušníci“ přidáním složky 见. Znak 亲 v průběhu staletí pozbyl význam „líška (strom)“. Během reformy pak byl znak 親 zjednodušen vypuštěním dříve přidané složky 见 na znak 亲, přičemž znak 亲 již dávno nebyl v oběhu s významem „líška (strom)“. Tahy: 16→9.

➤ 浬 [浬]

涩 [澀] sè: Zjednodušený znak 涩 byl vytvořen vypuštěním prvků 刃 + 止 ze složitěho znaku 澀. Tahy: 17→10.

杀 [殺] shā: Ze složitěho znaku 殺 byla vypuštěna pravá složka – radikál 殳 „píka“. Ve zjednodušené podobě je radikálem prvek 木 „strom“. Tahy: 10→6.

➤ 铄 [鑠]

虽 [雖] suī: Ze znaku 雖 byla vypuštěna fonetická složka a zároveň radikál 隹 „krátkoocasý pták“. Zjednodušený znak má radikál 虫 „hmyz“. Tahy: 17→9.

眷 [膳] *téng* : Ze složitého znaku byl vypuštěn prvek 月, který představoval část fonetika 朕 *zhèn* (ve znaku 膳 je pravá část fonetika 朕 zjednodušena na 夂). Tahy: 17→13.

条 [條] *tiáo* : Z tradičního znaku byla vypuštěna levá část tvořená 丨 + 丨. Tahy: 10→7.

泉 [糶] *tiào* : Ze znaku 糶 bylo vypuštěno fonetikum 翟 *dí*. Tahy: 25→11.

涂 [塗] *tú/tū* : Z tradičního znaku byl vypuštěn spodní prvek radikál 土 „půda“, ve zjednodušeném znak je jiný radikál 水 „voda“. Tahy: 13→10.

洼 [窪] *wā* : Během reformy byl ze znaku 窪 vypuštěn horní prvek – radikál 宀 „otvor, jeskyně“, čímž vznikla zjednodušená podoba 洼 s radikálem 水 „voda“. Tento znak 洼 je původní formou znaku 窪, v minulosti byl k 洼 přidán prvek 穴. Tahy: 14→9.

务 [務] *wù* : Ze složitého znaku 務 byl vypuštěn prvek 彳, čímž byl vytvořen zjednodušený znak 务. Tahy: 10→5.

乡 [鄉] *xiāng* : Ze znaku 鄉 byla vypuštěna pravá složka 郎 zahrnující radikál 邑 „město“ (jako složka ve znacích na pravé straně má podobu 阝). Radikálem u zjednodušeného znaku je prvek 乙 „cyklický znak“. Tahy: 11→3.

业 [業] *yè* : Ke zjednodušení znaku 業 došlo vypuštěním 艹. Tahy: 13→5.

筑 [築] *zhù* : Znak 筑 byl vytvořen vypuštěním spodního prvku 木 „strom“ ze složité podoby 築. Tahy: 16→12.

3.1.1.2 Vypuštění jedné postranní části + úprava zbylé části

Zjednodušené znaky v této podkategorii vznikly nejen vynecháním jedné postranní složky, ale navíc i mírnou úpravou zbývající části znaku.

发 [髮, 發] *fà* : Zjednodušený znak 发 je odvozen z dolní části znaku 髮. Byla vypuštěna horní složka – radikál 髟 „vlas“. Zbývající část byla upravena pozměněním prvního tahu u 发. Tato zjednodušená podoba 发 byla posléze

vypůjčena pro zjednodušenou formu dalšího tradičního znaku 發. Tahy: 15→5, 12→5.

➤ 泼 [潑] 废 [廢] 拨 [撥] 钹 [鑼]

旧 [舊] *jiù*: Tradiční znak 舊 byl zjednodušen tak, že byla vypuštěna vrchní složka 艹 + 隹. Zbýlý dolní prvek, radikál 臼, byl posléze „zkomolen“ rychlopsáním do dnešní podoby 旧 (obsahuje radikál 日 „slunce“). Při rychlém psaní je totiž obtížné napsat 臼 správně. Tahy: 17→5.

类 [類] *lèi*: Ze znaku 類 byl vypuštěn pravý prvek a radikál 頁 „hlava“ a jeden bodový tah u prvku 犬 „pes“. Tahy: 19→9.

丽 [麗] *lì*: Znak 丽 byl odvozen ze složité podoby 麗 vynecháním spodní složky - radikálu 鹿. Zbýlá část byla upravena spojením dvou vrchních vodorovných tahů v jeden. Tahy: 19→7.

兽 [獸] *shòu*: Složitý znak 獸 doznal zjednodušení formou vypuštění pravé strany tvořené radikálem 犬 a dále úpravou zbylé části 𠂇 na 兽 – horní část tvořená dvěma „ústy“ 𠂇 byla nahrazena či zjednodušena na dva jednoduché tahy. Tahy: 19→11.

显 [顯] *xiǎn*: Zjednodušený znak 显 byl vytvořen odebráním radikálu 頁 z tradiční podoby a následnou úpravou zbývajících částí 𠂇 → 显, spodní část byla zjednodušena na základě kurzivního písma na 业. Tahy: 23→9.

县 [縣] *xiàn*: U tradičního znaku 縣 byl při zjednodušování vypuštěn pravý prvek, radikál 系, a zbývajících složka tvořená prvky 且 + 小 doznala úpravy na 县, prvek 小 byl zjednodušen na 厶 (radikál ve zjednodušeném znaku). Tahy: 15→7.

杂 [雜] *zá/ zā*: Odebráním radikálu v podobě pravé složky 隹 „krátkoocasý pták“ a úpravou zbývajících částí – prvky 亠 + 从 nahrazeny prvkem 九 – vznikl zjednodušený znak 杂. Tahy: 18→6.

众 [眾] *zhòng*: Zjednodušený znak 众 „dav, velké množství“ vznikl vypuštěním radikálu 目 (目) „oko“ ze složité podoby 眾 a úpravou zbývajících částí na „tři lidé“ (人 *rén* „člověk“). Tento zjednodušený znak s radikálem 人 se velmi podobá

originální podobě tohoto znaku, která byla tvořena „třemi lidmi vedle sebe“. Tahy: 11→6.

总 [總] zǒng : Ze znaku 總 byl vypuštěn levý prvek a radikál 糸 „hedvábí“ a následně proběhla úprava zbylé části z 囟 na 口 s 丷. Ve zjednodušeném znaku se radikálem stal prvek 心 „srdce“. Tahy: 17→9.

3.1.2 Vypuštění dvou postranních částí znaku

3.1.2.1 Pouze vypuštění dvou postranních částí znaku

从 [從] cóng: Zjednodušený znak 从 složitého znaku 從 je ve skutečnosti starodávnou podobou 從. Během reformy tedy byly ze znaku 從 vypuštěny prvky 辵 (radikál „levý krok“) a 止 „zastavit“, čímž se podoba znaku navrátila do původní podoby 从. Tahy: 11→4.

声 [聲] shēng : Zjednodušený znak 声 shēng vznikl vypuštěním prvků 殸 „píka“ a radikálu 耳 „ucho“ z tradiční podoby 聲. Tahy: 17→7.

术 [術] shù: U znaku 術 „umění“ došlo při zjednodušování k vynechání prvků po levé a pravé straně, dohromady tvořící významový prvek a radikál 行 xíng, čímž vznikl zjednodušený znak 术 s radikálem 木 „strom“.. Tahy: 11→5.

习 [習] xí: Znak 习 byl vytvořen vynecháním spodního prvku 白 a poloviny horní složky a radikálu 羽 „peří, péro“ z tradičního znaku 習. Tahy: 11→3.

医 [醫] yī: Znak 醫 „doktor“ byl zjednodušen na 医 vypuštěním složek 殸 „píka“ a radikálu 酉 „cyklický znak“, zbyl pouze prvek 医 yì sloužící jako fonetikum ve složitém znaku. Tahy: 18→7.

3.1.2.2 Vypuštění dvou postranních částí + úprava zbylé části

击 [擊] jī: Tradiční znak 擊 byl zjednodušen nejen vypuštěním dvou složek 殸 „píka“ a radikálu 手 „ruka“, ale také menší grafickou úpravou zbývajícího prvku spočívající v ubrání několika tahů, čímž vznikla zjednodušená podoba 击 s radikálem 扌 „bedna“. Tahy: 17→5.

凿 [鑿] *záo*: Z tradičního znaku 鑿 byly při vytváření jeho zjednodušené podoby vypuštěny prvky 爻 „píka“ a radikál 金 „kov“, zbývající složka 聿 nad 臼 byla mírně upravena odebráním pár tahů u prvku 臼 (臼 → 凵). Tahy: 28→12.

3.1.3 Vypuštění rohové části znaku

Znaky zařazené do této podkategorie byly zjednodušeny tím způsobem, že z jejich složitých forem byla vypuštěna některá rohová část (složka).

3.1.3.1 Pouze vypuštění rohové části znaku

肱 [肱] *āng*: Znak 肱 [肱] je fonogram, v tradičním znaku složka 骨 „kost“ naznačuje význam a prvek 亢 *kàng* je fonetikem. Ve zjednodušené podobě tohoto znaku je významovým prvkem 月 (肉) „maso“, fonetikum zůstává stejné jako ve složité podobě. V podstatě došlo ke změně determinativu/radikálu. Ale vzhledem k tomu, že významový prvek 月 (肉) *ròu* se vyskytuje u obou forem znaku – ve složitém znaku jako součást 骨 *gǔ*, ve zjednodušeném samostatně – rozhodla jsem se tento znak zařadit do kategorie vypuštění rohové části a ne pod změnu determinativu/radikálu. Tahy: 13→8.

标 [標] *biāo*: Při porovnání obou podob znaku 标 [標] je na první pohled znát, že zjednodušená podoba postrádá prvek, který je v tradičním znaku v pravém horním rohu. U znaku 標 funguje složka 票 *piào* jako fonetikum. Při zjednodušování byla z tohoto fonetika odebrána vrchní část, zbylo pouze 示. Tahy: 15→9.

涸 [涸] *chǎn*: Znak 涸 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 产 [産] *chǎn* (vypuštění vnitřní složky 生 „život“). Ze znaku 涸 byla také vypuštěna složka 生 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Tahy: 14→9.

妇 [婦] *fù*: Tradiční znak 婦 byl zjednodušen vypuštěním rohových prvků 冫 + 巾, čímž vznikla zjednodušená podoba 妇. Obdobně byl zjednodušen také znak 扫 [掃]. Tahy: 11→6.

赶 [趕] *gǎn*: Zjednodušená podoba 赶 se od tradičního znaku 趕 liší o rohový prvek 日, který je ve složitém znaku součástí fonetika 旱 *hàn*, jenž je sám samostatným znakem. Tahy: 14→10.

犷 [獷] *guǎng*: Znak 犷 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 广 [廣] *guǎng* (vypuštění vnitřní fonetické složky 黄). Ze znaku 犷 byla také vypuštěna složka 黄 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Tahy: 17→6.

沪 [滬] *hù*: Ze znaku 滬 byl vypuštěn pravý rohový prvek 邑 „město“. Tahy: 14→7.

际 [際] *jì*: Znak 际 vznikl ze složité podoby 際 vypuštěním jedné rohové části - horní části složky 祭 (祭 → 示). Tahy: 13→7.

垦 [墾] *kěn*: U znaku 垦 [墾] byl vypuštěn rohový prvek 豸. Stejným procesem zjednodušení prošel znak 懇 [懇]. Tahy: 16→9.

垦 [懇] *kěn*: Byl vypuštěn rohový prvek 豸. Stejným procesem zjednodušení prošel znak 垦 [墾]. Tahy: 17→10.

圻 [壻] *kuàng*: Znak 壻 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 广 [廣] *guǎng* (vypuštění vnitřní fonetické složky 黄). Ze znaku 壻 byla také vypuštěna složka 黄 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Tahy: 17→6.

旷 [曠] *kuàng*: Znak 曠 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 广 [廣] *guǎng* (vypuštění vnitřní fonetické složky 黄). Ze znaku 曠 byla také vypuštěna složka 黄 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Tahy: 18→7.

矿 [礦] *kuàng*: Znak 礦 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 广 [廣] *guǎng* (vypuštění vnitřní fonetické složky 黄). Ze znaku 曠 byla také vypuštěna složka 黄 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Tahy: 19→8.

扩 [擴] *kuò*: Znak 擴 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 广 [廣] *guǎng* (vypuštění vnitřní fonetické složky 黄). Ze znaku 擴 byla také vypuštěna složka 黄 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Tahy: 17→6.

篱 [籬] *lí*: Znak 籬 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 离 [離] *lí*, kde byla vypuštěna pravá část. Ze znaku 籬 byla vypuštěna rohová část vpravo dole, složka 隹 „krátkoocasý pták“. Tahy: 24→16.

策 [錄] *lù*: Znak 錄 byl zjednodušen analogicky dle znaku 录 [錄] *lù*, kde byla vynechána levá složka. Ze znaku 錄 byla vypuštěna složka v levém dolní rohu. Tahy: 22→14.

盘 [盤] *pán*: Znak 盘 vznikl vynecháním rohové složky 殳 „píka“ ze složitějšího znaku 盤. Tahy: 15→11.

萨 [薩] *sà*: Znak 薩 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 产 [產] *chǎn* (vypuštění vnitřní složky 生 „život“). Ze znaku 薩 byla také vypuštěna složka 生 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Tahy: 16→11.

扫 [掃] *sǎo*: Tradiční znak byl zjednodušen vypuštěním rohových prvků 𠂇 + 巾. Obdobně byl zjednodušen znak 妇 [婦]. Tahy: 11→6.

时 [時] *shí*: Znak 时 byl zjednodušen z 時 vypuštěním rohového prvku 土 „půda“. Tahy: 10→7.

➤ 埗 [埗]

孙 [孫] *sūn*: Ze složité podoby znaku 孙 [孫] byla vypuštěna horní část prvku 系, vpravo zbyl pouze prvek 小. V tomto případě se tedy nejedná přímo o vypuštění celého rohového prvku, pouze jeho části, která se však nachází ve znaku v rohové části. Tahy: 10→6.

➤ 孙 [孫] 逊 [遜]

雾 [霧] *wù*: Znak 霧 byl zjednodušen vypuštěním rohového prvku 矛 „kopí“. Tahy: 18→13.

乡 [鄉] *xiāng*: Znak 鄉 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 乡 [鄉] *xiāng*, u něhož došlo k vypuštění pravé části znaku. U znaku 鄉 pak tedy byla vynechána rohová část vpravo dole. Tahy: 14→6.

阳 [陽] *yáng*: Znak 陽 byl zjednodušen na 阳 vypuštěním spodní části složky 易, ze které zbyl pouze prvek 日 „slunce“. Tato změna je zajímavá z toho hlediska, že prvek 易 patří mezi automaticky zkracované prvky, jeho běžná zkrácená podoba je 𠄎. Tahy: 11→6.

样 [樣] *yàng*: Z tradičního znaku 樣 byl při zjednodušování vypuštěn prvek 永 „voda“, v důsledku čehož zbyl na pravé straně pouze prvek 羊 *yáng*, sloužící jako fonetikum. Tahy: 15→10.

邛 [鄴] *yè*: Znak 鄴 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 业 [業] *yè*, u něhož byla vynechána spodní část (tzn. jedna postranní část). U znaku 鄴 pak došlo k vypuštění rohové části vlevo dole. Tahy: 15→7.

踊 [踴] *yǒng*: Byl vypuštěn rohový prvek 力 (ve složitém znaku součást fonetika 勇 *yǒng*). Tahy: 16→14.

3.1.3.2 Vypuštění rohové části + úprava zbylé části

铲 [鏟] *chǎn*: Znak 鏟 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 产 [産] *chǎn* (vypuštění vnitřní složky 生 „život“). Ze znaku 鏟 byla také vypuštěna složka 生 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Vedle toho došlo navíc ještě ke zkrácení levého radikálu 钅 [金] „kov“. Tahy: 19→11.

点 [點] *diǎn*: Porovnáním znaků 点 a 點 je na první pohled zřejmé, že ve zjednodušené podobě chybí rohová složka nacházející se v tradičním znaku vlevo nahoře – jedná se o část radikálu 黑 „černý“. Po vypuštění této složky došlo ještě k menší úpravě zbylých složek – a to ke změně jejich polohy, prvek 灬 „oheň“ (radikál zjednodušeného znaku) byl přesunut pod prvek 占 sloužící jako fonetikum. Tahy: 17→9.

纡 [纒] *kuàng*: Znak 纒 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 广 [廣] *guǎng* (vypuštění vnitřní fonetické složky 黄). Ze znaku 纒 byla také vypuštěna složka 黄 nacházející se v tomto případě v pravém dolním rohu. Vedle toho došlo i k úpravě zbylé části znaku – zkrácení radikálu 纟 [糸] „hedvábí“. Tahy: 20→6.

骊 [麗] lì: Znak 驪 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 麗 [麗] lì, z jehož tradiční podoby byla vypuštěna spodní část 鹿 „jelen“ a horní vodorovné tahy byly spojeny v jeden. Znak 驪 pak byl zjednodušen na 骊 také vypuštěním stejné složky z pravého dolního rohu, spojením vodorovných tahů u složky 麗 a navíc ještě zkrácením levé významové složky 马 [馬] „kůň“. Tahy: 29→10.

鸚 [鸚] pīng: Znak 鸚 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 麗 [麗] lì, z jehož tradiční podoby byla vypuštěna spodní část 鹿 „jelen“ a horní vodorovné tahy byly spojeny v jeden. Znak 鸚 pak byl zjednodušen na 鸚 také vypuštěním stejné složky z levého dolního rohu, spojením vodorovných tahů u složky 麗 a navíc ještě zkrácením pravé významové složky 鸟 [鳥] „pták“. Tahy: 30→12.

鲚 [鱣] jūn: Znak 鱣 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 麗 [麗] lì, z jehož tradiční podoby byla vypuštěna spodní část 鹿 „jelen“ a horní vodorovné tahy byly spojeny v jeden. Znak 鱣 pak byl zjednodušen na 鲚 také vypuštěním stejné složky z pravého dolního rohu, spojením vodorovných tahů u složky 麗 a navíc ještě zkrácením levé významové složky 鱼 [魚] „ryba“. Tahy: 30→15.

儷 [儷] lì: Znak 儷 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 麗 [麗] lì, z jehož tradiční podoby byla vypuštěna spodní část 鹿 „jelen“ a horní vodorovné tahy byly spojeny v jeden. Znak 儷 pak byl zjednodušen na 儷 také vypuštěním stejné složky z pravého dolního rohu a spojením vodorovných tahů u složky 麗. Tahy: 21→9.

邴 [邴] bì: Znak 邴 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 麗 [麗] lì, z jehož tradiční podoby byla vypuštěna spodní část 鹿 „jelen“ a horní vodorovné tahy byly spojeny v jeden. Znak 邴 pak byl zjednodušen na 邴 také vypuštěním stejné složky z levého dolního rohu a spojením vodorovných tahů u složky 麗. Tahy: 21→9.

岭 [嶺] lǐng: Ze znaku 嶺 byla odebrána rohová složka 頁 a zbývající složky byly přemístěny vedle sebe. Tahy: 17→8.

恼 [惱] *nǎo*: Rohový prvek ㄩ was odstraněn a zbylý prvek v pravé části znaku byl lehce upraven změnou pořadí tahů. Stejnou metodou byl zjednodušen znak 腦 [腦]. Tahy: 12→9.

脑 [腦] *nǎo*: Rohový prvek ㄩ was odstraněn a zbylý prvek v pravé části znaku byl lehce upraven změnou pořadí tahů. Stejnou metodou byl zjednodušen znak 恼 [惱]. Tahy: 13→10.

醜 [醜] *shǒu*: Znak 醜 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 麗 [麗] *lì*, z jehož tradiční podoby byla vypuštěna spodní část 鹿 „jelen“ a horní vodorovné tahy byly spojeny v jeden. Znak 醜 pak byl zjednodušen na 醜 také vypuštěním stejné složky z pravého dolního rohu a spojením vodorovných tahů u složky 麗. Tahy: 26→14.

时 [時] *shí*: Znak 时 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 时 [時] *shí*, u kterého došlo k vypuštění rohového prvku 土 „půda“. Ze znaku 时 byl vypuštěn stejný prvek, ale vedle toho došlo ještě ke zkrácení levé složky 鱼 [魚] „ryba“. Tahy: 21→15.

条 [條] *tiáo*: Znak 条 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 条 [條] *tiáo*, u něhož byla vypuštěna levá postranní část. U znaku 条 došlo k vypuštění prostřední části a zkrácení levého prvku 纟 (糸) „hedvábí“. Tahy: 16→10.

条 [條] *tiáo*: Znak 条 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 条 [條] *tiáo*, u něhož byla vypuštěna levá postranní část. U znaku 条 došlo k vypuštění prostřední části a zkrácení levého prvku 鱼 → 鱼 „ryba“. Tahy: 21→15.

饗 [饗] *xiǎng*: Znak 饗 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 乡 [鄉] *xiāng*, u kterého byla vypuštěna pravá část. U znaku 饗 pak tedy byla vypuštěna rohová část vpravo nahoře, kromě toho došlo ještě ke změně polohy zbylých prvků, které byly umístěny vedle sebe, tudíž tvoří horizontální strukturu zleva doprava. Tahy: 20→12.

悬 [懸] *xuán*: U znaku 懸 je horní složkou samostatný znak 縣 „okres“, který byl zjednodušen do podoby 县. Znak 懸 byl pak zjednodušen analogicky dle 县 [縣], tzn. byla vypuštěna složka 系 a prvek 且 nad 小 byl upraven na 且 nad 厶. Tahy: 19→11.

醜 [醜] *yàn*: Znak 醜 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 严 [嚴] *yán* (vypuštění vnitřní fonetické složky 敢 + úprava zbylé části). Ze znaku 醜 byla také vypuštěna složka 敢 nacházející se v pravém dolním rohu a zbylá část byla upravena na 𠃉. Tahy: 27→14.

儼 [儼] *yǎn*: Znak 儼 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 严 [嚴] *yán* (vypuštění vnitřní fonetické složky 敢 + úprava zbylé části). Ze znaku 儼 byla také vypuštěna složka 敢 nacházející se v pravém dolním rohu a zbylá část byla upravena na 𠃉. Tahy: 22→9.

质 [質] *zhì*: Z tradičního znaku 質 byly vynechány prvky 厂 a 十 a prvek 貝 byl automaticky zkrácen na 贝. Navíc došlo k úpravě složky 厂 + 十 – některé tahy byly protaženy. Tahy: 15→8.

➤ 辮 [辮] 躓 [躓]

3.1.4 Vypuštění vnější či vnitřní složky

3.1.4.1 Pouze vypuštění vnější či vnitřní složky

产 [產] *chǎn*: Znak 產 byl zjednodušen vypuštěním vnitřní složky – radikálu 生 „život“. Tahy: 11→6.

厂 [廠] *chǎng*: Tradiční znak 廠 byl zjednodušen vypuštěním vnitřní složky, fonetika 敞 *chǎng*, a bodového tahu nad 厂, což bylo nejspíše inspirováno nestandardní variantní podobou tohoto znaku 𠃉. Tento chybějící bodový tah je jediným rozdílem mezi zjednodušenými znaky 厂 *chǎng* a 𠃉 *guǎng*. V případě znaku 厂 [廠] *chǎng* se sice nejedná pouze o vypuštění vnitřní složky, ale vypuštění vnitřní složky představuje hlavní část zjednodušení znaku 廠. Tahy: 15→2.

滌 [滌] *dí*: Znak 滌 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 条 [條] *tiáo*, u něhož byla vypuštěna levá složka 丨 + 丨. U znaku 滌 pak tedy došlo k vypuštění stejné části, která se v případě tradičního znaku 滌 nacházela uprostřed. Tahy: 13→10.

夺 [奪] *duó*: Ze znaku 奪 byl vytvořen zjednodušený znak 夺 vypuštěním prostřední, „vnitřní“, složky 隹 „krátkoocasý pták“. Stejný proces zjednodušení znaku se odehrál v případě znaku 奋 [奮]. Tahy: 14→6.

奋 [奮] *fèn*: Ze znaku 奮 byl vytvořen zjednodušený znak 奋 vypuštěním prostřední, „vnitřní“, složky 隹 „krátkoocasý pták“. Stejný proces zjednodušení znaku se odehrál v případě znaku 夺 [奪]. Tahy: 16→8.

粪 [糞] *fèn*: Prostřední složka, 田 „pole“, byla vynechána u znaku 粪. Tahy: 17→12.

广 [廣] *guǎng*: Znak 广 vznikl vypuštěním vnitřní složky, fonetika 黄 *huáng*, ze složité podoby 廣. Tahy: 14→3.

蛊 [蠱] *gǔ*: Znak 蠱 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 虫 [蟲] *chóng*, u kterého došlo k vypuštění spodní části tvořené dvěma prvky 虫. Ze znaku 蠱 byly vypuštěny stejné dva prvky jako v případě 虫 [蟲], tyto prvky se však u znaku 蠱 nacházely uprostřed. Tahy: 23→11.

回 [迴] *huí*: Zjednodušený znak 回 a jeho složitá podoba 迴 se navzájem odlišují vnějším prvkem 辶 „chodník“, který má v tradičním znaku funkci radikálu. Radikálem zjednodušeného znaku je 口 „ohrada“. Tahy: 9→6.

开 [開] *kāi*: Znak 开 vznikl vynecháním vnější složky a zároveň radikálu 門 „vrata“ z tradiční podoby znaku. Tahy: 12→4.

克 [剋] *kè/kēi*: Znak 剋 byl zjednodušen vypuštěním vnitřní složky a radikálu 刂 (刀) „nůž“. Tahy: 9→7.

宁 [寧] *nìng*: Znak 宁 byl vytvořen z tradiční podoby 寧 vypuštěním vnitřních prvků 心 „srdce“ a 皿 „nádoba“. Tahy: 14→5.

气 [氣] *qì*: Z tradičního znaku 氣 vznikla zjednodušená podoba 气 vynecháním vnitřního prvku 米 „rýže“, zůstal radikál 气. Tímto způsobem zjednodušení došlo k návratu k původní podobě tohoto znaku, který byl v průběhu staletí upraven právě přidáním složky 米. Tahy: 10→4.

➤ 恠 [慄]

寻 [尋] *xún/ xín*: U znaku 尋 byly vypuštěny prvky 工 a 口 z prostřední (vnitřní) složky. Tahy: 12→6.

➤ 荨 [蕁]

3.1.4.2 Vypuštění vnitřní nebo vnější složky + úprava zbylé části

关 [關] *guān*: U znaku 關 došlo pravděpodobně nejdříve ke zjednodušení vnitřní složky 𠂔 → 关 vlivem rychlopisného konceptního písma a posléze k vypuštění vnější složky a radikálu 門 „vrata“. Tahy: 19→6.

饩 [餼] *xì*: Znak 餼 byl zjednodušen na 饩 analogicky dle zjednodušení znaku 气 [氣] *qì* (vypuštění vnitřní složky 米). Zjednodušený znak 饩 vznikl vypuštěním vnitřní části 米 a zkrácením radikálu 饣 [食] „jídlo“. Tahy: 18→7.

严 [嚴] *yán*: U znaku 嚴 byla při zjednodušování vypuštěna vnitřní složka, fonetikum 敢 *gǎn*, a zbylá část obsahující radikál 口 „ústa“ byla poměrně radikálně upravena do dnešní podoby 严. Tahy: 20→7.

3.1.5 Jiné druhy vypuštění jedné či více složek znaku

蚕 [蠶] *cán*: Ze znaku 蠶 byl vypuštěn jeden reduplikovaný prvek 虫 „hmyz“ spolu s částí fonetika 瞢 – prvku 日 „slunce“ a jednoho reduplikovaného prvku 旡. Zbývající část původního fonetika, prvek 旡, byl upraven na 天 (ve zjednodušeném znaku slouží jako fonetikum). Tahy: 24→10.

缠 [纏] *chán*: Tradiční znak 纏 byl zjednodušen do podoby 缠 kombinací dvou metod – zjednodušením automaticky zkracovaného prvku 纟 (糸) „hedvábí“ a vypuštěním části vnitřní složky (prvku pod prvkem 里). Tahy: 21→13.

齿 [齒] *chǐ*: U znaku 齒 „zuby“ došlo při zjednodušování k vypuštění několika vnitřních prvků 人 a jednoho vodorovného tahu ve spodní části 齒. Tahy: 15→8.

- 龇 [齜] 啮 [嚙] 韶 [韶] 韶 [韶] 龃 [齟] 龄 [齡] 龋 [齲] 龋 [齲] 齶 [齶] 齶 [齶] 齶 [齶] 齶 [齶]

处 [處] *chù/ chǔ*: Znak 處 byl zjednodušen do podoby 处, vypuštěním části vnější složky 虍 (z 虎 *hǔ* „tygr“) a části vnitřní složky, prvku 几. Zbývající prvky 卜 (v tradičním znaku první dva tahy) a 夂 byly skombinovány do podoby 处. Tahy: 11→5.

触 [觸] *chù*: Znak 觸 byl zjednodušen vypuštěním části původního fonetika 蜀 *shǔ*, ze kterého zbyl pouze prvek 虫 „hmyz“. Stejným způsobem byly zjednodušeny znaky 独 [獨], 烛 [燭] a 浊 [濁]. Tahy: 20→13.

苻 [蕒] *cōng*: Znak 苻 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 从 [從] *cóng*, u kterého došlo k vypuštění dvou postranních částí znaku (彳 „levý krok“ a 止 „zastavit“). Ze znaku 苻 byly vypuštěny stejné složky, čímž vznikla zjednodušená podoba 苻. Tahy: 14→7.

枞 [樅] *cōng*: Znak 枞 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 从 [從] *cóng*, u kterého došlo k vypuštění dvou postranních částí znaku (彳 „levý krok“ a 止 „zastavit“). Ze znaku 枞 byly vypuštěny stejné složky, čímž vznikla zjednodušená podoba 枞. Tahy: 15→8.

独 [獨] *dú*: Byla vypuštěna část fonetika 蜀 *shǔ*, ze kterého zbyl pouze prvek 虫 „hmyz“. Stejným způsobem byly zjednodušeny znaky 触 [觸], 烛 [燭] a 浊 [濁]. Tahy: 16→9.

堕 [墮] *duò*: Ze složky tvořené 左 nad 月 byl vypuštěn prvek o třech tazích 工. Stejným způsobem byly zjednodušeny znaky 随 [隨] a 橢 [橢]. Tahy: 14→11.

丰 [豐] *fēng*: Tradiční znak 豐 byl zjednodušen do podoby 丰 odebráním většiny znaku včetně radikálu 豆 „boby“. Zjednodušená podoba tohoto znaku se velmi podobá jeho originální formě, která se lišila jen tím, že první tah byl prohnutý a ne rovný. Tahy: 18→4.

➤ 泮 [澗] 艳 [艷] 滌 [灑]

汇 [匯, 彙] *huì*: Zjednodušený znak 汇 byl vytvořen z jeho složité podoby 匯 tak, že byla odebrána část vnitřní složky – prvek 隹 „krátkoocasý pták“. Zbývající vnitřní prvek 彳 „voda“ byl přesunut vně prvku 匚 „koš“, který měl v tradiční podobě funkci radikálu. Takto vytvořený zjednodušený znak 汇 byl navíc ustaven zjednodušenou formou dalšího homofonního tradičního znaku 彙 *huì*. Stalo se tak nejspíše díky stejné výslovnosti a jednomu shodnému významu „shromažďovat, sesbírat“. Tahy: 13→5; 13→5.

➤ 扌 [攞]

鉴 [鑒] *jiàn*: Ve znaku 鑒 je horní složkou upravený znak 監, který byl jakožto samostatný znak zjednodušen na 監. U znaku 鑒 však došlo k jinému typu zjednodušení, jak je možno rozpoznat při porovnání 鑒 a 鉴 – ze znaku 鑒 byl vypuštěn prvek 皿 „nádoba“ a prvek 臣 byl zkrácen na dva svislé tahy. Upravený znak 監, u kterého se prvek 皿 přesunul pod prvek podobný písmenu „K“, je v *Souhrnné tabulce zjednodušených znaků* uveden jako jeden ze 14 automaticky zkracovaných prvků. Přestože je velice podobný znaku 監, zjednodušuje se automaticky zkracovaný prvek jinak, než znak 監, jenž byl zjednodušen na základě rychlopisné varianty. Obdobně jako 鉴 [鑒] byly zjednodušeny znaky 攬 [攬], 纜 [纜], 橈 [橈] či 覽 [覽]. Tahy: 22→13.

茧 [繭] *jiǎn*: Z tradičního znaku 繭 byla vypuštěna podstatná část spodní složky včetně radikálu 糸 „hedvábí“, až zbyl pod 艹 „trávou“ jen prvek 虫 „hmyz“. Tahy: 18→9.

疴 [癩] *jiē*: Zjednodušený znak 疴 v porovnání s jeho tradiční podobou postrádá část vnitřní složky, fonetika 節 *jié*. Zbylá část původní vnitřní složky 卩 byla posléze upravena protažením prvního tahu. Tahy: 18→7.

壳 [殼] *ké/qiào*: Tradiční znak 殼 byl zjednodušen vypuštěním pravé složky a radikálu 夂 „píka“ a úpravou zbývající levé složky prostřednictvím odebrání jednoho vodorovného tahu mezi prvky 冫 a 几. Tahy: 12→7.

➤ 恚 [愨]

邝 [鄺] *Kuàng*: Znak 鄺 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 广 [廣] *guǎng* (vypuštění vnitřní fonetické složky 黄). Ze znaku 鄺 byla také vypuštěna složka 黄 nacházející se v tomto případě v levé části znaku. Tahy: 16→5.

览 [覽] *lǎn*: Ve znaku 鑿 je horní složkou upravený znak 監, který byl jakožto samostatný znak zjednodušen na 監. U znaku 鑿 však došlo k jinému typu zjednodušení, jak je možno rozpoznat při porovnání 鑿 a 鉴 – ze znaku 鑿 byl vypuštěn prvek 皿 „nádoba“ a prvek 臣 byl zkrácen na dva svislé tahy. Upravený znak 監, u kterého se prvek 皿 přesunul pod prvek podobný písmenu „K“, je v *Souhrnné tabulce zjednodušených znaků* uveden jako jeden ze 14 automaticky zkracovaných prvků. Přestože je velice podobný znaku 監, zjednodušuje se automaticky zkracovaný prvek jinak, než znak 監, jenž byl zjednodušen na základě rychlopisné varianty. Obdobně jako 览 [覽] byly zjednodušeny také znaky 攬 [攬], 纜 [纜], 橈 [橈] či 鉴 [鑒]. Tahy: 21→9.

攬 [攬] *lǎn*: Znak 攬 byl zjednodušen vypuštěním prvku 皿 a úpravou prvku 臣 na dva svislé tahy. Obdobný druh zjednodušení proběhl u znaků 鉴 [鑒], 纜 [纜], 橈 [橈] či 览 [覽], bližší popis viz výše znak 览 [覽]. Tahy: 24→12.

纜 [纜] *lǎn*: Znak 纜 byl zjednodušen vypuštěním prvku 皿, úpravou prvku 臣 na dva svislé tahy a zkrácením radikálu 糸 na 纟. Podobný druh zjednodušení proběhl u znaků 鉴 [鑒], 攬 [攬], 橈 [橈] či 览 [覽], bližší popis viz výše znak 览 [覽]. Tahy: 27→12.

橈 [橈] *lǎn*: Znak 橈 byl zjednodušen vypuštěním prvku 皿 a úpravou prvku 臣 na dva svislé tahy. Obdobný druh zjednodušení proběhl u znaků 鉴 [鑒], 纜 [纜], 攬 [攬] či 览 [覽], bližší popis viz výše znak 览 [覽]. Tahy: 25→13.

邛 [邛] 1ì: Znak 邛 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 麗 [麗] 1ì, z jehož tradiční podoby byla vypuštěna spodní část 鹿 „jelen“ a horní vodorovné tahy byly spojeny v jeden. Znak 邛 pak byl zjednodušen na 邛 také vypuštěním stejné složky a spojením vodorovných tahů u složky 麗. Tahy: 22→10.

卢 [盧] 1ú: U znaku 盧, který má v několika znacích funkci fonetika, byly vypuštěny všechny vnitřní prvky včetně radikálu 皿 „nádoba“ a zbývající část byla „uzavřena“ 卢. Je zajímavé, že znak 盧 nebyl ve znacích, v nichž je složkou, vždy zjednodušen na 卢. V některých případech byl nahrazen jednodušší složkou 户, která se však od 卢 moc neliší. Tahy: 16→5.

➤ 泸 [滌] 垆 [壚] 栌 [櫨] 轡 [輻] 庐 [廬] 鸬 [鷓] 颇 [顛] 舫 [艦] 鲈 [鱸]

鹵 [鹵, 鹵] 1ǔ: Ze znaku 鹵 byly vynechány čtyři tahy kolem 乂. Zjednodušená podoba 鹵, mající radikál 卜 „věštit“, byla využita také pro tradiční znak 鹵. Tahy: 11→7; 14→7.

➤ 虺 [虺]

虜 [虜] 1ǔ: Z tradičního znaku 虜. byl vypuštěn prvek 田, představující část vnitřní složky, a vznikl zjednodušený znak 虜. Obdobně byl zjednodušen znak 慮 [慮]. Tahy: 13→8.

➤ 擄 [擄]

慮 [慮] 1ǔ: Byl vypuštěn vnitřní prvek 田 „pole“. Obdobně byl zjednodušen znak 虜 [虜]. Tahy: 15→10.

➤ 漉 [漉] 攄 [攄]

么 [麼] me/ má: Z tradičního znaku 麼 byla odebrán radikál 麻 „konopí“ (林 „les“ uvnitř vnější složky 广). Zbyl pouze prvek 么, který byl dále lehce graficky upraven na 么. Tahy: 14→3.

灭 [滅] miè: U znaku 滅 byly odebrány prvky 氵 „voda“ a 戊 (také samostatný znak „pátý z Deseti nebeských kmenů“), zbyl pouze prvek 灭. Tahy: 13→5.

泞 [凇] *nìng*; 拧 [擰] *níng/nǐng/nìng*; 哼 [噲] *níng*; 犴 [犴] *níng*; 柠 [檸] *níng*; 聆 [聆] *níng*: Všechny tyto znaky byly zjednodušeny stejným způsobem analogicky dle zjednodušení znaku 宁 [寧] (vypuštění prostřední, „vnitřní“, části). U všech těchto znaků došlo k vypuštění prvků 心 „srdce“ a 皿 „nádoba“, které se u výše uvedených znaků nachází v tradičním znaku vždy v pravé části. Tahy: 17→8; 17→8; 17→8; 17→8; 18→9; 20→11.

疰 [瘡] *nüè*: Vypuštěním části vnitřní složky tvořené fonetikem 虐 *nüè* vznikl z tradičního znaku 瘡 zjednodušený znak 疰. Tahy: 14→8.

蒔 [蒔] *shì*: Znak 蒔 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 时 [時] *shí*, u kterého došlo k vypuštění rohového prvku 土 „půda“. Ze znaku 蒔 byl vypuštěn stejný prvek, čímž vznikla zjednodušená forma 蒔. Tahy: 13→10.

忞 [懋] *sǒng*: Znak 懋 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 从 [從] *cóng*, u kterého došlo k vypuštění dvou postranních částí znaku (彳 „levý krok“ a 止 „zastavit“). Ze znaku 懋 byly vypuštěny stejné složky, čímž vznikla zjednodušená podoba 忞. Tahy: 15→8.

耸 [聳] *sǒng*: Znak 聳 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 从 [從] *cóng*, u kterého došlo k vypuštění dvou postranních částí znaku (彳 „levý krok“ a 止 „zastavit“). Ze znaku 聳 byly vypuštěny stejné složky, čímž vznikla zjednodušená podoba 耸. Tahy: 17→10.

随 [隨] *suí*: Ze složky tvořené 左 nad 月 byl vypuštěn prvek o třech tazích 工. Stejným způsobem byly zjednodušeny znaky 墮 [墮] a 橢 [橢]. Tahy: 14→11.

蓀 [蓀] *sūn*: Znak 蓀 byl zjednodušen analogicky dle zjednodušení znaku 孙 [孫] *sūn*, u něhož došlo k vypuštění rohové části (系 → 小). Ze znaku 蓀 byla vypuštěna stejná část a vznikl zjednodušený znak 蓀. Tahy: 13→9.

橢 [橢] *tuō*: Ze složky tvořené 左 nad 月 byl vypuštěn prvek o třech tazích 工. Stejným způsobem byly zjednodušeny znaky 墮 [墮] a 随 [隨]. Tahy: 15→12.

浔 [浔] *xún*; 攄 [攄] *xián*; 鲟 [鱈] *xún*: Všechny tyto znaky byly zjednodušeny obdobně dle zjednodušení znaku 寻 [尋] *xún/xín* (vypuštění prostřední části

tvořené prvky 工 a 口). Zjednodušený znak 鲚 vznikl z tradičního 鱖 nejen vypuštěním prvků, ale také zkrácením radikálu 魚 [魚] „ryba“. Tahy: 15→9; 15→9; 23→14.

压 [壓] yā: Ze znaku 壓 byla vypuštěna část vnitřní složky, zbyl uvnitř pouze prvek 土 „půda“, ke kterému byl přidán bodový tah. Tahy: 17→6.

仄 [仄] yàn: U znaku 仄 došlo k jeho zjednodušení odebráním části vnitřní složky, prvků 日 (甘) „sladký“ a 月 (肉) „maso“. Tahy: 14→6.

➤ 恹 [憊] 厩 [厩] 厩 [厩] 厩 [厩] 厩 [厩] 厩 [厩]

痒 [癢] yǎng: Část vnitřní složky, prvek 食 „jídlo“, byla vypuštěna u znaku 癢, což vedlo k vytvoření zjednodušené podoby . Stojí za zmínku, že vnitřní složka 養 je také samostatným znakem, který byl zjednodušen do podoby 痒. Tahy: 20→11.

与 [與] yǔ: Tradiční znak 與 byl vytvořen spojením složek 舛 a 与, zjednodušen pak byl vypuštěním první zmíněné složky a malou úpravou psaní zbylého prvku. Dnešní zjednodušená forma tohoto znaku je téměř shodná s originální podobou. Tahy: 13→3.

➤ 屿 [嶼] 欵 [欸]

烛 [燭] zhú: Byla vypuštěna část fonetika 蜀 shǔ, ze kterého zbyl pouze prvek 虫 „hmyz“. Stejným způsobem byly zjednodušeny znaky 触 [觸], 独 [獨] a 浊 [濁]. Tahy: 17→10.

浊 [濁] zhuó: Byla vypuštěna část fonetika 蜀 shǔ, ze kterého zbyl pouze prvek 虫 „hmyz“. Stejným způsobem byly zjednodušeny znaky 触 [觸], 独 [獨] a 烛 [燭]. Tahy: 16→9.

纵 [縱] zòng: Znak 縱 byl zjednodušen analogicky dle typu zjednodušení znaku 从 [從] cóng, u kterého došlo k vypuštění dvou postranních částí znaku (辵 „levý krok“ a 止 „zastavit“). Ze znaku 縱 byly vypuštěny stejné složky a vedle toho byl ještě zkrácen radikál 纟 (糸 „hedvábí“), čímž vznikla zjednodušená podoba 纵. Tahy: 17→7.

3.2 Změna jedné či více složek znaku, případně celého znaku

Zjednodušené znaky zařazené do této kategorie vznikly tím způsobem, že jedna nebo více složek složitěho znaku byly nahrazeny (zaměněny za) jednodušší složku. Tyto změny s sebou přinesly v mnoha případech snížení počtu tahů o polovinu i více.

U drtivé většiny znaků této kategorie bylo změněnou složkou fonetikum, kdy složitě fonetikum tradičního znaku bylo vyměněno za jednodušší fonetickou složku. V menším počtu případů došlo k záměně složitěho fonetika za jednodušší složku, která už však neplní funkci fonetika. Velmi nízký počet znaků byl zjednodušen metodou náhrady složitěho determinativu (významové složky) za jednodušší. Poměrně značný počet znaků byl zjednodušen tím, že některá jejich složka (či více) byla nahrazena jednoduchou formální složkou.

3.2.1 Nahrazení složitěho fonetika jednodušší fonetickou složkou

V této podkategorii jsou zahrnuty znaky, u nichž došlo ke zjednodušení tradičního znaku prostřednictvím výměny původního složitěho fonetika za jinou jednodušší fonetickou složku. Tato změna jedné či více složek znaku často znamenala snížení počtu tahů třeba i o polovinu původního počtu, někdy dokonce i více.

Co se týče změny kvality fonetika, odehrály se změny k lepšímu, ale i k horšímu. Pouze ve velmi malém počtu případů, které nalezneme v následující tabulce, se v obou podobách znaku – složitě i zjednodušené – čtení fonetika plně shoduje (shoduje se iniciála, finála i tón) se čtením celého znaku. Jedná se např. o znaky 砵 [礬] *fán*, 惧 [懼] *jù*, 粮 [糧] *liáng* nebo 迁 [遷] *qiān*.

U některých znaků nové jednodušší fonetikum odráží čtení celého znaku lépe než původní složitě fonetická složka, je tomu tak např. u znaků 补 [補] *bǔ*, 迟 [遲] *chí*, 递 [遞] *dì*, 胶 [膠] *jiāo*, 苹 [蘋] *píng*, 虾 [蝦] *xiā* nebo 战 [戰] *zhàn*.

Ve většině případů je znát snaha nahradit složitě fonetika jednoduššími fonetickými složkami, které by stále dobře naznačovaly čtení celého znaku. Často bylo původní složitě fonetikum nahrazeno jednodušším s velmi podobným, i když ne totožným, čtením. Rozdíly mezi původním složitěm a jednodušším fonetikem nejčastěji spočívají v:

- rozdílné iniciále slabiky s případnou změnou tónu: např. 补 [補] *bǔ* (F 甫 *fǔ* → 卜 *bǔ*), 聪 [聰] *cōng* (F 恩 *cōng* → 总 *zǒng*).
- v rozdílné finále slabiky s případnou změnou tónu: např. 怜 [憐] *lián* (F 遴 *lín* → 令 *lìng*), 苹 [蘋] *píng* (F 頻 *pín* → 平 *píng*).
- v odlišných tónech slabiky: např. 剧 [劇] *jù* (F 虞 *jù* → 居 *jū*), 优 [優] *yōu* (F 憂 *yōu* → 尤 *yóu*).
- v odlišné slabice: např. 洁 [潔] *jié* (F 絮 *xié* → 吉 *jí*), 琼 [瓊] *qióng* (F 夔 *xiòng* → 京 *jīng*).

U většiny znaků kategorie nahrazení složitého fonetika jednodušším došlo čistě jen k výměně složitého fonetika za jiné jednodušší, jak je popsáno v tabulce níže. U několika znaků došlo ke změně fonetika v kombinaci s další úpravou jiné složky. Nejčastěji se jednalo o úpravu grafiky automaticky zkracovaných prvků: 讲 [講], 纤 [纖, 緯], 让 [讓], 认 [認], 识 [識], 钥 [鑰], 钟 [鍾, 鐘], 钻 [鑽].

Následující tabulka představuje výčet znaků, které byly zjednodušeny nahrazením složitého fonetika za jednodušší. V tabulce je vždy uvedena tradiční a zjednodušená podoba znaku, čtení daného znaku a změněné fonetické složky s jejich čteními.

Tabulka I: Znaky zjednodušené nahrazením složitého fonetika za jednodušší.

TZ	ZZ	Čtení znaku	Změna fonetika (F): F v TZ → F v ZZ
襖	袄	<i>ǎo</i>	奧 <i>ào</i> → 夭 <i>yāo</i>
斃	毙	<i>bì</i>	敝 <i>bì</i> → 比 <i>bǐ</i>
補	补	<i>bǔ</i>	甫 <i>fǔ</i> → 卜 <i>bǔ</i>
燦	灿	<i>càn</i>	粲 <i>càn</i> → 山 <i>shān</i>
懺	忏	<i>chàn</i>	鐵 <i>qián</i> → 千 <i>qiān</i>
償	偿	<i>cháng</i>	賞 <i>shǎng</i> → 尝 <i>cháng</i>
襯	衬	<i>chèn</i>	親 <i>qīn</i> → 寸 <i>cùn</i>
懲	惩	<i>chéng</i>	徵 <i>zhēng</i> → 征 <i>zhēng</i>

遲	迟	<i>chí/zhì</i>	犀 <i>xī</i> → 尺 <i>chǐ</i>
熾	炽	<i>chì</i>	戠 <i>zhí</i> → 只 <i>zhǐ</i>
礎	础	<i>chǔ</i>	楚 <i>chǔ</i> → 出 <i>chū</i>
竄	窜	<i>cuàn</i>	鼠 <i>shǔ</i> → 串 <i>chuàn</i>
聰	聪	<i>cōng</i>	怱 <i>cōng</i> → 总 <i>zǒng</i>
達	达	<i>dá/dā/tà</i>	牵 <i>dā</i> → 大 <i>dà</i>
擔	担	<i>dān/dàn</i>	詹 <i>zhān</i> → 旦 <i>dàn</i>
膽	胆	<i>dǎn</i>	詹 <i>zhān</i> → 旦 <i>dàn</i>
燈	灯	<i>dēng</i>	登 <i>dēng</i> → 丁 <i>dīng</i>
遞	递	<i>dì</i>	廐 <i>sī</i> → 弟 <i>dì</i>
隊	队	<i>duì</i>	豕 <i>sui</i> → 人 <i>rén</i>
礮	矾	<i>fán</i>	樊 <i>fán</i> → 凡 <i>fán</i>
墳	坟	<i>fén</i>	賁 <i>bēn</i> → 文 <i>wén</i>
溝	沟	<i>gōu</i>	菑 <i>gòu</i> → 勾 <i>gōu</i>
構	构	<i>gòu</i>	菑 <i>gòu</i> → 勾 <i>gōu</i>
購	购	<i>gòu</i>	菑 <i>gòu</i> → 勾 <i>gōu</i>
積	积	<i>jī</i>	賁 <i>zé</i> → 只 <i>zhǐ</i>
極	极	<i>jí</i>	亟 <i>jí</i> → 及 <i>jí</i>
殲	歼	<i>jiān</i>	鐵 <i>qián</i> → 千 <i>qiān</i>
艦	舰	<i>jiàn</i>	監 <i>jiān</i> → 见 <i>jiàn</i>
講	讲	<i>jiǎng</i>	菑 <i>gòu</i> → 井 <i>jǐng</i>
膠	胶	<i>jiāo</i>	蓼 <i>liào</i> → 交 <i>jiāo</i>
階	阶	<i>jiē</i>	皆 <i>jiē</i> → 介 <i>jiè</i>
潔	洁	<i>jié</i>	絜 <i>xié</i> → 吉 <i>jí</i>
劇	剧	<i>jù</i>	虞 <i>jù</i> → 居 <i>jū</i>
據	据	<i>jù/jū</i>	虞 <i>jù</i> → 居 <i>jū</i>
懼	惧	<i>jù</i>	瞿 <i>jù</i> → 具 <i>jù</i>
塊	块	<i>kuài</i>	鬼 <i>guǐ</i> → 夬 <i>guài</i>

攔	拦	<i>lán</i>	蘭 <i>lán</i> → 兰 <i>lán</i>
欄	栏	<i>lán</i>	蘭 <i>lán</i> → 兰 <i>lán</i>
爛	烂	<i>làn/lān</i>	蘭 <i>lán</i> → 兰 <i>lán</i>
憐	怜	<i>lián</i>	遴 <i>lín</i> → 令 <i>lìng</i>
糧	粮	<i>liáng</i>	量 <i>liáng</i> → 良 <i>liáng</i>
療	疗	<i>liáo</i>	寮 <i>liáo</i> → 了 <i>liǎo</i>
遼	辽	<i>liáo</i>	寮 <i>liáo</i> → 了 <i>liǎo</i>
鄰	邻	<i>lín</i>	遴 <i>lín</i> → 令 <i>lìng</i>
廬	庐	<i>lú</i>	盧 <i>lú</i> → 户 <i>hù</i>
蘆	芦	<i>lú</i>	盧 <i>lú</i> → 户 <i>hù</i>
爐	炉	<i>lú</i>	盧 <i>lú</i> → 户 <i>hù</i>
擬	拟	<i>nǐ</i>	疑 <i>yí</i> → 以 <i>yǐ</i>
釀	酿	<i>niàng</i>	襄 <i>xiāng</i> → 良 <i>liáng</i>
蘋	苹	<i>píng</i>	頻 <i>pín</i> → 平 <i>píng</i>
撲	扑	<i>pū</i>	芙 <i>pú</i> → 卜 <i>bǔ</i>
遷	迁	<i>qiān</i>	瞿 <i>qiān</i> → 千 <i>qiān</i>
纖	纤	<i>qiàn</i>	鐵 <i>qián</i> → 千 <i>qiān</i>
縴	纤	<i>qiàn</i>	牽 <i>qiān</i> → 千 <i>qiān</i>
竅	窍	<i>qiào</i>	敷 <i>jiǎo</i> → 巧 <i>qiǎo</i>
竊	窃	<i>qiè</i>	隸 <i>xiè</i> → 切 <i>qiè</i>
瓊	琼	<i>qióng</i>	夔 <i>xiòng</i> → 京 <i>jīng</i>
確	确	<i>què</i>	奎 <i>hè</i> → 角 <i>jiǎo</i>
讓	让	<i>ràng</i>	襄 <i>xiāng</i> → 上 <i>shàng</i>
擾	扰	<i>rǎo</i>	憂 <i>yōu</i> → 尤 <i>yóu</i>
認	认	<i>rèn</i>	忍 <i>rěn</i> → 人 <i>rén</i>
曬	晒	<i>shài</i>	麗 <i>lì</i> → 西 <i>xī</i>
勝	胜	<i>shèng</i>	朕 <i>zhèn</i> → 生 <i>shēng</i>
態	态	<i>tài</i>	能 <i>tái</i> → 太 <i>tài</i>

廳	厅	<i>tīng</i>	聽 <i>tīng</i> → 丁 <i>dīng</i>
襪	袜	<i>wà/mò</i>	蔑 <i>miè</i> → 末 <i>mò</i>
犧	牺	<i>xī</i>	羲 <i>xī</i> → 西 <i>xī</i>
蝦	虾	<i>xiā</i>	段 <i>jiǎ</i> → 下 <i>xià</i>
嚇	吓	<i>xià/hè</i>	赫 <i>hè</i> → 下 <i>xià</i>
選	选	<i>xuǎn</i>	異 <i>xùn</i> → 先 <i>xiān</i>
鑰	钥	<i>yào</i>	龠 <i>yuè</i> → 月 <i>yuè</i>
爺	爷	<i>yé</i>	耶 <i>yé</i> → 卩 <i>jié</i>
億	亿	<i>yì</i>	意 <i>yì</i> → 乙 <i>yǐ</i>
憶	忆	<i>yì</i>	意 <i>yì</i> → 乙 <i>yǐ</i>
癱	瘫	<i>yōng</i>	隹 <i>yōng</i> → 用 <i>yòng</i>
擁	拥	<i>yōng</i>	雍 <i>yōng</i> → 用 <i>yòng</i>
傭	佣	<i>yōng/yòng</i>	庸 <i>yōng</i> → 用 <i>yòng</i>
優	优	<i>yōu</i>	憂 <i>yōu</i> → 尤 <i>yóu</i>
猶	犹	<i>yóu</i>	酋 <i>qiú</i> → 尤 <i>yóu</i>
郵	邮	<i>yóu</i>	垂 <i>chuí</i> → 由 <i>yóu</i>
園	园	<i>yuán</i>	袁 <i>yuán</i> → 元 <i>yuán</i>
遠	远	<i>yuǎn</i>	袁 <i>yuán</i> → 元 <i>yuán</i>
躍	跃	<i>yuè</i>	翟 <i>zhái</i> → 夭 <i>yāo</i>
運	运	<i>yùn</i>	軍 <i>jūn</i> → 云 <i>yún</i>
醞	酝	<i>yùn</i>	盥 <i>wēn</i> → 云 <i>yún</i>
贓	赃	<i>zāng</i>	臧 <i>zāng</i> → 庄 <i>zhuāng</i>
臟	脏	<i>zàng</i>	藏 <i>cáng/zàng</i> → 庄 <i>zhuāng</i>
髒	脏	<i>zāng</i>	葬 <i>zàng</i> → 庄 <i>zhuāng</i>
氈	毡	<i>zhān</i>	亶 <i>dǎn</i> → 占 <i>zhān</i>
戰	战	<i>zhàn</i>	單 <i>dān</i> → 占 <i>zhān</i>
癥	症	<i>zhèng</i>	徵 <i>zhēng</i> → 正 <i>zhèng</i>
證	证	<i>zhèng</i>	登 <i>dēng</i> → 正 <i>zhèng</i>

識	识	zhì/shí	戠 zhí → 只 zhǐ
幟	帜	zhì	戠 zhí → 只 zhǐ
織	织	zhī	戠 zhí → 只 zhǐ
職	职	zhí	戠 zhí → 只 zhǐ
鍾	钟	zhōng	重 zhòng → 中 zhōng
鐘	钟	zhōng	童 tóng → 中 zhōng
腫	肿	zhǒng	重 zhòng → 中 zhōng
種	种	zhǒng/zhòng	重 zhòng → 中 zhōng
椿	桩	zhuāng	舂 chōng → 庄 zhuāng
鑽	钻	zuān	贊 zàn → 占 zhān

U znaků, které jsou následně uvedeny, došlo buď k zajímavé změně fonetika, nebo ještě k nějaké další úpravě zjednodušené podoby vedle změny fonetika, které je třeba zmínit.

窳 [窶] *cuàn*: Fonetická složka 鼠 *shǔ* v tradičním znaku 窶 neadekvátně naznačuje čtení celého znaku, a pravděpodobně částečně proto bylo během reformy nahrazeno jednodušším fonetikem 串 *chuàn*, jehož čtení je přeci jen podobnější čtení celého znaku.

➤ 擗 [擗] 鑿 [鑿] 躡 [躡]

达 [達] *dá/dā/ tà*: Znak 達 obsahuje prvky 土 „půda“ nad 羊 „ovce“ na „chodníku“ 辵. Původně však byl ve znaku namísto prvku 土 prvek 大 „veliký“, který je součástí zjednodušené podoby znaku, a odtud čtení celé složky 土 nad 羊 jako *dā*, která ve složitě formě znaku hraje roli fonetika. Ve zjednodušené formě znaku bylo původní fonetikum nahrazeno jednodušším prvkem 大 *dà*.

➤ 沝 [滙] 闕 [闕] 挞 [撻] 哒 [嗒] 鞅 [鞅]

队 [隊] *duì*: Na základě zjednodušení znaku 队 [隊] byly zjednodušeny následující znaky:

➤ 坠 [墜]

购 [購] *gòu*: Vedle nahrazení složitěho fonetika za strukturně jednodušší fonetickou složku byl navíc zjednodušen prvek 贝 [貝], obsažený v druhé tabulce *Souhrnné tabulky zjednodušených znaků* (1986), jenž existuje i jako samostatný znak.

讲 [講] *jiǎng*: Tradiční znak 講 *jiǎng* je složen z determinativu a zároveň radikálu 讠 (言) „řeč“ a fonetika 菁 *gòu*. Jakkoli se může zdát neuvěřitelné, že složka 菁 zde funguje jako fonetikum, je tomu tak.

迁 [遷] *qiān*: Na základě zjednodušení znaku 迁 [遷] byly zjednodušeny následující znaky:

➤ 跣 [躩]

纤 [纖]; 纡 [紆] *qiān*: Dva tradiční znaky 纖 a 纡 byly zjednodušeny do totožné podoby 纤. U obou tradičních znaků došlo k nahrazení složitěho fonetika jednodušším, jak je popsáno v tabulce výše. Kromě toho byl také zkrácen radikál 纟 [糸] „hedvábí“.

窃 [竊] *qiè*: Tradiční znak 竊 byl zjednodušen změnou složitě fonetické složky 离 *xiè* na jednodušší 切 *qiè* a vynecháním prvku 采 „rozlišovat“.

胜 [勝] *shèng*: Tradiční znak 勝 *shèng* se skládá z fonetika 朕 *zhèn* a prvku 力 „síla“. Ke zjednodušení došlo nahrazením části složitěho fonetika za jednodušší fonetikum 生 *shēng* a vypuštěním rohového prvku 力.

态 [態] *tài*: Znak 態 *tài*, jehož horní část 能 zde má funkci fonetika, je zajímavý případ. Je podivuhodné, že u tohoto znaku došlo ke změně fonetika, neboť studenti čínštiny se složku 能 učí jako samostatný znak 能 *néng* „být schopný (něčeho), moct“, se čtením *néng* a ne *tai*. Ale dle Karlgrena (1974) byl znak 能 dříve užíván jak pro význam „být schopný (něčeho), moct“ se čtením *néng*, tak i jako znak pro vyjádření jiného významu se čtením *tái*.

厅 [廳] *tīng*: Zjednodušený znak 厅 vznikl nahrazením složitěho fonetika 聽 *tīng* za jednodušší 丁 *dīng* a vypuštěním horního bodového tahu. Zajímavé je, že vyměněná vnitřní složka je samostatným tradičním znakem 聽 *tīng* „poslouchat“, jehož zjednodušená podoba je 听.

脏 [臟] *zàng*; 脏 [髒] *zāng*: Dva různé tradiční znaky 臟 „vnitřnosti“ a 髒 „špinavý“ byly zjednodušeny do stejné zjednodušené podoby 脏 nahrazením jejich

původních fonetických složek 藏 *cáng/zàng* a 葬 *zàng* za jednodušší 庄 *zhuāng*.

赃 [贓] *zāng*: Vedle nahrazení složitěho fonetika za strukturně jednodušší fonetickou složku došlo navíc ke zkrácení složky 貝 na 贝.

毡 [氈] *zhān*: U tradičního znaku 氈 došlo vedle výměny fonetika 亶 *dǎn* na 占 *zhān* také k následné změně polohy prvků. Prvek 毛 „vlas, chlup“ se v tradičním znaku nachází vpravo, ve zjednodušeném vlevo.

证 [證] *zhèng*: Zjednodušený znak 证 vznikl nahrazením fonetika 登 *dēng* tradičního znaku 證 za jednodušší 正 *zhèng*. Vedle toho byl také zkrácen radikál 言 „řeč“ na 讠.

钥 [鑰] *yào*: Vedle nahrazení složitěho fonetika 龠 *yuè* na 月 *yuè* byl také zkrácen radikál 钅 [金] „kov“.

犹 [猶] *yóu*: Na základě zjednodušení znaku 犹 [猶] byly zjednodušeny následující znaky:

➤ 菽 [蓀]

跃 [躍] *yuè*: Tradiční znak 躍 *yuè* v sobě obsahuje fonetikum 翟 *zhái*, které vůbec nenapovídá skutečnému čtení znaku. Při zjednodušení složitěho znaku bylo toto fonetikum nahrazeno jednodušším a příznačnějším fonetikem 夭 *yāo*.

识 [識] *zhì*: Tradiční znak 識 byl zjednodušen na 识 nahrazením složitěho fonetika jednodušším 只 *zhǐ* a zkrácením radikálu 言 „řeč“ na 讠.

织 [織] *zhī*: Tradiční znak 織 byl zjednodušen na 织 nahrazením složitěho fonetika jednodušším 只 *zhǐ* a zkrácením radikálu 纟 „hedvábí“ na 纟.

钟 [鍾] *zhōng*; 钟 [鐘] *zhōng*: Dva různé tradiční znaky 鍾 „pohár bez ucha“ a 鐘 „hodiny; zvon“ byly zjednodušeny do stejného zjednodušeného znaku 钟, který převzal významy obou tradičních znaků. U obou složitých znaků došlo jak k výměně složitěho fonetika za jednodušší 中 *zhōng*, tak ke zkrácení radikálu 钅 [金] „kov“.

钻 [鑽] *zuàn*: Zjednodušený znak 钻 byl vytvořen zaměněním složitěho fonetika 贊 *zàn* za jednodušší 占 *zhān* a automatickým zkrácením radikálu 钅 [金] „kov“.

3.2.2 Nahrazení složitého determinativu jednodušším

U znaků v této kategorii došlo během reformy k nahrazení původního determinativu za jiný jednodušší.

硷 [鹼] *jiǎn*: Znak 鹼 byl zjednodušen kombinací dvou metod, z nichž tou hlavní je především výměna původního determinativu 鹵 „sůl“ za 石 „kámen“. Vedle změny determinativu došlo ještě ke zjednodušení složky 僉 → 金 na základě kurzivního písma (nejspíše zobrysnění). Tahy: 24→12.

愿 [願] *yuàn*: Determinativ 頁 „hlava“ složitého znaku 願 byl nahrazen novým determinativem 心 „srdce“, které se přesunulo pod fonetikum 原. Tahy: 19→14.

3.2.3 Vytvoření nového fonogramu nahrazením části znaku novou fonetickou složkou

毕 [畢] *bì*: Z tradičního znaku byla vypuštěna celá horní část kromě prvku 十. Vypuštěná část byla nahrazena jednoduchou fonetickou složkou 比 *bǐ*, v důsledku čehož vznikl nový fonogram Tahy: 11→6.

➤ 萑 [葦] 晔 [曄] 筭 [筭] 躡 [蹻]

宾 [賓] *bīn*: Ke zjednodušení znaku 賓 došlo nahrazením celé části pod 宀 „střechou“ včetně radikálu 貝 „škeble“ novou fonetickou složkou 兵 *bīng*. Tahy: 14→10.

➤ 宾 [賓] 滨 [濱] 摈 [擯] 嫔 [嬪] 缤 [繽] 殡 [殯] 檣 [檣] 臙 [臙] 缤 [繽] 髡 [髡] 鬢 [鬢]

彻 [徹] *chè*: Část znaku 徹 tvořená prvky 育 a 夂 byla nahrazena novou fonetickou složkou 切 *qiè*. Tahy: 15→7.

华 [華] *huá/huà*: Až na prvek 十 byla většina znaku 華 (včetně radikálu 艸 „tráva“) nahrazena novou jednoduchou fonetickou složkou 化 *huà*. Tahy: 10→6.

➤ 晔 [曄] 骅 [驪] 烨 [燁] 桦 [樺] 晔 [曄] 铈 [銻]

进 [進] *jìn*: Složka 隹 „krátkoocasý pták“ byla při zjednodušení znaku 進 nahrazena novou fonetickou složkou 井 *jǐng*, radikál 辵 „kráčet“ zůstal nezměněn. Tahy: 11→7.

➤ 璉 [璉]

历 [歷] *lì*: Znaky 歷 a 曆 byly zjednodušeny do shodné podoby 历 nahrazením celé vnitřní složky (秝 + radikál 止 „zastavit“; radikál 日 „slunce“ + 止) novým fonetikem 力 *lì*. Tahy: 16→4, 16→4.

➤ 沥 [瀝] 圪 [壑] 蒯 [蔞] 咧 [囁] 栉 [櫛] 痲 [癩] 雳 [靌]

审 [審] *shěn*: Složka 番 *fān* pod radikálem 宀 „střecha“ byla nahrazena novým fonetikem 申 *shēn*. Tahy: 15→8.

➤ 諛 [讞] 媼 [媼]

宪 [憲] *xiàn*: Většina znaku 憲, vše pod 宀 „střecha“ (丰 + 卩 + radikál 心 „srdce“), byla nahrazena novým fonetikem 先 *xiān*. Tahy: 16→9.

艺 [藝] *yì*: Ke zjednodušení znaku 藝 došlo nahrazením celé složky pod 艹 (艸) „tráva“ novou fonetickou složkou 乙 *yǐ*. Tahy: 18→4.

➤ 唎 [嚙]

3.2.4 Změna ve struktuře ideogramů

Jedna či více složitých složek znaků v této kategorii byly zaměněny za složku jednodušší s tím, že tato nová jednodušší složka stále hraje roli při „spojení významů“ jednotlivých složek, což představuje princip, dle kterého jsou ideogramy tvořeny.

宝 [寶] *bǎo*: Tradiční znak 寶 se skládá z prvků 宀 „střecha“, 缶 „nádoba“, 貝 „škeble“ a 王 – nejspíše část z 玉 „nefrit“. Významy prvků tedy dohromady naznačují celkový význam znaku 寶 „poklad“ (uchovávaný schovaný pod střechou), něco „cenného, vzácného“. Znak 寶 byl zjednodušen na 宝 (宀 „střechu“ a 玉 „nefrit“) – nefrit pod střechou, tzn. něco cenného schované v bezpečí. Tahy: 20→8.

笔 [筆] *bǐ*: Znak 筆 „pero; psát“ se skládá z radikálu 竹 „bambus“ a 聿 „ruka držící štětec a píšící 二 tahy“. Zjednodušená podoba tohoto znaku je složena z 竹 „bambus“ a 毛 „vlas, chlup“ – dříve se psalo štětci z bambusu a chlupů. Při zjednodušení tedy došlo k výměně 聿 za 毛. Tahy: 12→10.

➤ 滄 [滄]

尘 [塵] *chén*: Složitý znak 塵 „prach, špína“ se skládá z 鹿 „zvěř“ a 土 „půda“ či „hlína“, což naznačuje „oblak prachu (špíny) za utíkající zvěří“. Ve zjednodušeném znaku 尘 bylo 鹿 „zvěř“ nahrazeno 小 „malý“, což spolu s 土 dohromady naznačuje význam „malá půda/hlína“ → „zrnko prachu“. Tahy: 14→6.

梦 [夢] *mèng*: U znaku 夢 byla horní část vyměněna za 林 „les“, čímž byla vytvořena zjednodušená podoba 梦. Stojí za zmínku, že u tradičního znaku je radikálem 夕 „večer“, zatímco u zjednodušeného znaku se radikálem stala nová složka 林 „les“. Tahy: 13→11.

体 [體] *tǐ*: Tradiční znak 體 „tělo“, z 骨 „kost“ a 豊 „nádoba“ (nádoba z kostí → tělo), se velmi liší od jeho zjednodušené podoby 体. 体 se skládá z 人 „člověk“ a 本 „kořen“, tedy základní část něčeho, což dohromady naznačuje „hlavní část člověka“ → „tělo“. Tahy: 22→7.

阴 [陰] *yīn*: Tradiční znak 陰 „měsíc; yinový princip“ byl sestaven ze složek 今 „ted“, 云 „oblak“ a 阜 (阜) „mohyla“, která naznačovala tu část kopce, která je ve stínu. Ve zjednodušeném znaku byly složky 今 a 云 nahrazeny složkou 月 „měsíc“. Tahy: Tahy: 10→6.

➤ 荫 [蔭]

灶 [竈] *zào*: Tradiční znak a ideogram 竈 je složený z 穴 „otvor, jeskyně“, 土 „půda, země“ a 鬲 „žába“. Zjednodušená podoba 灶 je sestavena z 火 „oheň“ a 土 „půda, země“, což naznačuje význam celého znaku „kuchyňská kamna“ – v minulosti se vařilo na ohni na zemi. Tahy: 21→7.

3.2.5 Zobrysnění

Znaky v této kategorii byly primárně zjednodušeny využitím a zachováním obrysu grafické struktury složitěho znaku. Byly sem také zařazeny znaky ze třetí části *Souhrné tabulky zjednodušených znaků*, u kterých došlo ke zkrácení některé jejich složky tak, že daná složka existuje také jako samostatný znak zjednodušený zobrysněním.

尔 [爾] ěr: Znak 爾 byl radikálně zjednodušen, ve zjednodušeném znaku zůstal zachován základní obrys složitěho znaku. Tahy: 14→5.

➤ 迺 [邇] 弥 [彌、瀰] 祢 [禰] 玺 [璽] 猕 [獼]

龟 [龜] guī/ jūn/ qiū: Zjednodušený znak 龟 se poměrně podobá svému složitěmu protějšku. Při porovnání obou forem znaku není těžké rozpoznat jejich souvislost. Tahy: 16→7.

➤ 阄 [鬪]

龙 [龍] lóng: Znak 龙 „drak“ je radikálně zjednodušenou formou znaku 龍 metodou zobrysnění. Tahy: 16→5.

➤ 陇 [隴] 泷 [瀧] 宠 [寵] 庞 [龐] 垄 [壟] 拢 [攏] 茏 [龍] 咙 [隴] 珑 [瓏]
栊 [櫳] 葵 [藎] 咙 [隴] 朧 [朧] 砉 [礪] 裘 [襲] 聾 [聾] 糞 [糞] 龕 [龕]
笼 [籠] 簞 [簞]

鼃 [鼃] mǐn: Znak 鼃 „žába“ je velice podobný znaku 龟 „želva“, odlišují se pouze ve vrchní části znaků. Znak 鼃 zachovává obrysy složitěho znaku 鼃. Tahy: 13→8.

➤ 澗 [澗] 绳 [繩] 鼃 [鼃] 蝇 [蠅] 鼃 [鼃]

齐 [齊] qí/zī/zhāi: Na první pohled je zřejmé, že zjednodušený znak 齐 a jeho složitá podoba 齊 jsou si velice podobné, mají stejný obrys. Tahy: 14→6.

➤ 剂 [劑] 侏 [儕] 济 [濟] 芥 [薺] 挤 [擠] 脐 [臍] 蛭 [蛭] 跻 [躋] 霏 [霽]
鲚 [鱚] 齏 [齏]

3.2.6 Nahrazení jedné či více složek jednoduchou formální složkou

U znaků v této kategorii došlo k nahrazení jedné či více složek jednodušší složkou, přičemž dle typu nahrazení složky nemohly být dané znaky zařazené do některé z ostatních kategorií. U nezanedbatelné části znaků v této kategorii bylo jednodušší složkou nahrazeno složité fonetikum, ovšem nová složka už roli fonetika neplní.

Mnoho znaků této kategorie bylo zjednodušeno pomocí nevýznamových jednoduchých složek, nejčastěji prvky 又 nebo 乂, ojediněle také prvky 力, 不, 厶 či 文. Složkami, které byly nahrazeny těmito prvky, byly nejčastěji složité fonetika, dále pak různé další složky.

碍 [礙] ài: Původní fonetikum 疑 yí nahrazeno jednodušší složkou 导. Tahy: 19→13.

罢 [罷] bà/pí: Původní fonetikum 能 néng nahrazeno jednodušší složkou 去 qù „jít, odejít“, která je zároveň samostatným znakem. Tahy: 15→10.

➤ 摆 [擺、襪] 罨 [罨] 糶 [糶]

办 [辦] bàn: Části původního fonetika 辨 biàn (po obou stranách složky 力) byly nahrazeny dvěma krátkými vnějšími tahy. Tahy: 16→4.

币 [幣] bì: Fonetikum 敝 bì ve složitém znaku bylo zredukováno na jediný tah 丩. Tahy: 14→4.

边 [邊] biān: Složitá fonetická složka 鼻 mián byla nahrazena jednodušší formální složkou 力. Tahy: 18→5.

➤ 筵 [籩]

参 [參] cān/cēn/shēn: Dva prvky 厶 ve složitém znaku byly nahrazeny jediným vodorovným tahem. Tahy: 11→8.

➤ 渗 [滲] 惨 [慘] 掺 [摻] 骞 [驂] 氍 [毬] 疹 [疹] 磳 [磳] 糝 [糝] 糝 [糝]

仓 [倉] cāng: Složitá složka 食 nahrazena ve zjednodušeném znaku jednoduchým prvkem 匚. Tahy: 10→4.

➤ 仑 [儃] 创 [創] 沧 [滄] 枪 [槍] 苍 [蒼] 抢 [搶] 呛 [嗆] 炔 [燗] 玲 [玲]
枪 [槍] 戠 [戠] 疮 [瘡] 鸪 [鶻] 舱 [艙] 踉 [踉]

层 [層] *céng*: Fonetikum složitého znaku 曾 *cēng* nahrazeno jednodušší složkou 云 *yún*. Tahy: 15→7.

撵 [攙] *chān*: Fonetikum 彘 *chán*, tvořené dvěma 兔 „zajíc“, nahrazeno jednodušší složkou 兔 se dvěma bodovými tahy pod sebou – spodní prvek 兔 „zajíc“ nahrazen dvěma bodovými tahy. Obdobné zjednodušení nastalo u znaků 讪 [讪] a 饯 [饯]. Složka 彘 se dnes objevuje pouze jako složka jiných znaků a v této roli má zkrácenou variantu. Tahy: 20→12.

讪 [讪] *chán*: Složitý znak 讪 zjednodušen automatickým zkrácením prvku 言 na 讠 „slovo“ a nahrazením jedné složky 兔 „zajíc“ dvěma bodovými tahy, podobně jako znaky 撵 [攙] a 饯 [饯]. Tahy: 24→11.

饯 [饯] *chán*: Složitý znak 饯 zjednodušen automatickým zkrácením prvku 食 na 饣 a nahrazením jednoho prvku 兔 „zajíc“ dvěma bodovými tahy. Obdobné zjednodušení nastalo u znaků 撵 [攙] a 讪 [讪]. Tahy: 25→12.

辞 [辭] *cí*: Složitá složka 辵 nahrazena jednodušší složkou 舌. Tahy: 19→13.

导 [導] *dǎo*: Složitě fonetikum 道 *dào* nahrazeno jednodušší složkou 巳. Tahy: 15→6.

邓 [鄧] *dèng*: Fonetikum 登 *dēng* o mnoha tazích nahrazeno jednodušším symbolem o dvou tazích 又. Tahy: 14→4.

敌 [敵] *dí*: Složitě fonetikum 商 *dī* nahrazeno o několik tahů jednodušším prvkem 舌. Tahy: 15→10.

断 [斷] *duàn*: Složitá levá část 𠂔 znaku 斷 byla nahrazena jednodušší složkou tvořenou prvky 米 廾. Tahy: 18→11.

➤ 𠂔 [𠂔]

对 [對] *duì*: Složitá levá část znaku sestavená z 𠂔 nad 一 byla nahrazena jednoduchým symbolem 又. Tahy: 14→5.

➤ 恚 [慙]

风 [風] *fēng*: Poměrně složitá vnitřní složka znaku 風 byla nahrazena jednoduchým symbolem 又 o dvou tazích, čímž vznikl zjednodušený znak 风. Tahy: 9→4.

➤ 讽 [諷] 沝 [灑] 嵐 [嵐] 枫 [楓] 痲 [瘋] 飒 [颯] 砭 [砭] 颺 [颺] 颺 [颺]
颺 [颺] 颺 [颺] 飘 [飄] 飗 [飗]

凤 [鳳] *fèng*: Složitá vnitřní složka znaku 鳳 radikál 鳥 „pták“ a bodový tah, byla nahrazena jednoduchým symbolem 又. Tahy: 14→4.

冈 [岡] *gāng*: Vnitřní část znaku 岡, radikál 山 „hora“ a 丿 + 一, byla nahrazena jednoduchým symbolem 又. Tahy: 8→4.

➤ 刚 [剛] 纲 [綱] 岗 [崗] 纲 [綱] 纲 [綱] 钢 [鋼]

顾 [顧] *gù*: Znak 顧 byl zjednodušen nahrazením fonetika 雇 *gù* jednodušší složkou 厄 a automatickým zkrácením prvku 頁 „hlava“ na 页. Tahy: 21→10.

观 [觀] *guān*: Znak 觀 byl zjednodušen změnou fonetika 萑 *guàn* na jednoduchý symbol 又 a zkrácením prvku 見 na 见. Složka 萑 byla stejně zjednodušena u znaku 欢 [歡]. Tahy: 24→6.

过 [過] *guò*: Fonetikum 曷 *guō* znaku 過 bylo nahrazeno prvkem 寸 *cùn*, který je o pět tahů kratší. Tahy: 11→6.

➤ 挝 [撾]

还 [還] *huán/hái*: Fonetická složka 寰 *huán* byla vyměněna za jednodušší složku 不, která zde nemá významovou funkci. Obdobné zjednodušení nastalo u znaku 环 [環] Tahy: 16→7.

汉 [漢] *hàn*: Původní fonetická složka v 漢 na pravé straně byla nahrazena jednoduchým symbolem 又. Tahy: 14→5.

轰 [轟] *hōng*: Tradiční znak 轟 je tvořen třemi stejnými prvky 車 „vůz“. Ke zjednodušení tohoto znaku došlo tak, že vrchní prvek 車 byl na základě rychlopisného písma zjednodušen na 车 a každý ze spodních dvou prvků 車 byl nahrazen jednoduchým symbolem 又. Tahy: 21→8.

怀 [懷] *huái*: Fonetická složka 褻 znaku 懷 byla nahrazena jednoduchou složkou 不. Podobně byl zjednodušen i znak 坏 [壞]. Tahy: 19→7.

坏 [壞] *huài*: Fonetická složka 褻 znaku 懷 byla nahrazena jednoduchou složkou 不. Podobně byl zjednodušen i znak 怀 [懷]. Tahy: 19→7.

欢 [歡] *huān*: Fonetická složka 萑 *guān* znaku 歡 byla nahrazena jednoduchým symbolem 又. Obdobně byl zjednodušen například také znak 权 [權]. Tahy: 21→6.

环 [環] *huán*: Fonetická složka 畹 *huán* znaku 環 byla nahrazena jednoduchou složkou 不. Stejným způsobem byl zjednodušen také znak 还 [還]. Tahy: 17→8.

获 [獲, 穫] *huò*: Znak 獲 byl zjednodušen tím způsobem, že složky 隹 a 又 byly nahrazeny jednodušší složkou 犬 „pes“. Kromě toho byla posléze mírně upravena struktura znaku protažením prvku 艹 (草 *cǎo*) „tráva“ přes celou šířku znaku. Zjednodušený znak 获 byl následně vypůjčen pro zjednodušenou formu homofonního tradičního znaku 穫 „sklízet, sesbírat“. Tahy: 16→10, 18→10.

鸡 [雞] *jī*: Znak 雞 byl zjednodušen kombinovaně. Původní složité fonetikum 奚 *xī* bylo nahrazeno jednoduchým symbolem 又 a determinativ/radikál 隹 „krátkoocasý pták“ byl vyměněn za jednodušší složku 鸟 (鳥) „pták“. Tahy: 18→7.

继 [繼] *jì*: U znaku 繼 došlo k automatickému zkrácení prvku 糸 „hedvábí“ na 纟 a nahrazení pravé vnitřní části (naznačuje velký počet hedvábných vláken) jednodušší složkou 米. Tahy: 20→10.

艰 [艱] *jiān*: U znaku 艱 byl levý prvek nahrazen symbolem 又. K obdobnému zjednodušení došlo u znaků 汉 [漢], 难 [難] a 叹 [嘆]. Tahy: 17→11.

仅 [僅] *jǐn*: Fonetikum 堇 *jǐn* ve složitém znaku 僅 bylo nahrazeno jednoduchou složkou 又. Tahy: 13→4.

蜡 [蠟] *là*: U znaku 蠟 došlo k nahrazení fonetika 巖 *liè* jednodušší složkou 昔 *xī*. Tahy: 21→14.

垒 [壘] *lěi*: Ve složitém znaku 壘 bylo fonetikum 晶 *léi* zjednodušeno tak, že každý ze tří prvků 田 byl nahrazen jednodušším prvkem 厶. Tahy: 18→9.

联 [聯] *lián*: U znaku 聯 byla složka 辶 zaměněna za jednodušší 关. Tahy: 17→12.

猎 [獵] *liè*: Fonetikum 獵 *liè* bylo zaměněno za jednodušší složku 昔 *xī*. Tahy: 18→11.

刘 [劉] *Liú*: Levá část znaku 劉 tvořená prvky 卯 a 金 byla nahrazena jednodušší složkou 文. Tahy: 15→6.

➤ 浏 [瀏]

娄 [婁] *lóu*: Horní část znaku 婁 byla zaměněna za jednodušší složku 米 „rýže“. Tahy: 11→9.

➤ 倭 [倭] 淒 [淒] 萎 [萎] 掇 [掇] 嶠 [嶠] 喽 [嘍] 缕 [縷] 屨 [屨] 数 [數]
楼 [樓] 痠 [痠] 褛 [褛] 窠 [窠] 喽 [嘍] 鏤 [鏤] 屨 [屨] 蝼 [蝼] 篓 [篓]
稊 [稊] 藪 [藪] 擻 [擻] 髑 [髑]

乱 [亂] *luàn*: Komplikovaná levá část 亂 byla nahrazena jednodušším prvkem 舌, pravděpodobně na základě souvislosti významu 舌 „jazyk“ (vyplazovat na někoho jazyk, což se považuje za nespořádané chování) s významem znaku 乱 „chaotický, neuspořádaný“. Tahy: 13→7.

仑 [倫] *lún*: Znak 倫 byl zjednodušen nahrazením všeho pod 人 „člověk“ prvkem 匕. Tahy: 8→4.

➤ 论 [論] 伦 [倫] 沦 [淪] 抡 [掄] 囹 [圜] 纶 [綸] 轮 [輪] 瘰 [癧]

罗 [羅] *luó/luō*: U znaku 羅 byla složka 維 nahrazena prvkem 夕 „večer“. Tahy: 19→8.

➤ 萝 [蘿] 囉 [囉] 邏 [邏] 猓 [獯] 楞 [櫟] 锣 [鑼] 箩 [籬]

驴 [驢] *lǘ*: U znaku 驢 došlo ke zjednodušení levé i pravé části. Levá část, prvek a samostatný znak 馬 „kůň“, byla na základě rychlopisného stylu zjednodušena na 马. Pravá část, fonetická složka 盧 *lú*, byla nahrazena jednodušší složkou 户. Tahy: 26→7.

庙 [廟] *miào*: Vnitřní složka 廟 znaku 廟 byla nahrazena jednodušší složkou 由. Tahy: 15→8.

难 [難] *nán/nàn*: Jednoduchý symbol 又 nahradil levou část znaku 難. Tahy: 19→10.

➤ 雥 [雥] 滩 [灘] 推 [攤] 瘫 [癱]

聶 [聶] *Niè*: Tradiční znak 聶, užívaný pro jedno z čínských příjmení, sestává ze tří stejných prvků 耳 „ucho“. Během reformy byly spodní dva prvky nahrazeny symbolem 又. Tahy: 18→10.

➤ 慑 [懾] 滲 [滲] 摄 [攝] 啜 [囁] 镊 [鑷] 颞 [顳] 蹶 [蹶]

牵 [牽] *qiān*: Zjednodušení znaku 牽 proběhlo nahrazením horního prvku, fonetika 玄 *xuán*, prvkem 大 „velký“. Tahy: 11→9.

乔 [喬] *qiáo*: Dolní složka znaku 喬, kterou je o pár tahů zkrácený znak 高 „vysoký“, byla nahrazena dvěma jednoduchými tahy, čímž vznikla zjednodušená podoba 乔. Zjednodušením došlo mimo jiné ke změně radikálu – v tradičním znaku je jím prvek 口 „ústa“, ve zjednodušeném úplně první tah znaku 丿. Tahy: 12→6.

➤ 侨 [僑] 侨 [僑] 莽 [莽] 峤 [嶠] 骄 [驕] 娇 [嬌] 桥 [橋] 轿 [轎] 砣 [礮]
矫 [矯] 鞣 [鞣]

庆 [慶] *qìng*: Jednodušší složka 大 „velký“ nahradila původní složitou vnitřní složku znaku 慶, která obsahovala radikál 心 „srdce“. Tím, že byl tento prvek vymazán, stal se ve zjednodušeném znaku radikálem prvek 广 „přístřešek“, který zbyl z původního složitějšího znaku Tahy: 14→6.

穷 [窮] *qióng*: Původní fonetikum 躬 *gōng* bylo nahrazeno o několik tahů kratším jednodušším prvkem 力. Tahy: 15→7.

➤ 莠 [莠]

区 [區] *qū/ōu*: Vnitřní složka 品 „produkt, výrobek“, tvořená třemi prvky 口 „ústa“, byla nahrazena jednoduchým symbolem 又. Tahy: 11→4.

➤ 讴 [謳] 伛 [偻] 沔 [滙] 怙 [愞] 扞 [搥] 奩 [奩] 呕 [嘔] 岨 [嶠] 媪 [媪]
驱 [驅] 枢 [樞] 瓿 [甌] 欧 [歐] 殴 [毆] 鸱 [鸚] 眦 [眦] 軀 [軀]

权 [權] *quán*: Původní složité fonetikum 萑 *guàn* bylo zaměněno za jednoduchý symbol 又. Podobně byly zjednodušeny znaky 劝 [勸] nebo 欢 [歡]. Tahy: 21→6.

劝 [勸] *quàn*: Fonetikum 萑 *guàn* byl běhe reformy nahrazen jednoduchým symbolem 又. Obdobný způsob zjednodušení nastal také u znaků 权 [權] a 欢 [歡]. Tahy: 19→4.

嗇 [嗇] *sè*: U znaku 嗇 byly prvky 人 a 畺 nahrazeny bodovými tahy. Tahy: 13→11.

➤ 蓄 [蓄] 墙 [牆] 牆 [牆] 檣 [檣] 穉 [穉]

伤 [傷] *shāng*: Fonetikum 易 *yáng* bylo nahrazeno jednodušším prvkem 力 o dvou tazích. Tahy: 13→6.

适 [適] *shì/dí*: Fonetikum 商 *dī* bylo zaměněno za jednodušší prvek 舌, je pravděpodobné, že 舌 je jakousi upravenou zkomoleninou složky 商. Tahy: 14→9.

树 [樹] *shù*: U znaku 樹 byla prostřední složka – fonetikum 壴 *zhù* – nahrazena jednoduchým symbolem 又. Tahy: 16→9.

双 [雙] *shuāng*: Zjednodušenou podobou znaku tradičního 雙 je znak 双. Nedá se s přesností určit, jestli při zjednodušení došlo např. k vynechání prvku 又 a nahrazení radikálu 隹 „krátkoocasý pták“ symbolem 又, nebo k vynechání jedné z reduplikované složky 隹, nahrazení druhé zbývající symbolem 又 a přesunu prvků do horizontální struktury vedle sebe. Při zjednodušení znaku zmizel z jeho struktury radikál 隹, v důsledku čehož se radikálem ve zjednodušeném znaku stal prvek 又. Tahy: 18→4.

➤ 掇 [攬]

坛 [壇, 罈] *tán*: Pravá část tradičního znaku, fonetikum 亶 *dǎn*, byla nahrazena jednodušší složkou 云, která existuje také jako samostatný znak „oblak“. Zjednodušená podoba 坛 byla posléze vypůjčena pro zjednodušenou formu tradičního znaku 罈. Tradiční znaky 罈 a 壇, pro které je používán jediný zjednodušený znak 坛, mají stejnou výslovnost, ale odlišný význam, proto se v rámci nezjednodušených znaků užívají každý samostatně. V rámci sady zjednodušených

znaků se namísto nich užívá zjednodušený znak 坛, jenž nese významy obou tradičních znaků. Tahy: 16→7; 18→7.

叹 [嘆] *tàn*: Pravá část znaku 嘆 byla nahrazena jednoduchým prvkem 又. Tahy 14→5.

团 [團, 糰] *tuán*: Fonetikum 專 *zhuān* ve složitém znaku bylo nahrazeno jednodušším prvkem o třech tazích 才 *cái*, radikál 囗 „ohrada“ zůstal beze změny. Stojí za zmínku, že 專 *zhuān* existuje také jako samostatný znak, jehož zjednodušenou podobou je 专. Znak 团 představuje zjednodušenou podobu dvou různých tradičních znaků – a to znaků 團 a 糰. Nejspíše na základě příbuznosti znaků 團 a 糰 bylo rozhodnuto, že zjednodušenou podobou znaku 糰 bude 团. Tahy: 14→6, 20→6.

稳 [穩] *wěn*: Složité fonetikum 意 *yì* bylo nahrazeno o něco jednodušší složkou 急 *jí*, která existuje také jako samostatný znak „spěchat“. Tahy: 19→14.

戏 [戲] *xì*: Levá složka znaku 戲 složená z 虍 nad 豆 byla nahrazena jednoduchým prvkem 又. Tahy: 17→6.

献 [獻] *xiàn*: Původní levá složka 虍 byla nahrazena jednodušší složkou 南 „jih“. Tahy: 20→13.

➤ 讞 [讞]

协 [協] *xié*: Z tradiční podoby byly vypuštěny dva prvky 力, které byly nahrazeny bodovým tahem, čímž vznikla složka 办. Tahy: 8→6.

胁 [脅] *xié*: U znaku 脅 proběhlo zjednodušení tak, že dva ze tří horních prvků 力 byly nahrazeny bodovými tahy, které byly připojeny vedle zbývajícího třetího prvku 力, čímž vznikla složka 办. Následně došlo ke změně polohy prvků – složka 办 byla přesunuta napravo od prvku 月 „maso“. Tahy: 10→8.

盐 [鹽] *yán*: Horní složitá část znaku 鹽 včetně radikálu 鹵 „sůl“ byla zaměněna za jednodušší složku tvořenou prvky 土 „půda“ a 卜 „věštit“. Radikálem ve zjednodušeném znaku je 皿 „nádoba“. Tahy: 24→10.

养 [養] *yǎng*: Spodní složka 良 (část radikálu 食 „jídlo“) byla nahrazena dvěma jednoduchými tahy. Asi především za účelem snadnějšího psaní byl svislý tah u horní části 亠 změněn na 丿 (levý tah) a propojen s prvním tahem prvku 人, který zbyl ze složky 食. Vzhledem k tomu, že zjednodušená forma postrádá původní radikál 食, je ve znaku 养 radikálem 八 „osm“. Tahy: 15→9.

尧 [堯] *yáo*: Tradiční znak 堯 se skládá ze 3 stejných prvků 土 „půda“ a prvku 兀 „stůl“. Ke zjednodušení tohoto znaku pak došlo nahrazením horní části tvořené třemi prvky 土 jednodušším prvkem podobným znaku 戈 „kopí“, akorát bez bodového tahu. Jelikož v tradičním znaku je radikálem prvek 土 „půda“, má zjednodušený znak jiný radikál 尢 „chromý“. Tahy: 12→6.

- 饶 [饒] 浇 [澆] 挠 [撓] 尧 [堯] 晓 [曉] 晓 [曉] 娆 [嬈] 骁 [驍] 绕 [繞] 饶 [饒] 烧 [燒] 桡 [橈] 晓 [曉] 晓 [曉] 绕 [繞] 绕 [繞] 绕 [繞]

隐 [隱] *yǐn*: Složité fonetikum 惓 *yǐn* bylo nahrazeno o něco jednodušší složkou, pro kterou byl vypůjčen znak 急 *jí* „spěchat“. Tahy: 16→11.

- 瘾 [癮]

枣 [棗] *zǎo*: Znak 棗 je složen ze dvou stejných prvků 束 „trn“. Právě jeden z těchto prvků byl při reformě nahrazen dvěma bodovými tahy. Tahy: 12→8.

斋 [齋] *zhāi*: U složitého znaku 齋 byly jednodušší složkou nahrazeny dvě části – horní část byla nahrazena složkou 文 „literatura“, spodní část byla vyměněna za 而 „a (spojka)“. Procesem zjednodušení došlo také ke změně radikálu – v tradičním znaku je to celý znak 齊 „pravidelný“, ve zjednodušeném 文 „literatura“. Tahy: 17→10.

赵 [趙] *zhào*: Složka 肖 *xiāo* byla zaměněna za jednodušší symbol 又. Tahy: 14→9.

这 [這] *zhè*: Složka 言 „řeč“, také samostatný znak, byla nahrazena jednodušší složkou 文 „literatura“, která taktéž existuje jako samostatný znak. Tahy: 10→7.

𠃉 [𠃉]: 𠃉 [𠃉] není samostatným znakem, ale pouze strukturní složkou znaků. Znaky, ve kterých se vyskytuje složka 𠃉, byly zjednodušeny nahrazením části této

složky za jednodušší – horní dva prvky 火 „oheň“ v 𤇇 byly nahrazeny jednodušším prvkem 艹 „tráva“, tudíž vzniklo 𤇈. Znaky, ve kterých se vyskytuje složka 𤇇 a které byly nahrazeny metodou nahrazení složité složky jednodušší, jsou uvedeny níže. U některých níže uvedených znaků došlo kromě nahrazení části složky 𤇇 také ke zkrácení další složky na základě rychlopisného písma. Tahy: 10→5.

- 劳 [勞] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖] 莖 [莖]

𤇉 [𤇉] *jīng*: 𤇉 není samostatný znak, vyskytuje se pouze jako strukturní složka znaků (nejčastěji jako fonetikum). V tradičních znacích se tato složka píše 𤇉, ve zjednodušených je zjednodušena nahrazením horní části jednodušším prvkem na 𤇉. Znaky, které obsahují tuto složku, tudíž byly zjednodušeny nahrazením části znaku jednodušší složkou, jsou uvedeny níže. U některých níže uvedených znaků došlo kromě nahrazení části složky 𤇉 také ke zkrácení další složky na základě rychlopisného písma. Tahy: 7→5.

- 劲 [勁] 到 [到] 陞 [陞] 涇 [涇] 莖 [莖] 徑 [徑] 经 [經] 炅 [炅] 轻 [輕] 氫 [氫] 脛 [脛] 痉 [痙] 羸 [羸] 颈 [頸] 疏 [疏]

𤇊 [𤇊] *yì*: 𤇊 není samostatný znak, ale pouze strukturní složka znaků, ve kterých většinou funguje jako fonetikum. V tradičních znacích se tato složka píše 𤇊, ve zjednodušených se píše 𤇊 – došlo k nahrazení části původní formy jednoduchým symbolem 𤇊. Znaky, ve kterých se vyskytuje složka 𤇊, byly zjednodušeny obdobným způsobem, tzn. nahrazením části 𤇊 jednoduchým symbolem 𤇊. Tyto znaky jsou uvedeny níže (u některých došlo navíc ke zkrácení dalších složek na základě rychlopisného písma). Tahy: 13→5.

- 译 [譯] 泽 [澤] 恻 [懌] 择 [擇] 峯 [嶸] 绎 [繹] 驿 [驛] 铎 [鐸] 蔴 [蔴] 释 [釋] 籓 [籓]

3.2.7 Nahrazení znaku nově vytvořeným jednodušším znakem

Pro zjednodušené podoby znaků v této kategorii byly vytvořeny nové znaky.

帮 [幫] *bāng*: Původní složité fonetikum 封 *fēng* bylo nahrazeno jednodušším a výstižnějším 邦 *bāng*, významová složka 帛 „hedvábí“ radikálem 巾 „šátek“ (funguje jako radikál také v 帛). Tahy: 17→9.

备 [備] *bèi*: Původ znaku 备 není jasný. Má význam „připravit, nachystat“, což mohlo hrát roli při jeho vzniku – skládá se z 夂 „krok“ a 田 „pole“, což může značit „chodit pomalu kolem pole a chystat vybavení“. Tahy: 12→8.

➤ 惫 [憊]

丛 [叢] *cóng*: Pro tradiční znak 叢 *cóng* byla vytvořena nová zjednodušená forma 丛, fonogram skládající se z fonetika 从 *cóng* nad významovým vodorovným tahem naznačujícím jednotu či pospolitost. Tahy: 18→5.

肤 [膚] *fū*: Znak 肤 byl vytvořen jako zjednodušená podoba tradičního znaku 膚. Složka 虍 (část znaku 虎) „tygr“ a 胃 „břicho, žaludek“ byly nahrazeny jinými složkami – a to radikálem 月 (肉) „maso“ a fonetikem 夫 *fū*. Tahy: 15→8.

护 [護] *hù*: Zjednodušená forma 护 složitého znaku 護 byla nově vytvořena nahrazením původního radikálu i fonetika za jednodušší. Ve znaku 护 je radikál 扌 (手) „ruka“ a fonetikum 户 *hù*. Tahy: 20→7.

节 [節] *jié*: Pro znak 節 byla vytvořena nová zjednodušená forma. Fonetikum 卩 *jié* bylo nahrazeno jednodušším fonetikem 卩 *jié*, radikál 竹 „bambus“ jiným radikálem 艹 (艸 *cǎo*) „tráva“. Tahy: 13→5.

➤ 栉 [櫛]

惊 [驚] *jīng*: Pro tradiční znak 驚 *jīng* byl vytvořen nový jednodušší znak 惊 výměnou původních funkčních složek za jednodušší. Znak 惊 se skládá z radikálu/determinativu 忄 (心 *xīn*) „srdce“ a fonetika 京 *jīng*. Tahy: 22→11.

兰 [蘭] *lán*: Znak 蘭 *lán* byl nahrazen nově utvořeným znakem 兰, který vystupuje jako fonetická složka v několika dalších znacích, např. 拦 [攔] *lán*, 烂 [爛] *làn* či 栏 [欄] *lán*. Původ znaku 兰 není zcela jasný, ale je možné, že jeho podoba byla částečně inspirována formou znaku v rychlopisném stylu. Tahy: 20→5.

霉 [黴] *méi*: Původ zjednodušeného znaku 霉 nejspíše pramení ze záměny složek znaku 黴 za účelem jeho zjednodušení. Složitě fonetikum 微 *wēi* je ve zjednodušeném znaku zaměněno za 每 *měi*, determinativ/radikál 黑 *hēi* „černý; temnota“ za 雨 *yǔ* „déšť“. Tahy: 23→15.

岁 [歲] *suì*: Pro zjednodušenou podobu složitěho znaku 歲 byl vytvořen znak nový 岁. V porovnání se složitou podobou byla u nové formy vrchní část nahrazena prvkem 山 „hora“ a celý spodek byl nahrazen prvkem 夕 „večer“. Tahy: 13→6.

➤ 别 [剝] 唠 [噓] 稊 [穢]

卫 [衛] *wèi*: Znak 卫 byl vytvořen jako jednodušší podoba znaku 衛. Tahy: 15→3.

响 [響] *xiǎng*: Znak 響 *xiǎng* byl nahrazen novým znakem 响 z radikálu 口 „ústa“, který napovídá význam znaku „vydávat zvuk“, a fonetika 向 *xiàng*. Tahy: 20→9.

义 [義] *yì*: Nový znak 义 se stal zjednodušenou podobou znaku 義, počet tahů byl tedy radikálně snížen. Tahy: 13→3.

➤ 议 [議] 仪 [儀] 蚁 [蟻]

忧 [憂] *yōu*: Nově utvořený znak 忧, radikál/determinativ 忄 „srdce“ a fonetikum 尤 *yóu*, nahradil tradiční podobu znaku 憂. Tahy: 15→7.

3.3 Nahrazení složitěho znaku již existujícím jednodušším znakem

Pro zjednodušené podoby tradičních znaků této kategorie byly propůjčeny podoby již existujících znaků na základě stejné či podobné výslovnosti nebo významu.

Při prozkoumání předešlé tabulky si můžeme všimnout, že některé znaky mají velice podobné složité a zjednodušené formy, u některých znaků je zjednodušený znak složkou původního složitěho znaku. Nejedná se však o vypuštění složek, jak by se mohlo na první pohled zdát. Pro zjednodušené podoby některých složitých znaků byly propůjčeny jednodušší samostatně existující znaky s jiným či podobným významem nebo čtením, v mnoha případech tyto vypůjčené jednodušší znaky

představovaly složku znaku, pro něž byly vypůjčeny. Mezi takto zjednodušené znaky patří např. 表 [錶], 冬 [鑿], 干 [幹], 合 [閤], 胡 [鬍], 家 [傢], 卷 [捲], 困 [暍], 里 [裏], 面 [麵], 秋 [鞦], 曲 [麩], 舍 [捨], 松 [鬆], 余 [餘], 准 [準].

Tabulka II: Znaky z první a druhé části *Souhrnné tabulky zjednodušených znaků*, u nichž došlo ke zjednodušení nahrazením složitěho znaku již existujícím jednodušším znakem.

TZ	ZZ	TZ	ZZ	TZ	ZZ	TZ	ZZ
壩	坝	鬍	胡	闢	辟	鹹	咸
闆	板	劃	划	憑	凭	嚮	向
錶	表	夥	伙	僕	仆	釁	衅
斃	别	幾	几	樸	朴	鬚	须
蔔	卜	傢	家	韃	千	璇	旋
纒	才	價	价	鞦	秋	藥	药
衝	冲	薑	姜	麩	曲	葉	叶
醜	丑	藉	借	灑	洒	籲	吁
齣	出	捲	卷	捨	舍	餘	余
黨	党	暍	困	瀋	沈	鬱	郁
澱	淀	臘	腊	聖	圣	禦	御
鑿	冬	瞭	了	鬆	松	雲	云
鬥	斗	纍	累	蘇	苏	摺	折
範	范	禮	礼	臺	台	徵	征
幹 乾	干	裏	里	鐵	铁	隻 祇	只
穀	谷	簾	帘	聽	听	製	制
颯	刮	靈	灵	萬	万	緻	致
櫃	柜	濛 濛 濛	蒙	網	网	硃	朱
閤	合	麵	面	無	无	準	准
後	后	巖	蔑	繫 係	系		

坝 [壩] *bà*: Pro zjednodušení znaku 壩 „stavba na toku pro zadržení vody“ byl využit již existující jiný znak 坝 s podobným významem „hráz v rokli či na řece pro zadržení vody“. Tento jednodušší znak v sobě spojil významy původně odlišných znaků. Tahy: 24→7.

板 [闆] *bǎn*: Tradiční znak 闆 se používá pouze pro výraz 老闆 *lǎobǎn* „šéf, vedoucí“, jeho zjednodušenou podobou se stal znak 板 mající několik vlastních různých významů („deska; pálka). Tahy: 17→8.

表 [錶] *biǎo*: Pro zjednodušenou formu znaku 錶 „hodinky“ byl vypůjčen homofonní znak 表 „tabulka, seznam“, který představuje složku znaku 錶. Tradiční znak 錶 se používá pouze pro význam „hodinky“, zatímco 表 má i další jiné významy. Tahy 16→8.

别 [譬] *biè*: Pro znak 譬 byl vypůjčen jednodušší znak 别, který měl shodný jeden ze svých významů s významem znaku 譬. Znak 譬 se používá pouze pro význam „přesvědčit někoho změnit jeho názor“, zatímco 别 se používá i pro další význam „jiný, další“. Tahy: 14→7.

卜 [蔔] *bó*: Pro zjednodušenou formu složitěho znaku 蔔, jenž je užívaný pro názvy některých druhů zeleniny, byl vypůjčen znak 卜 *bǔ* „věštit, předpovídat“. Znak 卜 se dnes v rámci zjednodušených znaků používá pro oba významy, mezi tradičními znaky se však používá 蔔 a 卜 odlišně. Tahy: 14→2.

才 [纔] *cái*: Znak 才 byl vypůjčen pro zjednodušenou podobu znaku 纔 na základě stejné výslovnosti. 纔 se mezi nezjednodušenými znaky používá pouze ve významu „teprve tehdy, teprve až; zrovna“, zatímco znak 才 se používá např. pro význam „talent“. V rámci zjednodušených znaků se používá 才 i pro význam znaku 纔. Tahy: 23→3.

冲 [衝] *chòng/chōng*: Pro zjednodušení znaku 衝 *chōng/chòng* byl využit starý jednodušší homofonní znak 冲 *chōng*. Tahy: 15→6.

丑 [醜] *chǒu*: Jednoduchý znak 丑 *chǒu* „druhá z Dvanácti pozemských větví“ byl vypůjčen pro zjednodušenou podobu znaku 醜 *chǒu* „ošklivý, hnusný“. Tahy: 16→4.

出 [齣] *chū*: Pro jednodušší podobu znaku 齣 *chū* „numerativ pro dramatické akty“ byl vypůjčen jednodušší znak 出 *chū* „vyjít (ven)“. Tahy: 20→5.

党 [黨] *dǎng*: Znak 党 *dǎng* se původně užíval pouze jako příjmení, ale během reformy byl vypůjčen pro zjednodušenou podobu homofonního znaku 黨 „politická strana“, přičemž jeho původní význam zanikl. Tahy: 20→10.

➤ 讒 [讒] 佻 [僥] 銳 [鑣]

淀 [澱] *diàn*: Vypůjčeným znakem pro 澱 „usazovat se, vytvářet sedimenty“ se stal znak 淀 „mělké jezero“, který byl v minulosti často považován za zaměnitelný se znakem 澱. Znak 淀 si udržel svůj původní význam, v rámci sady zjednodušených znaků se používá i pro význam znaku 澱. Tahy: 16→11.

冬 [鞦] *dōng*: Pro zjednodušenou podobu znaku 鞦 „zvuk bubnu“ byl propůjčen homofonní jednodušší znak 冬 „zima“, který představuje složku znaku 鞦. Tahy: 18→5.

斗 [鬥] *dòu/dǒu*: Pro zjednodušenou podobu znaku 鬥 *dòu* „bojovat“ byl na základě podobné výslovnosti vypůjčen znak 斗 *dǒu* „Velký vůz“, jehož významy se díky tomu rozrostly o význam znaku 鬥. Tahy: 10→4.

范 [範] *fàn*: Znak 范 byl původně užíván pouze pro příjmení, ale později byl využit i jako zjednodušená podoba pro znak 範 *fàn* „vzor, model“. Tahy: 15→8.

干 [幹, 乾] *gàn*: Znak 干 v sobě zahrnuje významy původně tří odlišných znaků 干, 乾 a 幹. Znak 干 *gān* „souviset s (čím), týkat se (čeho)“ byl vypůjčen jako zjednodušená podoba dvou složitých znaků 乾 *gàn* „kmen“ a 幹 *gān* „schnout“, přičemž si zachoval i své původní významy. Tahy: 13→3; 11→3.

谷 [穀] *gǔ*: Znak 谷 *gǔ* „údolí“, užívaný také pro příjmení Gu, byl využit jako zjednodušená forma znaku 穀 *gǔ* „obilí, zrní“. Tahy: 15→7.

刮 [颯] *guā*: Zjednodušenou podobou znaku 颯 *guā* „foukat (o větru)“ se stal vypůjčený variantní znak 刮 *guā* „škrábat, holit“. Tahy: 15→8.

柜 [櫃] *guì*: Znak 柜 *guì* „skříň“ je dávnou podobou znaku 榘 „buk“, 柜 byl vypůjčen pro zjednodušenou podobu znaku 櫃 *guì*, přičemž pozbyl svůj originální význam. Tahy: 18→8.

合 [閤] *hé/gé*: Jako zjednodušená podoba znaku 閤 *hé* „celý; zavřít“ se užívá vypůjčený znak 合, jenž má navíc několik svých původních významů. Tahy: 14→6.

后 [後] *hòu*: Pro znak 後 *hòu* „po, poté co; za, zadní“ byl vypůjčen stejně se vyslovující znak 后 původně užívaný pouze pro význam „císařovna, vládkyně“. Tahy: 9→6.

胡 [鬍] *hú*: Znak 胡 *hú* původně znamenal „vousy, knír“, ale postupem času získal další významy, přičemž pro význam „vousy, knír“ byl vytvořen nový složitý znak 鬍 *hú*. Během reformy se pak pro znak 鬍 využila právě originální podoba 胡, která již tou dobou oplývala několika svými jinými významy. Tahy: 19→9.

划 [劃] *huà/huá*: Složitý znak 劃 byl zjednodušen vypůjčením již existujícího znaku 划 „pádlovat, veslovat“, pravá část 刂 (刀) „nůž“ je v obou formách shodná. Tahy: 14→6.

伙 [夥] *huǒ*: Zjednodušenou podobou znaku 夥 *huǒ* „mnoho, hodně“ se stal na základě podobnosti výslovnosti a významů znak 伙. Tahy: 14→6.

几 [幾] *jǐ*: Podoba znaku 几 *jǐ* „malý stůl“ byla během reformy vypůjčena pro zjednodušenou formu homofonního složitějšího znaku 幾 „kolik; několik; téměř“. Tahy: 12→2.

➤ 讷 [讷] 叽 [叽] 饥 [饑] 机 [機] 玑 [璣] 矾 [礬] 虬 [虯]

家 [傢] *jiā*: Znak 家 *jiā* „rodina, domov“ se během reformy stal oficiální zjednodušenou formou znaku 傢 užívaného v několika slovech jako např. „nástroj, nářadí“. Tahy: 12→10.

价 [價] *jià*: Pro znak 價 *jià/jie* „cena“ byl vypůjčen znak 价 *jiè*, velmi starý znak s významem „sluha“. Tahy: 15→6.

姜 [薑] *jiāng*: Znak 姜 se kdysi používal pouze pro příjmení Jiang, znak 薑 pro „zázvor“. Znak 薑 je však poměrně složitý a vzhledem k tomu, že se často používal

kvůli svému významu v lékařství a léčitelství, rojily se tendence o jeho zkrácení. Proto pro něj byl vypůjčen homofonní znak 姜, který se stal ve 20. století oficiální zjednodušenou podobou znaku 薑. Tahy: 16→9.

借 [藉] *jiè*: Zjednodušenou podobou znaku 藉 *jiè/jí* se stal vypůjčený znak 借 *jiè*, pravděpodobně na základě stejné výslovnosti i jednoho sdíleného významu „využít příležitost“. Tahy: 17→10.

卷 [捲] *juǎn*: Znaky 卷 „svitek; díl, svazek“ a 捲 „role, svitek“ se kdysi používaly v určitých významech s výslovností *juǎn* jako vzájemné varianty. Znak 卷 se však může chlubit větším počtem významů, než má znak 捲. Při výběru zjednodušené formy znaku 捲 byl zvolen právě znak 卷. Tahy: 11→8.

困 [睏] *kùn*: Zjednodušenou formou znaku 睏 „unavený, ospalý“ se stal podobný samostatný znak 困 „obklopovat“. Tahy: 12→7.

腊 [臘] *là*: Znak 臘 *là* měl původně význam „zimní oběť (masa)“ (prováděná ve 12. měsíci lunárního kalendáře), později vznikl znak 腊 *xī* „sušené maso“. Právě tento znak 腊 byl vypůjčen pro zjednodušenou formu znaku 臘, nejspíše díky jejich významové souvislosti. Tahy: 19→12.

了 [瞭] *liào*: Zjednodušenou podobou znaku 瞭 *liào* „pozorovat, dávat pozor na (co)“ se stal vypůjčený znak 了, v důsledku čehož se významy znaku 了 o jeden rozrostly. Tahy: 17→2.

累 [纍] *léi*: Kdysi dávno se vedle znaku 纍 *léi* „omezovat, svazovat“ začal užívat odvozený znak 累 *lèi* s významem „unavený, vyčerpaný“. Během reformy byl pak znak 累 určen jako oficiální zjednodušená podoba znaku 纍, tudíž se začal užívat také pro význam „unavený, vyčerpaný“. Tahy: 21→11.

礼 [禮] *lǐ*: Velmi starý znak 礼 „obřad, rituál“, který se objevil již v nápisech na bronzích, se stal zjednodušenou podobou znaku 禮 – pravá strana tedy byla zjednodušena na prvek 乚. Tahy: 17→5.

里 [裏] *lǐ*: Pro zjednodušenou formu znaku 裏 *lǐ* „vnitřek; uvnitř (čeho)“ byl vypůjčen samostatný homofonní znak 里 „čínská míle“, který figuruje jako složka 纍. Tahy: 13→7.

帘 [簾] *lián*: Znak 帘 *lián* „vlajkový štít obchodu“ byl vypůjčen pro zjednodušenou podobu homofonního znaku 簾 „závěs, záclona“, zůstaly zachovány významy obou tradičních znaků. Tahy: 19→8.

灵 [靈] *líng*: Znak 灵 *líng* byl kdysi používán pro význam „vlažný“. Časem se však začal používat jako jednodušší podoba homofonního znaku 靈 a svůj původní význam ztratil. Tahy: 24→7.

➤ 棧 [櫃]

蒙 [濛, 懞, 矇] *méng*: Znak 蒙 (několik významů, např. „Mongol“) byl vypůjčen pro zjednodušenou formu znaků 矇 „oslepnout“, 濛 „jemný déšť“ a 懞, který byl používán jako neoficiální varianta znaku 蒙. Znak 蒙 představuje složku výše uvedených tří složených znaků. Tahy: 16→13; 16→13; 18→13.

面 [麵] *miàn*: V sadě zjednodušených znaků se pro znak 麵 *miàn* „nudle“ používá vypůjčený homofonní znak 面 „obličej, tvář“. Tahy: 20→9.

蔑 [巇] *miè*: Pro znak 巇 „poskvrněn krví“ byl za jednodušší podobu zvolen znak 蔑 „pohrdání, opovržení“. Tahy: 20→14.

辟 [闢] *pì*: Zjednodušenou formou znaku 闢 *pì* „otevřít, zahájit“ se stal vypůjčený znak 辟 mající dvě čtení: *pì* „zákon“ a *bì* „monarcha, vládce“. Tahy: 21→13.

凭 [憑] *píng*: Znaky 凭 a 憑, oba „opírat se o (co); důkaz“, jsou starými vzájemnými variantami, při reformě byl znak 凭 ustaven zjednodušenou podobou znaku 憑. Tahy: 16→8.

仆 [僕] *pú*: Zjednodušenou podobou znaku 僕 *pú* „sluha“ je vypůjčený znak 仆, jehož prvotním významem se čtením *pū* bylo „spadnout, upadnout“, k tomuto významu tedy po reformě přibyl význam „sluha“. Tahy: 14→4.

朴 [樸] *pǔ*: Podobně byl pro 樸 *pǔ* „prostý, jednoduchý“ vypůjčen znak 朴 *pò/pō/Piáo* s několika odlišnými významy. Tahy: 16→6.

千 [韃] *qiān*: Pro znak 韃 *qiān*, používaný ve slově pro houpačku, byl vypůjčen homofonní znak 千 „tisíc“. Tahy: 23→3.

秋 [鞞] *qiū*: Znak 鞞 *qiū* „houpačka“ byl zjednodušen vypůjčením jiného, avšak velmi podobného, homofonního znaku 秋 „podzim“. Tahy: 18→9.

曲 [麩] *qū*: Znak 曲 *qū* „píseň; opera“ nebo *qū* „ohnout, naklonit“ se stal zjednodušenou formou znaku 麩 *qū* „kvasnice“. Tahy: 17→6.

洒 [灑] *sǎ*: Znaky 洒 a 灑 – oba s výslovností *sǎ/xiǎn* – jsou staré znaky, které se užívaly jako vzájemné varianty s výjimkou ve slově 洒如 *xiǎnrú* „uctivý, zdvořilý“, kde se nejspíše vždy užíval jen znak 洒. Během reformy byl 洒 uznán za oficiální zjednodušený znak, 灑 za tradiční. Tahy: 22→9.

舍 [捨] *shě*: Znak 舍 *shè* „uražená vzdálenost jednodenního pochodu (cca 30 čínských mil)“ se stal zjednodušenou podobou znaku 捨 *shě* „vzdát (se), opustit“. Tahy: 11→8.

沈 [瀋] *shěn*: Pro zjednodušenou podobu znaku 瀋 „tekutá látka“ byl vypůjčen jednodušší homofonní znak 沈, který se původně užíval pouze pro příjmení. 18→7.

圣 [聖] *shèng*: Zjednodušená podoba znaku je totožná se zastaralým znakem, který byl fonetikem ve znaku 怪 *guài* „překvapivý, zvláštní“ a který se v dnešní době již nepoužívá. Tahy: 13→5.

➤ 怪 [檉] 蛭 [蝗]

松 [鬆] *sōng*: Znak 松 *sōng* „borovice“ byl vypůjčen pro zjednodušenou formu homofonního znaku 鬆 „volný, uvolněný, povolený“. Tahy: 18→8.

苏 [蘇, 嗽] *sū*: Znaky 嗽 a 蘇 byly zjednodušeny do stejné podoby, pro niž byl využit již existující nestandardní homofonní znak 苏. Tahy: 19→7; 19→7.

台 [臺, 颱, 檯] *tái*: Samostatný znak 台 se během reformy využil díky shodné výslovnosti pro zjednodušenou podobu tradičních znaků 颱 „tajfun“, 檯 „stůl“ a 臺 „plošina, pódium“. Tahy: 14→5; 14→5; 18→5.

铁 [鐵] *tīě*: Pro zjednodušenou formu znaku 鐵 „železo“ byla využita jeho nenormativní varianta 鉄, která byla dle principu automaticky zkracovaných prvků zjednodušena do podoby 铁. Tahy: 21→10.

听 [聽] *tīng*: Znak 聽 *tīng* „poslouchat“ byl zjednodušen vypůjčením zastaralého znaku 听, který se kdysi četl *yīn* a znamenal „usmívat se; úsměv“ – tento původní význam znaku 听 zanikl a znak převzal významy znaku 聽. Tahy: 22→7.

万 [萬] *wàn*: Dnešní oficiální zjednodušená podoba 万 složitého znaku 萬 existuje již minimálně od dob dynastie Han, oba znaky byly nejspíš vzájemnými variantami, není jisté, zda 万 je zjednodušením 萬. Tahy: 12→3.

➤ 厉 [厲] 迈 [邁] 励 [勵] 痲 [癩] 蚤 [蠱] 羸 [羸] 砺 [礪] 粍 [糲] 蛎 [蠣]

网 [網] *wǎng*: Pro zjednodušenou podobu znaku 網 byla zvolena již existující, ale velmi stará forma tohoto znaku, která je téměř shodná s originální podobou, která neměla ostré hrany, byla spíše zaoblená. Tahy: 14→6.

无 [無] *wú/ mó*: Znaky 无 a 無 existovaly vedle sebe po tisíce let jako vzájemné varianty, 无 je nejspíše jednoduché zobrazení 無. Tahy: 12→4.

➤ 怵 [慄] 庠 [廡] 抚 [撫] 芜 [蕪] 哧 [嚙] 妩 [嫵]

系 [繫, 係] *xì*: Nejednodušené znaky 係 „vztahovat se k, týkat se (čeho)“ a 繫 „spoustat, uvázat, přidělat“ převzaly pro svou zjednodušenou podobu jednodušší znak 系, který představuje jejich strukturní složku, ale již existoval jako samostatný znak s vlastními významy (např. „systém, série“). Tahy: 19→7; 9→7.

咸 [鹹] *xián*: Znak 咸 *xián*, označující jeden z hexagramů či význam „všichni, všechno“, se stal zjednodušenou podobou znaku 鹵 *xián* „sůl“, přičemž si zanechal všechny významy. Tahy: 20→9.

向 [嚮] *xiàng*: Znak 嚮, složitá podoba znaku 向, byl původně asi variantou 向, během reformy byl oficiálně uznán za složitou formu již existujícího znaku 向. Tahy: 17→6.

衅 [釁] *xìn*: Znaky 衅 a 釁 se již po mnoho stovek let užívaly jako varianty, znak 衅 byl později ustavní oficiální zjednodušenou podobou znaku 釁. Tahy: 25→11.

須 [鬚] *xū*: Pro zjednodušenou formu znaku 鬚 *xū* „vous, knír“ byl vypůjčen znak 須 (須) „muset“. Tahy: 22→9.

旋 [斂] *xuàn*: Během reformy byl znak 旋 „točit, kroužit; obrábět“ ustaven zjednodušenou formou znaku 斂 „soustruh“, který byl nejspíše neoficiální variantou Tahy: 19→11.

药 [藥] *yào*: Podoba zjednodušeného znaku 药 *yào* byla vypůjčena pro homofonní složitý znak 藥. Původně 药 (resp. 葯) označovalo název byliny anděliky, také známé jako děhel. Tahy: 18→9.

叶 [葉] *yè*: Znak 叶 *xíé* „sladit (se)“ byl vypůjčen jako zjednodušená forma pro 葉 *yè* „list, listí“, 叶 dnes nese významy obou různých tradičních znaků. Tahy: 12→5.

余 [餘] *yú*: Znak 余 *yú* původně znamenal „já; my“, ale tento význam v průběhu dějin zastaral a zanikl, což ulehčilo využití tohoto znaku jako zjednodušené podoby homofonního znaku 餘 „zbytek, přebytek“. Tahy: 15→7.

吁 [籲] *yù*: Samostatný znak 吁 *xū* „povzdechnout si, vzychnout (si)“ se stal vypůjčenou zjednodušenou podobou znaku 籲 *yù* „žádat, prosit, apelovat“ či 籲 *yū* „Prrr!“ Tahy: 32→6.

郁 [鬱] *yù*: Během reformy se rozrostla sada významů znaku 郁 *yù* díky tomu, že byl vybrán jako výpůjčka pro zjednodušení homofonního složitého znaku 鬱 „bujný, zelenající se“. Tahy: 29→8.

御 [禦] *yù*: Znak 御 *yù* „ovládat, spravovat“ byl vypůjčen pro zjednodušenou podobu znaku 禦 „bránit, vzdorovat“, který má s 御 shodnou výslovnost. Dnes se 御 používá v největší míře právě jako zjednodušená forma 禦 ve významu „bránit, odolávat“. Tahy: 17→12.

云 [雲] *yún*: Dnešní zjednodušenou formou složitého znaku 雲 „oblak“ je znak 云, který představuje složku znaku 雲. Znak 云 je ve skutečnosti dávnou původní formou znaku 雲, v minulosti byl znak 云 vypůjčen pro význam „říct, sdělit“, v důsledku čehož byl pro význam „oblak“ vytvořen složitější znak 雲 přidáním složky 雨 „déšť“. Během reformy pak bylo rozhodnuto využít znak 云 „říct,

sdělit“ jako zjednodušenou formu znaku 雲, znak 云 se dnes v rámci zjednodušené sady znaků užívá pro oba významy „říct, sdělit“ a „oblak“. Tahy: 12→4.

➤ 芸 [芸] 昙 [曇] 媛 [媛] 璉 [璉] 璉 [璉]

折 [摺] *zhé*: Znak 折 se dnes považuje za zjednodušenou formu znaku 摺. Původně se jednalo o dva různé znaky, které náhodou měly společný význam „přeložit, složit“. Znak 折, který má vedle „přeložit, složit“ navíc ještě několik různých významů, byl vypůjčen pro zjednodušení znaku 摺. Tahy: 14→7.

征 [徵] *zhēng*: Zjednodušenou podobou znaku 徵 „vybírat daně“ byl ustaven vypůjčený homofonní znak 征 „vydat se na cestu (pochod)“, dnes používaný v obou významech. Tahy: 15→8.

只 [隻, 祇] *zhǐ*: Jednoduchý znak 只 *zhǐ* „jen, pouze“ byl propůjčen pro zjednodušení znaků 隻 *zhī* „numerativ pro zvířata, nádoby aj.“ a 祇 *qí* „pozemské božstvo“, původně asi variantu znaku 只. Tahy: 8→5; 10→5.

制 [製] *zhì*: Znaky 制 a 製 mají stejnou etymologii, 製 byl odvozen z 制 přidáním prvku 衣 „oblečení“ pro význam „vytvořit, zhotovovat“. Mezi tradičními znaky se 制 a 製 významově rozlišují, mezi zjednodušenými se používá pouze 制 – tedy i pro významy znaku 製. Tahy: 14→8.

致 [緻] *zhì*: Pro zjednodušenou podobu znaku 緻 „dobrý, jemný, pečlivý“ byl vypůjčen jiný znak 致 „poslat, doručit“, který si v rámci zjednodušených znaků zachoval svůj původní význam a přibral navíc význam znaku 緻. Tahy: 16→10.

朱 [硃] *zhū*: Znaky 朱 a 硃 se kdysi používaly jako zaměnitelné varianty, během reformy byl 硃 ustaven složitým znakem a 朱 zjednodušeným. Tahy: 11→6.

准 [準] *zhǔn*: V případě znaků 准 a 準 je situace stále lehce nejasná. Původně byl mezi složitými znaky používán pouze znak 準, ale později se začalo rozlišovat mezi 准 „dovolit, schválit, připustit“ a 準 užívaným pro všechny ostatní významy znaku jako např. „správný, přesný“. Dnes se mezi zjednodušenými znaky užívá pouze 准, i pro významy znaku 準, mezi znaky nezjednodušenými (tradičními) se užívají oba dva s navzájem odlišnými významy. Tahy: 13→10.

3.4 Zjednodušení na základě rychlopisného písma

Znaky v této kategorii byly zjednodušeny celé, nebo jen některé jejich složky na základě rychlopisných variant vznikajících v průběhu vývoje čínského písma. U některých znaků byla jejich grafika pozměněna pouze částečně, u jiných však došlo třeba i k radikální změně grafiky celého znaku, v důsledku čehož je mnohdy obtížné spojit zjednodušený znak s jeho složitou podobou a naopak.

Tabulka III: Znaky z první a druhé části Souhrnné tabulky zjednodušených znaků zjednodušených na základě rychlopisného písma.

TZ	ZZ	TZ	ZZ	TZ	ZZ	TZ	ZZ
愛	爱	薦	荐	僉	仝	頁	页
報	报	將	将	簽	筌	應	应
貝	贝	漿	浆	寢	寢	魚	鱼
嘗	尝	獎	奖	熱	热	譽	誉
長	长	漿	浆	傘	伞	淵	渊
車	车	醬	酱	喪	丧	鄭	郑
稱	称	儘盡	尽	師	师	執	执
芻	刍	舉	举	濕	湿	晝	昼
帶	带	來	来	實	实	專	专
單	单	樂	乐	勢	势	莊	庄
當/噹	当	聯	联	壽	寿	妝	妆
東	东	練	练	書	书	莊	庄
動	动	煉	炼	屬	属	裝	装
蓋	盖	兩	两	帥	帅	壯	壮
歸	归	臨	临	肅	肃	狀	状
國	国	陸	陆	頭	头	金	钅
壺	壶	馬	马	圖	图	繼	亦
畫	画	買	买	韋	韦	食	饣

會	会	麥	麦	爲	为	糸(糸)	纟(糸)
夾	夹	賣	卖	烏	烏	言	讠
監	监	門	门	寫	写	易	彳
揀	拣	鳥	鸟	褻	褻	冏	冏
見	见	農	农	興	兴	興	興
戔	戈	豈	岂	亞	亚	馭	𠂇

爱 [愛] ài: Vlivem rychlého stylu psaní byla spodní část znaku zjednodušena do podoby 友, zcela zmizel prvek 心 „srdce“. Tahy: 13→10.

➤ 暖 [暖] 媛 [媛] 瑗 [瑗] 暖 [暖]

报 [報] bào: Rychlým psaním byla složka 幸 zkomolena na 扌(手) „ruka“. Tahy: 12→7.

贝 [貝] bèi: Při rychlopsaní zmizely vnitřní vodorovné tahy a byly prodlouženy poslední dva dolní tahy. Tahy: 7→4.

➤ 贞 [貞] 则 [則] 负 [負] 贡 [貢] 呗 [唄] 员 [員] 财 [財] 狈 [狽] 责 [責]
 厠 [廁] 贤 [賢] 账 [賬] 贩 [販] 贬 [貶] 败 [敗] 贮 [貯] 贪 [貪] 贫 [貧]
 侦 [偵] 侧 [側] 货 [貨] 贯 [貫] 测 [測] 涪 [涪] 恻 [惻] 贰 [貳] 贲 [賁]
 贯 [貫] 费 [費] 邠 [邠] 勋 [勳] 幘 [幘] 贴 [貼] 祝 [祝] 贻 [貽] 贱 [賤]
 贵 [貴] 钡 [鋇] 贷 [貸] 贸 [貿] 贺 [賀] 陨 [隕] 涓 [涓] 资 [資] 祗 [禱]
 贾 [賈] 损 [損] 贄 [贄] 垠 [垠] 桢 [楨] 喷 [噴] 啖 [噴] 赅 [賅] 圆 [圓]
 贼 [賊] 贿 [賄] 赆 [贖] 赂 [賂] 债 [債] 赁 [賃] 渍 [漬] 惯 [慣] 琐 [瑣]
 赆 [賁] 匱 [匱] 擗 [擗] 殞 [殞] 勦 [勦] 赈 [賑] 婴 [嬰] 喷 [噴] 賒 [賒]
 贲 [賁] 赁 [賃] 钶 [鉳] 绩 [績] 渍 [漬] 濺 [濺] 赆 [賁] 愤 [憤] 愤 [憤]
 蕘 [蕘] 赆 [賁] 葳 [葳] 赍 [賙] 赔 [賠] 赅 [賅] 遗 [遺] 赋 [賦] 喷 [噴]
 赍 [賙] 赍 [賙] 赏 [賞]¹ 赐 [賜] 凋 [凋] 锁 [鎖] 赆 [賁] 赖 [賴] 赍 [賙]
 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙]
 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙]
 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙] 赍 [賙]

贈 [贈] 鸚 [鸚] 獺 [獺] 贊 [贊] 羸 [羸] 贍 [贍] 癩 [癩] 攢 [攢] 籟 [籟]
纒 [纒] 瓚 [瓚] 贛 [贛] 轅 [轅] 躡 [躡] 躡 [躡] 躡 [躡]

尝 [嘗] *cháng*: Fonetikum tvořené 尚 *shàng* nad 旨 bylo rychlopsaním zkomoleno na 云. Tahy: 14→9.

➤ 鯨 [鯨]

长 [長] *cháng/zhǎng*: Ve zjednodušeném znaku 长 byl zachován obrys tradičního znaku. Tahy: 8→4.

➤ 侷 [侷] 悵 [悵] 帳 [帳] 張 [張] 枙 [枙] 脹 [脹] 漲 [漲]

车 [車] *chē/jū*: Znak 車 byl při rychlopsaní zjednodušen na 车 – zůstal zachován hrubý obrys tradičního znaku. Tahy: 7→4.

➤ 軋 [軋] 軍 [軍] 軌 [軌] 庫 [庫] 陣 [陣] 庫 [庫] 連 [連] 軒 [軒] 譚 [譚]
郟 [郟] 軛 [軛] 軛 [軛] 甌 [甌] 轉 [轉] 斬 [斬] 軟 [軟] 渾 [渾] 恠 [恠]
砗 [砗] 軼 [軼] 軻 [軻] 軻 [軻] 軻 [軻] 軸 [軸] 揮 [揮] 葦 [葦] 軛 [軛]
軛 [軛] 軛 [軛] 軛 [軛] 琿 [琿] 載 [載] 蓮 [蓮] 較 [較] 軛 [軛] 輕 [輕]
輅 [輅] 暈 [暈] 漸 [漸] 慚 [慚] 鞞 [鞞] 璉 [璉] 輔 [輔] 輒 [輒] 輛 [輛]
塹 [塹] 嶗 [嶗] 嶗 [嶗] 褲 [褲] 裊 [裊] 輦 [輦] 輞 [輞] 輞 [輞] 輞 [輞]
槩 [槩] 輜 [輜] 暫 [暫] 輝 [輝] 輩 [輩] 鏈 [鏈] 輦 [輦] 輦 [輦] 輦 [輦]
輯 [輯] 輸 [輸] 轂 [轂] 轡 [轡] 轄 [轄] 輶 [輶] 輶 [輶] 輶 [輶] 輶 [輶]
擗 [擗] 鯁 [鯁] 輶 [輶] 鑿 [鑿] 麟 [麟]

称 [稱] *chēng*: U znaku 稱 došlo vlivem rychlého psaní ke zkomolení pravé části z 冫 na 尔. Tahy: 14→10.

𠂔 [𠂔] *chú*: Rychlopsaním bylo 芻 zkomoleno na 𠂔. Tahy: 10→5.

➤ 迺 [迺] 侷 [侷] 邰 [邰] 恠 [恠] 驕 [驕] 纒 [纒] 皺 [皺] 趨 [趨] 雛 [雛]

帶 [帶] *dài*: Horní část znaku byla zjednodušena vpuštěním několika tahů. Tahy: 11→9.

➤ 滯 [滯]

单 [單] *dān/chán/shàn*: Horní složka 𠂔 byla radikálně zjednodušena na dva tahy, což dost urychlilo psaní tohoto znaku. Tahy: 12→8.

- 郾 [郾] 悼 [憊] 闡 [闡] 掸 [掸] 弹 [彈] 婵 [嬋] 禅 [禪] 殫 [殫] 瘡 [瘡]
蝉 [蟬] 箎 [箎] 薪 [薪] 輶 [輶]

当 [當/噹] *dāng/ dǎng/ dàng*: Tyto dva tradiční znaky byly stylem caoshu radikálně zjednodušen tak, že pro neznalce by bylo obtížné přiřadit zjednodušenou a tradiční podobu k sobě. Zjednodušený znak odpovídá dvěma tradičním znakům 當 a 噹. Tahy: 13→6; 16→6.

- 挡 [擋] 档 [檔] 裆 [襠] 铛 [鐺]

导 [導] *dǎo*: Ve stylu caoshu bylo původní fonetikum 道 *dào* zkomoleno do přibližné podoby 巳. Tahy: 15→6.

东 [東] *dōng*: Znak 東 byl rychlopsaním „zobrysněn“. Tahy: 8→5.

- 冻 [凍] 陈 [陳] 崇 [崇] 栋 [棟] 豚 [豚] 鸫 [鶇]

动 [動] *dòng*: Původní fonetikum 重 *zhòng* bylo rychlopsaním zkomoleno na 云 zachováním hrubého obrysu. Tahy: 11→6.

- 恻 [慟]

盖 [蓋] *gài*: Horní část tradičního znaku 蓋, která zde symbolizuje „víko“, byla zkomolena na 𠂇. Tahy: 13→11.

归 [歸] *guī*: Rychlopsaním došlo ke zkomolení znaku 歸 na 归 – levá část znaku byla radikálně zkrácena na dva tahy, z pravé části při rychlopsání vyjde 𠂇. Tahy: 18→5.

- 岾 [歸]

国 [國] *guó*: V tradičním znaku složka 或 značí 口 „území“ bráněné 一 „zdi“ a 戈 „zbraněmi“. Tato složka byla obehnána 冂, což symbolizuje hranice státu. Vnitřní část znaku 國 byla později zkomolena na 玉 „nefrit“. Tahy: 11→8.

- 搨 [搨] 帼 [幘] 脮 [脮] 蝮 [蝮]

壶 [壺] *hú*: Spodní část znaku se vlivem rychlopsání změnila v 业. Tahy: 12→10.

画 [畫] *huà*: Vlivem rychlopisného stylu došlo k vypuštění horní části 聿 a jejímu nahrazení jedním horizontálním tahem. Jistou roli nejspíš hrála stará podoba 畫 – inspirace pro „uzavření“ spodní části. Tahy: 12→8.

➤ 媼 [媼]

会 [會] *huì / huǐ / kuài*: U znaku 會 byla vnitřní část radikálně zjednodušena, čímž vznikla podoba 会. Tahy: 13→6.

➤ 刽 [劊] 郃 [郃] 侖 [儉] 浚 [澗] 荟 [薈] 唵 [噲] 狻 [獫] 绘 [繪] 烓 [燿]
桧 [檜] 脍 [膾] 鲑 [鱈]

夹 [夾] *jiā*: U znaku 夾 byly prvky 人 „člověk“ nahrazeny za dva bodové a jeden vodorovný tah, nejspíše proto, že takoveto pořadí tahu urychlí a zjednoduší psaní. Tahy: 7→6.

➤ 邾 [邾] 侠 [俠] 陕 [陝] 浹 [澗] 挟 [挾] 莢 [莢] 峡 [峽] 狭 [狹] 愜 [愜]
硖 [硖] 铗 [鉞] 颊 [頰] 蛭 [蛭] 瘞 [瘞] 篋 [篋]

监 [監] *jiān*: Pro rychlý styl psaní byl prvek 臣 příliš složitý, proto byl zkomolen do dvou svislých tahů. Tahy: 14→10.

➤ 滥 [濫] 蓝 [藍] 尴 [尷] 槛 [檻] 襪 [襪] 篮 [籃]

拣 [揀] *jiǎn*: Bylo zjednodušeno fonetikum 柬 *jiǎn*. Složka 柬 funguje jako fonetikum také ve znacích 练 [練] a 炼 [煉], které byly zjednodušeny obdobným způsobem jako 拣 [揀]. Avšak je vhodné zmínit, že 柬 se nezjednodušuje jako u 拣 [揀] ve znaku 谏 [諫]. Tahy: 12→8.

见 [見] *jiàn*: U znaku 見 došlo vlivem rychlopsaní k podobnému zjednodušení jako u znaku 贝 [貝] – byly vypuštěny vnitřní vodorovné tahy a protažen předposlední tah. Tahy: 7→4.

➤ 覓 [覓] 峴 [峴] 尅 [尅] 视 [視] 规 [規] 现 [現] 梲 [梲] 覓 [覓] 觉 [覺]
砚 [硯] 覘 [覘] 宽 [寬] 峴 [峴] 覘 [覘] 筧 [筧] 覘 [覘] 覘 [覘] 覘 [覘]
搅 [攪] 窺 [窺] 覘 [覘] 覘 [覘] 覘 [覘] 覘 [覘] 覘 [覘]

戈 [戔] *jiān*: Byl vynechán jeden z identických prvků 戈 „kopí“, který byl nahrazen jedním vodorovným tahem. Tahy: 8→5.

➤ 划 [劃] 浅 [淺] 钱 [錢] 线 [綫] 残 [殘] 栈 [棧] 盞 [盞] 钱 [錢] 笺 [箋]
溅 [濺] 践 [踐]

荐 [薦] *jiàn*: Složka pod 艹 (草 *cǎo*) „tráva“ byla vlivem rychlého psaní zjednodušená a zkomolená na 存, což odpovídá hlavním tahům původní složky 薦. Tahy: 16→9.

➤ 鞞 [鞞]

将 [將] *jiāng*: Prvek 爿 *qiáng* „postel“ byl zkrácen na základě rychlopisného stylu na 丩. U prvku v pravém horním rohu byl vypuštěn jeden tah (vzniklo 夕 „večer“). Tahy: 11→9.

➤ 蒋 [蔣] 铍 [鏷]

浆 [漿] *jiāng*: Byl automaticky zkrácen prvek prvek 爿 *qiáng* „postel“ na 丩. Kromě toho byl vlivem rychlého stylu psaní vypuštěn prvek 寸 z fonetika 将 [將] *jiāng*. Obdobné zjednodušení proběhlo také u znaků 奖 [獎], 浆 [漿] a 酱 [醬]. Tahy: 15→10.

奖 [獎] *jiǎng*: Byl automaticky zkrácen prvek prvek 爿 *qiáng* „postel“ na 丩. Kromě toho byl vlivem rychlého stylu psaní vypuštěn prvek 寸 z fonetika 将 [將] *jiāng*. Obdobné zjednodušení proběhlo také u znaků 浆 [漿], 浆 [漿] a 酱 [醬]. Tahy: 15→9.

浆 [漿] *jiǎng*: Byl automaticky zkrácen prvek prvek 爿 *qiáng* „postel“ na 丩. Kromě toho byl vlivem rychlého stylu psaní vypuštěn prvek 寸 z fonetika 将 [將] *jiāng*. Obdobné zjednodušení proběhlo také u znaků 浆 [漿], 奖 [獎] a 酱 [醬]. Tahy: 15→10.

酱 [醬] *jiàng*: Byl automaticky zkrácen prvek prvek 爿 *qiáng* „postel“ na 丩. Kromě toho byl vlivem rychlého stylu psaní vypuštěn prvek 寸 z fonetika 将 [將] *jiāng*. Obdobné zjednodušení proběhlo také u znaků 浆 [漿], 奖 [獎] a 浆 [漿]. Tahy: 18→13.

钅 [金] *jīn*: Znak 金 „zlatý; kov“ se kromě toho, že se jedná o samostatný znak, vyskytuje také jako složka jiných znaků. Jako samostatný znak se 金 nijak

➤ 涖 [灑] 苙 [蓋] 炆 [燼]

举 [舉] *jǔ*: Horní část, fonetikum 與 *yǔ*, byla vlivem caoshu razantně zjednodušena na 兴. Stojí za zmínku, že složité fonetikum 與 existuje také jako samostatný znak, který byl zjednodušen vypuštěním části znaku na 与. Tahy: 16→9.

➤ 樺 [樺]

来 [來] *lái*: Znak 來 byl zjednodušen obdobně jako 夹 [夾] – prvky 人 „člověk“ byly nahrazeny dvěma bodovými a jedním vodorovným tahem. Prvek 人 má ve znaku 來 roli radikálu, ve zjednodušeném znaku je radikálem 木 „strom“. Tahy: 8→7.

➤ 涑 [涑] 莱 [萊] 峽 [峽] 徠 [徠] 睐 [睐]

乐 [樂] *lè/yuè*: Znak 樂 byl v rychlopisném písmu radikálně zjednodušen na 乐, nejspíše dle principu zobrysnění. Tahy: 15→5.

➤ 泺 [灑] 烁 [爍] 栌 [櫟] 砾 [礫]

联 [聯] *lián*: Pravá složka znaku 聯 byla v důsledku rychlého psaní zkomolená a zjednodušena z 辵 na 关. Tahy: 17→12.

练 [練] *liàn*: Radikál 糸 „hedvábí“ a fonetikum 柬 *jiǎn* byly zjednodušeny. Složka 柬 funguje jako fonetikum také ve znacích 拣 [揀] a 炼 [煉], které byly zjednodušeny obdobným způsobem jako 练[練]. Tahy: 15→8.

炼 [煉] *liàn*: Fonetikum 柬 *jiǎn* byl zjednodušen. Složka 柬 funguje jako fonetikum také ve znacích 拣 [揀] a 练 [練], které byly zjednodušeny obdobným způsobem jako 炼 [煉]. Tahy: 13→9.

两 [兩] *liǎng*: Zjednodušená podoba 兩 se píše plynuleji, než tradiční znak 兩. Ve zjednodušené podobě zmizel svislý tah a tahy vnitřních prvků 入 byly protáhnuty. Tahy: 8→7.

➤ 俩 [倆] 俩 [兩] 满 [滿] 瞞 [瞞] 颯 [颯] 蛄 [蝸] 魍 [魍] 漣 [漣] 蹒 [蹒]

临 [臨] *lín*: Znak 臨 byl vlivem rychlého stylu písma poměrně radikálně zjednodušen na 临. Dva svislé tahy nahradily složku 臣, v pravé části byl vypuštěn

jeden prvek 口 (v tradičním znaku součást složky 品 „produkt, výrobek“), ostatní dva byly spojeny, u prvku vpravo nahoře přibyl jeden tah. Tahy: 17→9.

陆 [陸] lù/liù: Původní složka 圭 byla zkrácena na velmi podobnou složku 击, Tahy: 10→7.

𠄎 [繼] luán: V tomto případě se nejedná o samostatný znak, ale pouze strukturní složku znaků. 𠄎 [繼] je složka, která je v *Souhrnné tabulce zjednodušených znaků* (1986) uvedena mezi 14 automaticky zkracovanými prvky, a díky které bylo zjednodušeno 14 znaků, u nichž se vyskytuje jako složka. Tahy: 19→6.

- 变 [變] 弯 [彎] 孛 [孛] 岫 [巒] 变 [變] 恋 [戀] 栎 [樂] 孛 [孛] 鸾 [鸞]
湾 [灣] 蛮 [蠻] 裔 [裔] 滦 [濼] 銮 [鑾]

马 [馬] mā: Znak 馬 byl vlivem rychlopisného stylu zjednodušen zachováním obrysu tradičního znaku. Tahy: 10→3.

- 冯 [馮] 馭 [馭] 闯 [闖] 吗 [嗎] 猗 [猗] 馱 [馱] 驰 [馳] 驯 [馴] 妈 [媽]
玛 [瑪] 驳 [駁] 码 [碼] 驼 [駝] 驻 [駐] 馱 [馱] 驾 [駕] 驯 [馴] 驶 [駛]
驹 [駒] 骀 [駘] 駟 [駟] 駟 [駟] 骂 [罵] 蚂 [螞] 笪 [箒] 駭 [駭] 駢 [駢]
骆 [駱] 骋 [騁] 验 [驗] 骏 [駿] 駘 [駘] 骑 [騎] 骐 [騏] 骡 [騾] 雅 [雅]
骗 [騙] 鸮 [鸞] 駑 [駑] 骚 [騷] 騫 [騫] 駑 [駑] 騫 [騫] 騰 [騰] 溜 [溜]
騙 [騙] 驃 [驃] 驄 [驄] 騾 [騾] 羈 [羈] 驟 [驟] 驥 [驥] 驤 [驤]

买 [買] mǎi: Znak 買 byl v caoshu radikálně zjednodušen na 买, které se původnímu znaku nikterak nepodobá, je možné pouze rozeznat obrysy tradičního znaku. Tahy: 12→6.

- 莠 [莠]

麦 [麥] mài: U znaku 麥 byla v caoshu zjednodušena především horní část, která je se píše plynuleji. Tahy: 11→7.

- 唛 [唛] 麸 [麸]

卖 [賣] mài: Znak 賣 byl radikálně zjednodušen obdobně jako znak 买 [買], podobnost s tradičním znakem lze rozeznat jen v horním prvku 十. Tahy: 15→8.

- 读 [讀] 渎 [瀆] 续 [續] 楛 [楛] 犊 [犢] 牯 [牯] 窞 [窞] 黠 [黠]

门 [門] *mén*: Vlivem rychlopsaní byl znak 門 zjednodušen zachováním původního obrysu. Tahy: 8→3.

- 问 [問] 闪 [閃] 们 [們] 闭 [閉] 问 [問] 扪 [捫] 闾 [闔] 闷 [悶] 闷 [悶]
- 闰 [閏] 闲 [閑] 间 [間] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闯 [闖] 闰 [閏] 闻 [聞] 闰 [閏]
- 间 [間] 闯 [闖] 闰 [閏] 阁 [閣] 阅 [閱] 润 [潤] 润 [潤] 闷 [悶] 闷 [悶]
- 阅 [閱] 闰 [閏] 闰 [閏] 闲 [閑] 闲 [閑] 闾 [闔] 闾 [闔] 闾 [闔] 闾 [闔]
- 阅 [閱] 闰 [閏] 闰 [閏] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑]
- 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑]
- 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑]
- 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑] 闲 [閑]

鸟 [鳥] *niǎo/diǎo*: Zjednodušený znak 鸟 zachovává obrys tradičního znaku, podobně byl zjednodušen znak 马 [馬]. Tahy: 11→5.

- 鳧 [鳧] 鸬 [鸬] 岛 [島] 鸫 [鶇] 鸫 [鶇] 鸣 [鳴] 泉 [泉] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬]
- 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬]
- 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬]
- 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬]
- 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬]
- 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬]
- 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬]
- 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬] 鸬 [鸬]

农 [農] *nóng*: U zjednodušeného znaku 农 je možné rozeznat podobnost s tradičním znakem jen ve spodní části, jinak byl znak 農 opět radikálně zjednodušen. Tahy: 13→6.

- 依 [儂] 浓 [濃] 依 [儂] 依 [儂]

岂 [豈] *qǐ*: Vlivem rychlopsaní byla složka 豆 zkomolena na 己, dnes funguje jako fonetikum. Tahy: 10→6.

- 岂 [豈] 岂 [豈] 岂 [豈] 岂 [豈] 岂 [豈] 岂 [豈] 岂 [豈] 岂 [豈]

金 [僉] *qiān*: Spodní prvky 口口 a 人人 byly nahrazeny jednoduchými tahy. Tahy: 13→7.

- 剑 [劍] 俭 [儉] 险 [險] 捡 [撿] 狻 [獫] 检 [檢] 殄 [殛] 敛 [斂] 脸 [臉]
 俭 [儉] 脸 [臉] 签 [簽] 激 [激] 藪 [藪]

签 [簽] *qiān*: Spodní část 僉 znaku 簽 existuje jako samostatný znak, který byl zjednodušen na 筴 – stejně byl zjednodušen i znak 簽. Tahy: 19→13.

寝 [寢] *qǐn*: Prvek 爿 *qiáng* „postel“ byl zkrácen na základě rychlopisného stylu na 丩. Tahy: 14→13.

热 [熱] *rè*: Vlivem rychlopsání byla část fonetika 執 zkomolena, čímž vznikla složka 执. Tahy: 15→10.

伞 [傘] *sǎn*: Čtyři stejné prvky 人 byly nahrazeny jednoduššími bodovými tahy, pravděpodobně byl využit princip zobrysnění. Tahy: 12→6.

丧 [喪] *sàng/sāng*: Oba prvky 口 „ústa“ složitěho znaku byly nahrazeny jednoduchým bodovým tahem, přičemž byl zachován původní obrys. Tahy: 12→8.

师 [師] *shī*: Složka na levé straně 自 byla nahrazena dvěma jednoduchými tahy 丩. Tahy: 10→6.

- 泐 [瀌] 狮 [獅] 蚶 [蚶] 筛 [篩]

湿 [濕] *shī*: Spodní část, tvořená dvěma prvky 彡 „malý“ nad prvkem 凵 „ohně“, byla zjednodušena na 丩. Tahy: 17→12.

实 [實] *shí/shī*: Znak 實 byl radikálně zjednodušen do podoby 实, velmi podobné znakům 买 [買] a 卖 [賣]. Tahy: 14→8.

食 [食] *shí*: Znak 食 „jíst; jídlo“ je vedle existence jako samostatného znaku také častou složkou jiných znaků. Právě v roli složky – radikálu - na levé straně u jiných znaků bývá ve zjednodušených znacích zkracován na 饣. Jako samostatný znak se však 食 nezjednodušuje, ale zůstává ve stejné nezjednodušené podobě. Tahy: 9→3.

- 饣 [飢] 饣 [饌] 饨 [飩] 饭 [飯] 饮 [飲] 饣 [饌] 饣 [飪] 饣 [飪] 饣 [飼] 饣 [飼]
 饣 [飾] 饣 [飽] 饣 [飴] 饣 [飴] 饣 [餉] 饣 [餉] 饣 [餉] 饣 [餅]

餌[餌] 蝕[蝕] 銘[銘] 饕[饕] 餒[餒] 餓[餓] 館[館] 餵[餵] 餽[餽]
餽[餽] 餽[餽] 餽[餽] 餽[餽] 餽[餽] 餽[餽] 餽[餽] 餽[餽] 餽[餽]
餽[餽] 餽[餽] 餽[餽] 餽[餽]

勢[勢] *shì*: Vlivem rychlého psaní byla složka 壘 zkomolena na 扌. Tahy: 13→8.

寿[壽] *shòu*: Ke zjednodušení znaku 壽 bylo využito principu zobrysnění. Tahy: 14→7.

➤ 俦[儔] 涛[濤] 祷[禱] 焘[燾] 畴[疇] 筹[籌] 踌[躊]

书[書] *shū*: Znak 書 byl radikálně zjednodušen na 书. Tahy: 10→4.

属[屬] *shǔ*: Vlivem rychlopsaní byly vynechány prvky mezi 尸 a 蜀 a došlo ke změně původního fonetika 蜀 *shǔ* na 禹. Tahy: 21→12.

➤ 嘱[囑] 瞩[矚]

帅[帥] *shuài*: Složka na levé straně 自 byla nahrazena dvěma jednoduchými tahy 丩. Tahy: 9→5.

纟[糸] *sī*: Znak 絲 *sī* „hedvábí“ je složen z reduplikované složky 系, která bývá v roli levé složky (složka na levé straně znaku) psána 糸. Složka 系, resp. 纟[糸], dnes patří mezi jeden z nejčastějších radikálů. V tradičních znacích má podobu 糸, ve zjednodušených bývá zkrácena na 纟, což urychluje a usnadňuje psaní. Tahy: 6→3.

➤ 丝[絲] 纠[糾] 纒[紂] 纒[紂] 红[紅] 纪[紀] 纫[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]
纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉] 纒[紉]

緼 [緼] 緼 [緼] 緩 [緩] 緘 [緘] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜]
 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜]
 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜]
 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜] 緜 [緜]

肅 [肅] sù: Poměrně komplikovaná spodní část znaku 肅 byla zjednodušena na bodové tahy. Tahy: 13→8.

➤ 蕭 [蕭] 嘯 [嘯] 瀟 [瀟] 簫 [簫] 蠟 [蠟]

头 [頭] tóu: Znak 頭 byl zjednodušen na 头, přičemž byl zhruba zachován původní obrys. Tahy: 16→5.

图 [圖] tú: Složitý prvek 畣 byl zkomolen na 冬, dnes mající význam „zima“. Tahy: 14→8.

韦 [韋] wéi: Znak 韋 byl vlivem rychlopsaní zjednodušen na 韦, mající obrysy tradičního znaku. Tahy: 9→4.

➤ 讳 [諱] 伟 [偉] 违 [違] 苇 [葦] 韌 [韌] 帱 [幃] 围 [圍] 炜 [煒] 祇 [禱]
 玮 [瑋] 韋 [韋] 潤 [潤] 韩 [韓] 韞 [韞] 韞 [韞] 韞 [韞]

为 [爲] wèi/wéi: Zjednodušená podoba 为 se tradičnímu znaku moc nepodobá. Znak 爲 byl, jako mnoho jiných, radikálně zjednodušen. Tahy: 12→4.

➤ 伪 [偽] 洩 [瀉] 媯 [媯]

乌 [烏] wū: Znak 烏 byl zjednodušen využitím principu zachování původních obrysů, přičemž byly některé části vypuštěny. Tahy: 10→4.

➤ 邬 [鄔] 坞 [塢] 呜 [鳴]

写 [寫] xiě: V rychlopisných písmech byl znak 寫 zkomolen tak, že zůstaly pouze hrubé obrysy tradičního znaku, z čehož vznikla zjednodušená forma 写. Tahy: 15→5.

➤ 泻 [瀉]

褻 [褻] *xìè*: Znak 褻 obsahuje složku 執, která se vyskytuje u několika dalších tradičních znaků, kde byla její levá část 衤 zkomolena 扌 – stejné zjednodušení proběhlo i u znaku 褻. Tahy: 17→12.

兴 [興] *xīng*: Znak 興 byl v důsledku rychlého psaní zkomolen a zjednodušen do podoby 兴. Tahy: 16→6.

亚 [亞] *yà*: Došlo ke změně prostřední části, tradiční znak byl zobrysněn. Tahy: 8→6.

➤ 垚 [垚] 垠 [垠] 垡 [垡] 哑 [啞] 娅 [婭] 恶 [惡、噁] 氩 [氬] 壶 [壺]

讠 [言] *yán*: Pokud se znak 言 vyskytuje jako složka jiného znaku, bývá zjednodušen na základě rychlopisného písma na 讠. Tento znak je totiž jedním z nejčastějších radikálů v čínských znacích. V roli samostatného znaku se však 言 nikterak nezjednodušuje a zůstává ve stejné nezjednodušené podobě. Tahy: 7→2.

➤ 计 [計] 订 [訂] 讪 [訕] 讨 [討] 诂 [詁] 讦 [讦] 记 [記] 讯 [訊] 讪 [訕]
 训 [訓] 讫 [訖] 访 [訪] 讶 [訝] 诃 [詆] 诀 [訣] 讷 [訥] 设 [設] 讹 [訛]
 诌 [詬] 许 [許] 讼 [訟] 凶 [訥] 诒 [詒] 诃 [訶] 评 [評] 诏 [詔] 词 [詞]
 拙 [拙] 诃 [訶] 诂 [詁] 诋 [詆] 诌 [詬] 诈 [詐] 诊 [診] 诒 [詒] 该 [該]
 详 [詳] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 试 [試] 诗 [詩] 诌 [詬]
 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬]
 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬]
 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬]
 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬]
 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬]
 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬] 诌 [詬]

𠃉[易] *yáng*: Znak 易 je dávnou variantou znaku 阳 [陽] „slunce“. Dnes se však 易 používá už jen jako složka jiných znaků, přičemž ve zjednodušených znacích bývá zkrácena na základě rychlopisné varianty na 𠃉. Tahy: 9→3.

- 汤 [湯] 扬 [揚] 场 [場] 昉 [暘] 炀 [煬] 杨 [楊] 肠 [腸] 疡 [瘍] 砉 [礪]
畅 [暢] 殇 [殤] 荡 [蕩] 烫 [燙] 觞 [觴]

页 [頁] *yè*: Podobně jako u znaků 贝 [貝] či 见 [見] vymizely vnitřní tahy a byly protaženy poslední dva tahy. Tahy: 9→6.

- 顶 [頂] 顷 [頃] 项 [項] 预 [預] 顺 [順] 须 [須] 颀 [頎] 烦 [煩] 顷 [頃]
顽 [頑] 顿 [頓] 颀 [頎] 颁 [頒] 颂 [頌] 倾 [傾] 预 [預] 庖 [庖] 硕 [碩]
领 [領] 颇 [頗] 颀 [頎] 颀 [頎] 颖 [穎] 颌 [頰] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎]
颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎]
颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎]
颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎]
颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎] 颀 [頎]

应 [應] *yīng*: Znak 應 byl zjednodušen nahrazením složek 隹 „krátkoocasý pták“ a 心 „srdce“ jejich hrubým zobrysněním pomocí jednoduchých tahů. Tahy: 17→7.

鱼 [魚] *yú*: Zjednodušení znaku 魚 spočívá ve spojení dolních tahů prvku 灬 „oheň“ v jeden vodorovný tah, což vedlo k plynulejšímu psaní tohoto znaku. Tahy: 11→8.

- 魴 [魴] 渔 [漁] 魴 [魴] 魴 [魴] 鲁 [魯] 鲨 [鯊] 蓊 [蕪] 鲚 [鱖] 鲋 [鮒]
鲋 [鮒] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎]
鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎]
鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎]
鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎]
鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎]
鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎]
鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎]
鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎] 鮎 [鮎]

誉 [譽] *yù*: Stejně jako u znaku 举 [舉] byla horní složka, fonetikum 與 *yǔ*, radikálně zkomolena na 兴. Tahy: 20→13.

渊 [淵] *yuān*: Složka tradičního znaku 淵 byla zjednodušena na 米 mezi levým a svislým tahem. Tahy: 12→11.

郑 [鄭] *zhèng*: Složitá fonetická složka 奠 *diàn* byla v důsledku rychlého psaní zkomolena na 关, zachovávající hrubý zjednodušený obrys složky 奠. Tahy: 14→8.

➤ 擲 [擲] 踮 [躡]

执 [執] *zhí*: Levá složka 幸 byla důsledkem rychlého psaní zkomolena na 扌. Tahy: 11→6.

➤ 垫 [墊] 摯 [摯] 蛰 [蟄] 繫 [繫]

昼 [晝] *zhòu*: Horní část znaku 晝 byla zkomolena do jednoduchého prvku 尺. Tahy: 11→9.

专 [專] *zhuān*: Zjednodušený znak 专 představuje hrubý obrys tradičního znaku 專. Tahy: 11→4.

➤ 传 [傳] 抔 [擣] 膊 [膊] 砖 [磚]

庄 [莊] *zhuāng*: V rychlopisném stylu byl tradiční znak 莊 zjednodušen do podoby 庄 – došlo k propojení prvků 艹 „tráva“ a 冫 „postel“ v 广. Tahy: 10→6.

妆 [妝] *zhuāng*: Prvek 冫 *qiáng* „postel“ byl zkrácen na základě rychlopisného stylu na 冫. Tahy: 7→6.

装 [裝] *zhuāng*: Prvek 冫 *qiáng* „postel“ byl zkrácen na základě rychlopisného stylu na 冫. Tahy: 13→12.

壮 [壯] *zhuàng*: Prvek 冫 *qiáng* „postel“ byl zkrácen na základě rychlopisného stylu na 冫. Tahy: 7→6.

状 [狀] *zhuàng*: Prvek 冫 *qiáng* „postel“ byl zkrácen na základě rychlopisného stylu na 冫. Tahy: 8→7.

𠃉 [𠃉] *Guō*: Znak 𠃉 [𠃉] je v *Souhrnné tabulce zjednodušených znaků* (1986) uveden mezi 14 automaticky zkracovanými prvky, na základě čehož bylo dle zjednodušení znaku 𠃉 → 𠃉 zjednodušeno dalších 11 znaků. Tahy: 8→7.

- 刚 [剛] 涡 [渦] 塌 [塌] 啞 [啞] 莩 [莩] 媯 [媯] 祸 [禍] 媯 [媯] 窩 [窩]
锅 [鍋] 蜗 [蝸]

𠃉 [𠃉]: 𠃉 [𠃉] není samostatným znakem, existuje pouze jako složka jiných znaků. Během reformy byla tato složka vybrána ke zjednodušení, neboť její tradiční podoba se skládá z 13 tahů. Zjednodušenou podobou složky 𠃉 je 𠃉, která sestává z 5 tahů. 𠃉 [𠃉] se vyskytuje v několika znacích, které byly analogicky zjednodušeny, jejich výčet je uveden níže. Tahy: 13→5.

- 𠃉 [𠃉] 学 [學] 𠃉 [𠃉] 𠃉 [𠃉]

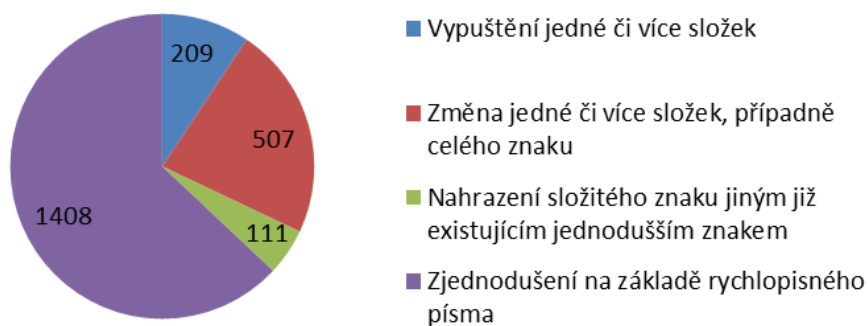
𠃉 [𠃉] *jiān*: 𠃉 je jedním ze 14 automaticky zkracovaných prvků uvedených v *Souhrnné tabulce zjednodušených znaků* (1986). 𠃉 je dávnou podobou znaku 𠃉 [𠃉] „pevný, silný“, který vznikl přidáním prvku 土 „půda“ k 𠃉. Dnes se však 𠃉 nepoužívá jako samostatný znak, pouze jako strukturální složka jiných znaků. V rychlopisném písmu byla složka 𠃉 zkomolena na 𠃉. Znaky, které byly zjednodušeny na základě rychlopisného zkrácení složky 𠃉 jsou uvedeny níže. Tahy: 8→4.

- 𠃉 [𠃉] 肾 [腎] 𠃉 [𠃉] 𠃉 [𠃉] 紧 [緊]

4 VYHODNOCENÍ ANALÝZY

V této diplomové práci bylo dohromady zanalyzováno 2 235 zjednodušených znaků, které byly rozděleny do několika kategorií v rámci čtyř nadkategorií: vypuštění jedné či více složek s případnou úpravou zbylé části znaku; změna jedné či více složek, případně celého znaku; nahrazení složitějšího znaku jiným již existujícím jednodušším znakem; zjednodušení na základě rychlopisného písma.

Kvantitativní zastoupení znaků v jednotlivých nadkategoriích je zobrazeno v grafu č. 1.

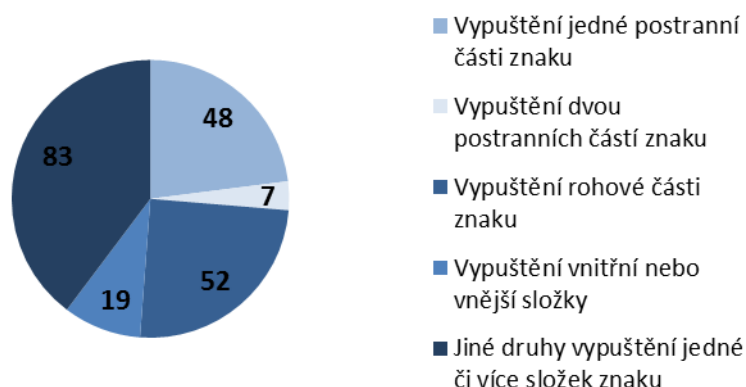

Graf č. 1: Kvantitativní zastoupení znaků v jednotlivých nadkategoriích.

V grafu č. 1 můžeme vidět, že během reformy bylo ve velké míře využito rychlopisné písmo, tedy rychlopisné varianty jednotlivých znaků, které inspirovaly podoby dnešních zjednodušených znaků. Z celkového počtu 2 235 zjednodušených znaků jich bylo 1 408, což představuje 63 % z celkového počtu analyzovaných znaků, zjednodušeno právě na základě jejich jednodušších rychlopisných variant. Druhou nejpočetnější nadkategorii jsou znaky, u nichž došlo ke změně, resp. nahrazení, jedné či více jejich složek, případně celého znaku. Tato nadkategorie čítá 507 znaků, což činí 23 % z celkového počtu 2 235 znaků. Třetí nejpočetnější nadkategorie, vypuštění jedné či více složek s případnou úpravou zbylé části, zahrnuje 209 znaků, tedy 9 % z celkového počtu klasifikovaných znaků. Čtvrtá nadkategorie nahrazení složitějšího znaku jiným již existujícím jednodušším znakem je tou nejméně početnou, čítá 111 zjednodušených znaků, což představuje 5 % z celkového počtu analyzovaných znaků.

209 zjednodušených znaků zařazených do nadkategorie vypuštění jedné či více složek znaku s případnou úpravou zbylé části znaku bylo rozděleno do 5 kategorií dle toho, v jaké pozici se nacházela vypuštěná složka ve struktuře tradiční podoby znaku. Mezi těchto 5 kategorií patří: vypuštění jedné postranní části znaku; vypuštění dvou postranních částí znaku; vypuštění rohové části znaku; vypuštění vnitřní či vnější složky; jiné druhy vypuštění jedné či více složek znaku. Do těchto 5 kategorií byly rozděleny také znaky, které byly zjednodušeny jak vypuštěním některé složky, tak i případnou následnou úpravou zbylé části.

Z 209 znaků zjednodušených vypuštěním jedné či více složek znaku s případnou úpravou zbylé části jich bylo 48, tedy 23 % z celkového počtu znaků v této nadkategorii, zjednodušeno tak, že z tradiční formy znaku byla vynechána některá postranní složka. Nejčastěji byl vypuštěn radikál či fonetická složka znaku. 7 zjednodušených znaků bylo odvozeno z jejich tradičních forem vypuštěním dvou postranních částí znaku, což činí 3 % z celkového počtu 209 znaků v této nadkategorii. Metodou vypuštění některé rohové části bylo zjednodušeno 52 znaků, tedy 25 % z celkového počtu 209 znaků nadkategorie vypuštění složky. K vypuštění celé vnitřní či vnější složky došlo u 19 znaků, což představuje 9 % nadkategorie vypuštění jedné či více složek. Nejvíce znaků, a to 82, téměř polovina znaků v nadkategorii vypuštění složky, bylo také zjednodušeno vypuštěním jedné či více složek s případnou úpravou zbylé části. Tyto znaky nemohly být dle stanovených kritérií pro jednotlivé kategorie zařazeny do žádné z výše zmíněných kategorií vypuštění jedné či více složek.

Graf č. 2: Kvantitativní zastoupení znaků v jednotlivých kategoriích nadkategorie vypuštění jedné či více složek znaku s případnou úpravou zbylé části.

507 zjednodušených znaků z celkového počtu 2 235 analyzovaných zjednodušených znaků bylo vytvořeno na principu změny jedné či více složek, případně celého znaku. V rámci této nadkategorie bylo rozlišeno 7 kategorií, jak je zobrazeno na grafu č. 3.

Graf č. 3: Kvantitativní zastoupení znaků v jednotlivých kategoriích nadkategorie změny jedné či více složek, případně celého znaku.

Z celkového počtu 507 znaků v nadkategorii změny jedné či více složek, případně celého znaku, byly pouze dva znaky zjednodušeny nahrazením složitějšího determinativu jednodušším. Jedná se o znaky 硷 [鹼] a 愿 [願]. Na základě principu změny ve struktuře ideogramů bylo zjednodušeno 9 znaků, což činí 2 % z celkového počtu 507 znaků v nadkategorii změny jedné či více složek. 22 zjednodušených znaků, 4 % z 507 znaků, vzniklo díky principu nahrazení znaku nově vytvořeným jednodušším znakem. U většiny tradičních znaků v této kategorii došlo k záměně radikálu i fonetika za jednodušší složky, čímž byla vytvořena jejich nová zjednodušená podoba. 41 zjednodušených znaků, 8 % z celkového počtu 507 znaků, bylo odvozeno z jejich tradičních forem využitím principu vytvoření nového fonogramu nahrazením části složitějšího znaku novou fonetickou složkou. Princip zjednodušení znaku prostřednictvím zobrysnění, tedy využití a zachování původního obrysu, byl použit u 47 z 2 235 analyzovaných znaků. Mezi těmito znaky jsou také případy, u nichž došlo ke zkrácení některé složky metodou zobrysnění. Těchto 46

zjednodušených znaků tvoří 9 % z celkového počtu 507 nadkategorie změny jedné či více složek znaku. Většina čínských znaků jsou fonogramy, které v sobě zahrnují významovou a fonetickou složku. Není se tedy čemu divit, že 110 znaků bylo zjednodušeno právě tak, že jejich složité fonetikum bylo nahrazeno jednodušším. Nejpočetnější kategorií v rámci nadkategorie změny jedné či více složek, případně celého znaku, je kategorie, kdy u zjednodušených znaků došlo k nahrazení jedné či více složitých složek jednodušší formální složkou. Tato metoda byla využita pro 276 zjednodušených znaků, tedy více než desetinu z celkového počtu analyzovaných znaků. Mezi nejčastěji použité jednoduché složky při zjednodušení znaků této kategorie patřily 又 nebo 乂, ojediněle také prvky 力, 丕, 厶 či 文.

111 zjednodušených znaků bylo vyvozeno na základě principu nahrazení složitěho znaku jiným již existujícím jednodušším znakem. Pro tuto výpůjčku jednodušších podob jiných znaků byly většinou využívány znaky, které měly se zjednodušovaným znakem podobné či stejné čtení, nebo podobný či stejný význam. 111 znaků zjednodušených touto metodou představuje pouhých 5 % z celkového počtu 2 235 analyzovaných zjednodušených znaků. Je třeba zmínit, že tento způsob zjednodušování znaků s sebou přináší jak klady, tak i zápory. Pozitivním důsledkem tohoto typu zjednodušení je, že přispěl ke snížení počtu znaků. Nevýhodou je, že tento způsob využití již existujícího znaku pro zjednodušenou podobu jiného složitěho znaku, přičemž vypůjčený znak si ponechá své původní významy a navíc přebere významy znaku složitěho, přispívá k homografii a homonymii mezi čínskými znaky (více o homografii a homonymii viz kapitola 1.2.4).

Jasně dominantní metodou zjednodušení znaků bylo zjednodušení na základě rychlopisného písma. Pro zjednodušené podoby znaků v této kategorii byly využity jejich rychlopisné varianty, především varianty z konceptního písma. Konceptní písmo je charakteristické radikálním zkracováním a spojováním tahů, v důsledku čehož je pro nezasvěcené velice obtížné, někdy téměř nemožné, znaky v konceptním písmu rozlišit a identifikovat. Ze všech analyzovaných zjednodušených znaků jich byla více než polovina, přesně 1322, 63 % z celkového počtu analyzovaných znaků, odvozena právě z rychlopisného písma.

ZÁVĚR

V této diplomové práci jsem se pokusila typologicky charakterizovat grafiku 2 235 zjednodušených čínských znaků na základě analýzy metody zjednodušení tradičního znaku na znak zjednodušený. Dále jsem se pokusila blíže popsat změny v grafice analyzovaných zjednodušených znaků v porovnání s jejich tradičními podobami. Před samotnou analýzou bylo třeba stanovit kritéria a kategorie pro typologickou charakteristiku znaků, což se ukázalo v mnoha případech komplikované. V průběhu analýzy jsem narazila na celou řadu komplikací, se kterými jsem se musela poprat. V mnoha případech bylo těžké vyhnout se jisté míře subjektivnosti při přiřazování znaků do jednotlivých kategorií.

Po dokončení analýzy a provedení kvantifikace znaků v jednotlivých kategoriích a nadkategoriích vyplynulo, že z 2 235 analyzovaných zjednodušených znaků jich bylo 1 408, tedy více než polovina z celkového počtu zkoumaných znaků, zjednodušeno na základě rychlopisného písma, především konceptního písma. Tento výsledek není nikterak překvapující, neboť při reformě čínského znakového písma byly hojně využívány jednodušší podoby znaků, které byly lidem již známé. Rychlopisná písma se používala vedle písem oficiálních již od nejstarších dob, byla projevem potřeby rychlejšího a snadnějšího psaní, obzvláště v oblasti každodenního života. Mnohé znaky zjednodušené na základě jejich rychlopisných variant se vyznačují opravdovou jednoduchostí, neboť v konceptním písmu docházelo k radikálnímu zkracování a spojování tahů. V grafice znaků zjednodušených na základě rychlopisného písma lze vyzorovat tendence využití a zachování obrysů tradičních znaků či nahrazení složitých složek jednoduššími.

Jedním z důvodů, proč je nadkategorie zjednodušení na základě rychlopisného písma tak početná je ten, že velký počet znaků v této kategorii byl zjednodušen třeba jen zkrácením prvku sloužícího jako radikál. Například u automaticky zkracovaného prvku 讠 [言] „řeč“ je v *Souhrnné tabulce zjednodušených znaků* (1986) uvedeno více než 150 znaků, které tento prvek obsahují a u nichž se zkracuje.

Druhou nejpočetnější nadkategorii byla změna jedné či více složek, případně celého znaku. Z celkového počtu 2 235 znaků jich 507, tedy 23 %, připadlo do této nadkategorie. Z 507 znaků jich bylo 110, tedy více jak pětina, zjednodušeno

nahrazením fonetika jednodušší fonetickou složkou. Většina čínských znaků jsou fonogram. Jelikož fonetické složky ve znacích často slouží jakožto nápověda čtení znaku neadekvátně, je poměrně bez podivu, že existovaly snahy o nahrazení složitých fonetik jednoduššími a pokud možno adekvátnějšími. Nejvíce znaků, a to 276, v této nadkategorii bylo zjednodušeno nahrazením složité složky jednodušší, přičemž byly hojně využity jednoduché formální symboly jako 又 nebo 乂, ojediněle také prvky 力, 丕, 厶 či 文.

O poznání menší počet znaků, 209 znaků z celkového počtu 2 235, byl zjednodušen na principu vypuštění jedné či více složek s případnou úpravou zbylé části. Složky, které byly vynechávány, byly nejčastěji radikály a fonetika, která byla v průběhu vývoje cíského znakového písma přidávána ke znakům pro zvýšení jejich distinktivnosti. Při reformě však bylo rozhodnuto o opačném postupu a tyto kdysi přidané složky byly ve zjednodušených formách znaků odstraňovány.

111 zjednodušených znaků bylo zařazeno do kategorie nahrazení složitěho znaku jiným již existujícím jednodušším znakem, který byl využit na základě podobné či stejné výslovnosti nebo významu. Tento způsob zjednodušení znaků měl jak kladný, tak záporný efekt. Na jedné straně přispěl tento typ zjednodušení ke snížení počtu znaků, na straně druhé však došlo ke zvýšení homografie mezi znaky, což je jeden z faktorů, které komplikují studium čínštiny.

I přes problémy při typologické charakteristice, které jsem zmínila v metodologické části práce, a navzdory tomu, že typologické zařazení mnoha znaků v analytické části této práce může být diskutabilní a je možné s ním nesouhlasit, věřím, že má práce může být přínosem zejména v tom ohledu, že v české literatuře bývají principy zjednodušení znaků využitých při reformě v 2. pol. 20. století velmi stručně shrnuty a bývá u nich uvedeno jen pár typických příkladů. Dalším přínosem této práce by mohla být výsledná kvantitativní komparace využitých typů zjednodušení analyzovaných 2 235 znaků.

RESUMÉ

This thesis deals with typological characteristics of the graphic forms within simplified Chinese characters based on analysis of 2 235 simplified Chinese characters. Analysed characters are divided into typological categories according to what kind of a simplification method was used for their simplification. An attempt to concisely describe the change in the graphic forms of simplified Chinese characters in comparison to their traditional counterparts was made. Firstly, four basic categories for the classification of simplified characters were determined. A few subcategories were set within two of the four basic categories. After the classification and typological characterization of the graphic forms of simplified Chinese characters was finished, I counted the number of characters in each category to find out which category is the largest one. The quantities of characters in each category suggest which simplification was preferred the most.

The thesis itself is divided into two part. The first part is a theoretical one in which the origin and evolution of the Chinese characters, their etymology and graphic structure and the characters simplification reform in the 20th century are outlined. The second part is analytical, in which the criteria for the typological classification of the analyzed characters are described and the classification of characters is carried out. The results of the analysis are described in the conclusion.

Key words: Chinese characters, simplified Chinese characters, traditional Chinese characters, Chinese characters simplification reform in the 20th century

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Monografie

BAKEŠOVÁ, Ivana, 2001. *Čína ve XX. Století. 1. díl.* Olomouc: Univerzita Palackého. 126 s.

BOLTZ, William, 1994. *The Origin and Early Development of the Chinese Writing System.* New Haven: American Oriental Society. 205 s.

KANE, Daniel, 2009. *Knížka o čínštině.* Vyd. 1. Mirošovice: DesertRose, s.r.o. 208 s.

KARLGREN, Bernhard, 1974. *Analytic Dictionary of Chinese and Sino-Japanese.* New York: Dover Publications, Inc. 436 s.

KUČERA, Ondřej et al., 2005. *Učebnice čínských znaků 1.* Vyd. 1. Olomouc: Univerzita Palackého. 237 s.

VOCHALA, Jaromír, Miroslav NOVÁK a Vladimír PUCEK, 1975. *Úvod do studia čínského, japonského a korejského písma I.: Vznik vývoj.* Praha: Státní pedagogické nakladatelství. 134 s.

VOCHALA, Jaromír a Věna HRDLIČKOVÁ, 1989. *Úvod do studia sinologie: Část filologická.* Praha: Státní pedagogické nakladatelství. 265 s.

WILDER, George D. a James H. INGRAM, 1922. *Analysis of Chinese Characters.* Beijing: North China Union Language School. 364 s.

SU, Peicheng 苏培成, 1994. *Xiandai Hanzixue Gangyao 《现代汉字学纲要》 Základy nauky o moderních čínských znacích.* Beijing: Beijing Daxue Chubanshe. 200 s.

ZÁDRAPA, Lukáš a Michaela PEJČOCHOVÁ, 2009. *Čínské písmo.* Praha: Academia. 298 s.

Internetové zdroje

Wenhuabu, 1955. *Diyi pi yitizi zhengli biao* 《第一批异体字整理表》 *Tabulka k ošetření první várky variantních znaků*. [online]. [citace 2014-08-05]. Dostupné z: <http://www.china-language.gov.cn/wenziguifan/managed/003.htm>

Guowuyuan, 1964, 1986. *Jianhuazi zongbiao* 《简化字总表》 *Souhrnná tabulka zjednodušených znaků*. [online]. [citace 2014-08-05]. Dostupné z: <http://www.china-language.gov.cn/wenziguifan/managed/002.htm>

Slovníky

CEDICT. *Chinese-English Dictionary* [online]. [citace 2014-07-30]. Dostupné z: <http://www.mdbg.net>

ICIBA. *Hanzicidian* [online]. [citace 2014-08-05]. Dostupné z: <http://www.iciba.com/>

Shufa zidian [online]. [citace 2014-08-10]. Dostupné z: <http://shufa.supfree.net/>

WENLIN INSTITUTE, Inc. 文林 *Wenlin Software for Learning Chinese* [Software]. Version 4.0.2. Wenlin Institute, Inc. © 1997-2011.

Xiandai Hanyu Cidian, 2005. Beijing: Shangwu Yinshuguan. 1869 s.

ZDIC.NET. *Handian* [online]. [citace 2014-08-06]. Dostupné z: <http://www.zdic.net/>

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Souhrnná tabulka zjednodušených znaků z roku 1986.

Пříloha č. 1: Souhrnná tabulka zjednodušených znaků z roku 1986.

《简化字总表》

关于简化字的联合通知

(1964年3月7日)

中国文字改革委员会

中华人民共和国文化部

中华人民共和国教育部

根据国务院 1964 年 2 月 4 日关于简化字问题给中国文字改革委员会的批示：“同意你会在报告中提出的意见：《汉字简化方案》中所列的简化字，用作偏旁时，应同样简化；《汉字简化方案》的偏旁简化表中所列的偏旁，除了四个偏旁(讠、尗、彡、辶)外，其余偏旁独立成字时，也应同样简化。你会应将上述可以用作偏旁的简化字和可以独立成字的偏旁，分别作成字表，会同有关部门下达执行”，现特将这两类字分别列表通知如下。

一、下列 92 个字已经简化，作偏旁时应该同样简化。例如，“為”已简化作“为”，“僞媯”同样简化作“伪妨”。

愛爱 罷罢 備备 筆笔 畢毕 邊边 參参 倉仓
嘗尝 蟲虫 從从 竄窜 達达 帶带 黨党 動动
斷断 對对 隊队 爾尔 豐丰 廣广 歸归 龜龟
國国 過过 華华 畫画 匯汇 夾夹 薦荐 將将
節节 盡尽 進进 舉举 殼壳 來来 樂乐 離离
歷历 麗丽 兩两 靈灵 劉刘 盧卢 虜虜 鹵鹵
錄录 慮虑 買买 麥麦 黽黽 難难 聶聂 寧宁
豈豈 氣气 遷迁 親亲 窮穷 嗇嗇 殺杀 審审
聖圣 時时 屬属 雙双 歲岁 孫孙 條条 萬万
為为 烏乌 無无 獻献 鄉乡 寫写 尋寻 亞亚
嚴严 厭厌 業业 藝艺 陰阴 隱隐 猶犹 與与
雲云 鄭郑 執执 質质

二、下列 40 个偏旁已经简化，独立成字时应该同样简化(言食系金一般只作左旁时简化，独立成字时不简化)。例如，“魚”作偏旁已简化作“鱼”旁，独立成字时同样简化作“鱼”。

貝貝 賓賓 産産 長長 車車 齒齒 芻刍 單单
當当 東东 發发 風风 岡岡 會会 幾几 戔戔
監監 見见 龍龙 婁娄 侖仑 羅罗 馬马 賣卖
門门 鳥鸟 農农 齊齐 僉仝 喬乔 區区 師师
壽寿 肅肃 韋韦 堯尧 頁页 義义 魚鱼 專专

三、在一般通用字范围内，根据上述一、二两项规定类推出来的简化字，将收入中国文字改革委员会编印的《简化字总表》中。

《简化字总表》说明

(1964 年 5 月)

1. 本表收录 1956 年国务院公布的《汉字简化方案》中的全部简化字。关于简化偏旁的应用范围，本表遵照 1956 年方案中的规定以及 1964 年 3 月 7 日中国文字改革委员会、文化部、教育部《关于简化字的联合通知》的规定，用简化字和简化偏旁作为偏旁得出来的简化字，也收录本表内(本表所说的偏旁，不限于左旁和右旁，也包括字的上部下部内部外部，总之指一个字的可以分出来的组成部分而言。这个组成部分在一个字里可以是笔画较少的，也可以是笔画较多的。例如“摆”字，“扌”固然是偏旁，但是“罢”也作偏旁)。

2. 总表分成三个表。表内所有简化字和简化偏旁后面，都在括弧里列入原来的繁体。

第一表所收的是 352 个不作偏旁用的简化字。这些字的繁体一般都不用作别的字的偏旁。个别能作别的字的偏旁，也不依简化字简化。如“習”简化作“习”，但“褶”不简化作“◻衤习”。

第二表所收的是：一、132 个可作偏旁用的简化字和二、14 个简化偏旁。

第一项所列繁体字，无论单独用或者作别的字的偏旁用，同样简化。第二项的简化偏旁，不论在一个字的任何部位，都可以使用，其中“讠、钅、纟、车”一般只能用于左偏旁。这些简化偏旁一般都不能单独使用。

在《汉字简化方案》中已另行简化的繁体字，不能再适用上述原则简化。例如“戰”、“過”、“誇”，按《汉字简化方案》已简化作“战”、“过”、“夸”，因此不能按“单”、“冎”、“讠”作为偏旁简化作“讠单戈”、“讠冎冎”、“讠讠夸”。

除本表所列的 146 个简化字和简化偏旁外，不得任意将某一简化字的部分结构当作简化偏旁使用。例如“陽”按《汉字简化方案》作“阳”，但不得任意将“日”当作“易”的简化偏旁。如“杨”应按简化偏旁“（易）”简化作“杨”，不得简化作“”。

第三表所收的是应用第二表的简化字和简化偏旁作为偏旁得出来的简化字。汉字总数很多，这个表不必尽列。例如有“车”旁的字，如果尽量地列，就可以列出一二百个，其中有许多是很生僻的字，不大用得到。现在为了适应一般的需要，第三表所列的简化字的范围，基本上以《新华字典》(1962 年第三版，只收汉字八千个左右)为标准。未收入第三表的字，凡用第二表的简化字或简化偏旁作为偏旁的，一般应该同样简化。

3. 此外，在 1955 年文化部和文字改革委员会发布的《第一批异体字整理表》中，有些被淘汰的异体字和被选用的正体字繁简不同，一般人习惯把这些笔画少的正体字看作简化字。为了便于检查，本表把这些字列为一表，作为附录。

4. 一部分简化字，有特殊情形，需要加适当的注解。例如“干”是“乾”(gān)的简化字，但是“乾坤”的“乾”(qián)并不简化；又如“吁”是“籲”(yù)的简化字，但是“长吁短叹”的“吁”仍旧读 xū；这种一字两读的情形，在汉字里本来常有，如果不注出来，就容易引起误会。又如以“余”代“餘”，以“复”代“覆”，虽然群众已经习惯了，而在某些情况下却不适宜，需要区别。又如“么”和“幺”有什么不同，“马”字究竟几笔，等等。诸如此类可能发生疑难的地方，都在页末加了脚注。

关于重新发表《简化字总表》的说明

(1986年10月10日 国家语言文字工作委员会)

为纠正社会用字混乱，便于群众使用规范的简化字，经国务院批准重新发表原中国文字改革委员会于1964年编印的《简化字总表》。

原《简化字总表》中的个别字，作了调整。“叠”、“覆”、“像”、“囉”不再作“迭”、“复”、“象”、“罗”的繁体字处理。因此，在第一表中删去了“迭[叠]”、“象[像]”，“复”字字头下删去繁体字[覆]。在第二表“罗”字字头下删去繁体字[囉]，“囉”依简化偏旁“罗”类推简化为“啰”。“瞭”字读“liǎo”(了解)时，仍简作“了”，读“liào”(瞭望)时作“瞭”，不简作“了”。此外，对第一表“余[餘]”的脚注内容作了补充，第三表“讠”下偏旁类推字“讠”字加了脚注。

汉字的形体在一个时期内应当保持稳定，以利应用。《第二次汉字简化方案(草案)》已经国务院批准废止。我们要求社会用字以《简化字总表》为标准：凡是在《简化字总表》中已经被简化了的繁体字，应该用简化字而不用繁体字；凡是不符合《简化字总表》规定的简化字，包括《第二次汉字简化方案(草案)》的简化字和社会上流行的各种简体字，都是不规范的简化字，应当停止使用。希望各级语言文字工作部门和文化、教育、新闻等部门多作宣传，采取各种措施，引导大家逐渐用好规范的简化字。

简化字总表

(1986年新版)

第一表

不作简化偏旁用的简化字

本表共收简化字350个，按读音的拼音字母顺序排列。本表的简化字都不得作简化偏旁使用。

A

碍 [礙] 肮 [骯] 袄 [襖]

B

坝 [壩] 板 [闆] 办 [辦] 帮 [幫] 宝 [寶] 报 [報] 币 [幣] 毙 [斃] 标 [標] 表 [錶]
别 [譬] 卜 [蔔] 补 [補]

C

才 [纔] 蚕 [蠶]¹ 灿 [燦] 层 [層] 换 [攙] 谗 [讒] 馋 [饞] 缠 [纏]² 杆 [攣] 偿 [償]
厂 [廠] 彻 [徹] 尘 [塵] 衬 [襯] 称 [稱] 惩 [懲] 迟 [遲] 冲 [衝] 丑 [醜] 出 [齣]
础 [礎] 处 [處] 触 [觸] 辞 [辭] 聪 [聰] 丛 [叢]

D

担 [擔] 胆 [膽] 导 [導] 灯 [燈] 邓 [鄧] 敌 [敵] 余 [糴] 递 [遞] 点 [點] 淀 [澱]
电 [電] 冬 [鑿] 斗 [鬥] 独 [獨] 吨 [噸] 夺 [奪] 堕 [墮]

E

儿 [兒]

F

矾 [礬] 范 [範] 飞 [飛] 坟 [墳] 奋 [奮] 粪 [糞] 凤 [鳳] 肤 [膚] 妇 [婦]
复 [復、複]

G

盖 [蓋] 干 [乾³、幹] 赶 [趕] 个 [個] 巩 [鞏] 沟 [溝] 构 [構] 购 [購] 谷 [穀]
顾 [顧] 刮 [颯] 关 [關] 观 [觀] 柜 [櫃]

H

汉 [漢] 号 [號] 合 [閤] 轰 [轟] 后 [後] 胡 [鬍] 壶 [壺] 沪 [滬] 护 [護] 划 [劃]
怀 [懷] 坏 [壞]⁴ 欢 [歡] 环 [環] 还 [還] 回 [迴] 伙 [夥]⁵ 获 [獲、穫]

J

击 [擊] 鸡 [鷄] 积 [積] 极 [極] 际 [際] 继 [繼] 家 [傢] 价 [價] 艰 [艱] 歼 [殲]
茧 [繭] 拣 [揀] 硷 [鹼] 舰 [艦] 姜 [薑] 浆 [漿]⁶ 浆 [漿] 奖 [獎] 讲 [講] 酱 [醬]
胶 [膠] 阶 [階] 疖 [癩] 洁 [潔] 借 [藉]⁷ 仅 [僅] 惊 [驚] 竞 [競] 旧 [舊] 剧 [劇]
据 [據] 惧 [懼] 卷 [捲]

K

开 [開] 克 [剋] 垦 [墾] 恳 [懇] 夸 [誇] 块 [塊] 亏 [虧] 困 [暍]

L

腊[臘] 蜡[蠟] 兰[蘭] 拦[攔] 栏[欄] 烂[爛] 累[纍] 垒[壘] 类[類]⁸ 里[裏]
礼[禮] 隶[隸] 帘[簾] 联[聯] 怜[憐] 炼[煉] 练[練] 粮[糧] 疗[療] 辽[遼]
了[瞭]⁹ 猎[獵] 临[臨]¹⁰ 邻[鄰] 岭[嶺]¹¹ 庐[廬] 芦[蘆] 炉[爐] 陆[陸]
驴[驢] 乱[亂]

M

么[麼]¹² 霉[黴] 蒙[矇、濛、蒙] 梦[夢] 面[麵] 庙[廟] 灭[滅] 蔑[蔑]
亩[畝]

N

恼[惱] 脑[腦] 拟[擬] 酿[釀] 疟[瘧]

P

盘[盤] 辟[闢] 苹[蘋] 凭[憑] 扑[撲] 仆[僕]¹³ 朴[樸]

Q

启[啓] 筓[籤] 千[韃] 牵[牽] 纤[緯、織]¹⁴ 窍[竅] 窃[竊] 寝[寢] 庆[慶]¹⁵
琼[瓊] 秋[鞦] 曲[麴] 权[權] 劝[勸] 确[確]

R

让[讓] 扰[擾] 热[熱] 认[認]

S

洒[灑] 伞[傘] 丧[喪] 扫[掃] 涩[澀] 晒[曬] 伤[傷] 舍[捨] 沈[瀋] 声[聲]
胜[勝] 湿[濕] 实[實] 适[適]¹⁶ 势[勢] 兽[獸] 书[書] 术[術]¹⁷ 树[樹]
帅[帥] 松[鬆] 苏[蘇、蘇] 虽[雖] 随[隨]

T

台[臺、檯、颱] 态[態] 坛[壇、壇] 叹[嘆] 誊[謄] 体[體] 祟[糴] 铁[鐵]
听[聽] 厅[廳]¹⁸ 头[頭] 图[圖] 涂[塗] 团[團、糰] 椭[橢]

W

洼[窪] 袜[襪]¹⁹ 网[網] 卫[衛] 稳[穩] 务[務] 雾[霧]

X

牺[犧] 习[習] 系[係、繫]²⁰ 戏[戲] 虾[蝦] 吓[嚇]²¹ 咸[鹹] 显[顯] 宪[憲]
县[縣]²² 响[響] 向[嚮] 协[協] 胁[脅] 褻[褻] 衅[釁] 兴[興] 须[鬚] 悬[懸]
选[選] 旋[旋]

Y

压[壓]²³ 盐[鹽] 阳[陽] 养[養] 痒[癢] 样[樣] 钥[鑰] 药[藥] 爷[爺]

叶[葉]²⁴ 医[醫] 亿[億] 忆[憶] 应[應] 痲[癰] 拥[擁] 佣[傭] 踊[踴] 忧[憂]
优[優] 邮[郵] 余[餘]²⁵ 御[禦] 吁[籲]²⁶ 郁[鬱] 誉[譽] 渊[淵] 园[園]
远[遠] 愿[願] 跃[躍] 运[運] 酝[醞]

Z

杂[雜] 脏[臟] 脏[臟、髒] 凿[鑿] 枣[棗] 灶[竈] 斋[齋] 毡[氈] 战[戰]
赵[趙] 折[摺]²⁷ 这[這] 征[徵]²⁸ 症[癥] 证[證] 只[隻、祇、祗] 致[緻]
制[製] 钟[鐘、鍾] 肿[腫] 种[種] 众[衆] 昼[晝] 朱[硃] 烛[燭] 筑[築]
庄[莊]²⁹ 桩[樁] 妆[妝] 装[裝] 壮[壯] 状[狀] 准[準] 浊[濁] 总[總] 钻[鑽]

(1) 蚕：上从天，不从夭。

(2) 缠：右从，不从厘。

(3) 乾坤、乾隆的乾读 *qián* (前)，不简化。

(4) 不作坯。坯是砖坯的坯，读 *pī* (批)，坯坯二字不可互混。

(5) 作多解的夥不简化。

(6) 浆、浆、奖、酱：右上角从夕，不从或𠂇。

(7) 藉口、凭藉的藉简化作借，慰藉、狼藉等的藉仍用藉。

(8) 类：下从大，不从犬。

(9) 瞭：读 *liǎo* (了解)时，仍简作了，读 *liào* (瞭望)时作瞭，不简作了。

(10) 临：左从一短竖一长竖，不从。

(11) 岭：不作岑，免与岑混。

(12) 读 *me* 轻声。读 *yāo* (夭)的么应作幺(么本字)。应作吆。麽读 *mó* (摩)时不简化，如幺麽小丑。

(13) 前仆后继的仆读 *pū* (扑)。

(14) 纤维的纤读 *xiān* (先)。

(15) 庆：从大，不从犬。

(16) 古人南宫适、洪适的适(古字罕用)读 *kuò* (括)。此适字本作，为了避免混淆，可恢复本字。

(17) 中药苍术、白术的术读 *zhú* (竹)。

(18) 厅：从厂，不从广。

(19) 袜：从末，从未。

- (20) 系带子的系读 *jì* (计)。
- (21) 恐吓的吓读 *hè* (赫)。
- (22) 县：七笔。上从且。
- (23) 压：六笔。土的右旁有一点。
- (24) 叶韵的叶读 *xié* (协)。
- (25) 在余和馀意义可能混淆时，仍用馀。如文言句“馀年无多”。
- (26) 喘吁吁，长吁短叹的吁读 *xū* (虚)。
- (27) 在折和摺意义可能混淆时，摺仍用摺。
- (28) 宫商角徵羽的徵读 *zhǐ* (止)，不简化。
- (29) 庄：六笔。土的右旁无点。

简化字总表

(1986年新版)

第二表

可作简化偏旁用的简化字和简化偏旁

本表共收简化字 132 个和简化偏旁 14 个。简化字按读音的拼音字母顺序排列，简化偏旁按笔数排列。

A

爱 [愛]

B

罢 [罷] 备 [備] 贝 [貝] 笔 [筆] 毕 [畢] 边 [邊] 宾 [賓]

C

参 [參] 仓 [倉] 产 [產] 长 [長]¹ 尝 [嘗]² 车 [車] 齿 [齒] 虫 [蟲] 刍 [芻] 从 [從]
窜 [竄]

D

达 [達] 带 [帶] 单 [單] 当 [當、噹] 党 [黨] 东 [東] 动 [動] 断 [斷] 对 [對]
队 [隊]

E

尔 [爾]

F

发[發、髮] 丰[豐]³ 风[風]

G

冈[岡] 广[廣] 归[歸] 龟[龜] 国[國] 过[過]

H

华[華] 画[畫] 汇[匯、彙] 会[會]

J

几[幾] 夹[夾] 戈[戔] 监[監] 见[見] 荐[薦] 将[將]⁴ 节[節] 尽[盡、儘]
进[進] 举[舉]

K

壳[殼]⁵

L

来[來] 乐[樂] 离[離] 历[歷、曆] 丽[麗]⁶ 两[兩] 灵[靈] 刘[劉] 龙[龍]
娄[婁] 卢[盧] 虏[虜] 鹵[鹵、滷] 录[錄] 虑[慮] 仑[侖] 罗[羅]

M

马[馬]⁷ 买[買] 卖[賣]⁸ 麦[麥] 门[門] 毘[毘]⁹

N

难[難] 鸟[鳥]¹⁰ 聂[聶] 宁[寧]¹¹ 农[農]

Q

齐[齊] 岂[豈] 气[氣] 迁[遷] 僉[僉] 乔[喬] 亲[親] 穷[窮]

区[區]¹²

S

嗇[嗇] 杀[殺] 审[審] 圣[聖] 师[師] 时[時] 寿[壽] 属[屬] 双[雙]

肃[肅]¹³ 岁[歲] 孙[孫]

T

条[條]¹⁴

W

万[萬] 为[為] 韦[韋] 乌[烏]¹⁵ 无[無]¹⁶

X

献[獻] 乡[鄉] 写[寫]¹⁷ 寻[尋]

Y

亚[亞] 严[嚴] 厌[厭] 尧[堯]¹⁸ 业[業] 页[頁] 义[義]¹⁹ 艺[藝] 阴[陰]
隐[隱] 犹[猶] 鱼[魚] 与[與] 云[雲]

Z

郑[鄭] 执[執] 质[質] 专[專]

简化偏旁

讠[言](20)

饣[食](21)

彳[易](22)

纟[糸]

𠂇[馭]

𠂇[𠂇]

𠂇[監]

只[戠]

钅[金](23)

𠂇[輿]

彳[睪](24)

丕[丕]

亦[繼]

𠂇[尙]

(1) 长：四笔。笔顺是：长。

(2) 尝：不是賞的简化字。賞的简化字是赏(见第三表)。

(3) 四川省酆都县已改丰都县。姓酆的酆不简化作邦。

(4) 将：右上角从夕，不从或𠂇。

(5) 壳：几上没有一小横。

(6) 丽：七笔。上边一横，不作两小横。

(7) 马：三笔。笔顺是：马。上部向左稍斜，左上角开口，末笔作左偏旁时改

作平挑。

(8) 卖：从十从买，上不从士或土。

(9) 𠂔：从口从电。

(10) 鸟：五笔。

(11) 作门屏之间解的宁(古字罕用)读 zhù(柱)。为避免此宁字与寧的简化字混淆，原读 zhù 的宁作。

(12) 区：不作。

(13) 肃：中间一竖下面的两边从，下半中间不从米。

(14) 条：上从夂，三笔，不从攵。

(15) 乌：四笔。

(16) 无：四笔。上从二，不可误作死。

(17) 写：上从冫，不从宀。

(18) 尧：六笔。右上角无点，不可误作。

(19) 义：从乂(读 yì)加点，不可误作叉(读 chā)。

(20) 讠：二笔。不作。

(21) 讠：三笔。中一横折作，不作 或点。

(22) 彳：三笔。

(23) 𠂔：第二笔是一短横，中两横，竖折不出头。

(24) 擧丸的擧读 gāo(高)，不简化。

简化字总表

(1986年新版)

第三表

应用第二表所列简化字和简化偏旁得出来的简化字

本表共收简化字 1,753 个(不包含重见的字。例如“缆”分见“纟、艹、见”三部，只算一字)，以第二表中的简化字和简化偏旁作部首，按第二表的顺序排列。

同一部首中的简化字，按笔数排列

爰

暖[曖] 媛[媛] 媛[媛] 媛[媛] 媛[媛]

罢

摆[擺、擺] 罢[罷] 摆[擺]

备

惫[憊]

贝

贞[貞] 则[則] 负[負] 贡[貢] 呗[唄] 员[員] 财[財] 狈[狈] 责[責] 厠[厠]
贤[賢] 账[賬] 贩[販] 贬[貶] 败[敗] 贮[貯] 贪[貪] 贫[貧] 侦[偵] 侧[側]
货[貨] 贯[貫] 测[測] 浚[浚] 恻[惻] 贰[貳] 贲[賁] 贯[貫] 费[費] 邴[邴]
勋[勛] 幘[幘] 贴[貼] 祝[祝] 贻[貽] 贱[賤] 贵[貴] 钗[釵] 贷[貸] 贸[貿]
贺[賀] 陨[隕] 涓[涓] 资[資] 祱[禱] 贾[賈] 损[損] 贄[贄] 坝[壩] 桢[楨]
喷[噴] 啖[啖] 咳[咳] 圆[圓] 贼[賊] 贿[賄] 赆[賄] 赂[賂] 债[債] 赁[賃]
渍[漬] 惯[慣] 琐[瑣] 赍[賚] 匱[匱] 搯[攔] 殒[殞] 勦[勦] 赈[賑] 婴[嬰]
喷[噴] 賒[賒] 幘[幘] 债[債] 铡[鋸] 绩[績] 溃[潰] 溅[濺] 赅[賅] 愤[憤]
愤[憤] 蕢[蕢] 赍[賚] 葳[葳] 賄[賄] 賄[賄] 赅[賅] 遗[遺] 赋[賦] 喷[噴]
赌[賭] 赎[贖] 赏[賞]¹ 赐[賜] 凋[凋] 锁[鎖] 馈[饋] 赖[賴] 赅[賅] 赅[賅]
殒[殞] 赍[賚] 赍[賚] 赛[賽] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚]
赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚] 赍[賚]
赢[贏] 瞻[瞻] 癩[癩] 攢[攢] 籟[籟] 纒[纒] 瓚[瓚] 贖[贖] 贖[贖] 贖[贖]

笔

滢[滢]

毕

萃[萃] 晔[曄] 筭[筭] 躅[躅]

边

筵[籩]

宾

宾[賓] 滨[濱] 摈[摈] 嫔[嬪] 缤[繽] 殡[殯] 檠[檠] 蒨[蒨] 缤[繽] 骹[骹]

鬢 [鬢]

参

渗 [滲] 惨 [慘] 掺 [摻] 骖 [駟] 毳 [毳] 疹 [疹] 砦 [砦] 穆 [穆] 糝 [糝]

仓

伧 [儻] 创 [創] 沧 [滄] 怆 [愴] 苍 [蒼] 抢 [搶] 呛 [嗆] 炆 [煇] 玲 [瓊] 枪 [槍]
戩 [戩] 疮 [瘡] 鸽 [鴿] 舱 [艙] 踉 [踉]

产

浣 [澗] 萨 [薩] 铲 [鏟]

长

伥 [佯] 悵 [悵] 帐 [帳] 张 [張] 枨 [枨] 账 [賬] 胀 [脹] 涨 [漲]

尝

鲠 [鯿]

车

轧 [軋] 军 [軍] 轨 [軌] 庠 [庠] 阵 [陣] 库 [庫] 连 [連] 轩 [軒] 诨 [諢] 郢 [鄞]
轲 [軻] 辄 [輒] 甌 [甌] 转 [轉] 轮 [輪] 斩 [斬] 软 [軟] 浑 [渾] 恹 [憊] 砗 [砗]
軼 [軼] 軻 [軻] 轱 [軻] 杼 [杼] 轻 [輕] 轳 [轡] 轴 [軸] 挥 [揮] 葷 [葷] 轳 [轳]
軫 [軫] 轲 [軻] 漣 [漣] 琿 [琿] 载 [載] 莲 [蓮] 较 [較] 轼 [軾] 轻 [輕] 辂 [輅]
轿 [轎] 晕 [暈] 渐 [漸] 惭 [慚] 鞞 [鞞] 琿 [琿] 辅 [輔] 辄 [輒] 辆 [輛] 塹 [塹]
啮 [嚙] 崱 [崱] 裤 [褲] 裨 [裨] 辇 [輦] 辍 [輟] 辍 [輟] 槩 [槩] 輜 [輜]
暂 [暫] 辉 [輝] 辈 [輩] 链 [鏈] 翠 [翠] 辘 [輻] 辐 [輻] 辑 [輯] 输 [輸] 毂 [轂]
轡 [轡] 辖 [轄] 辕 [輦] 辗 [輾] 輿 [輿] 辘 [輻] 撵 [攆] 鲢 [鱣] 辙 [轍] 鏊 [鏊]
鳞 [鱗]

齿

龋 [齲] 啮 [嚙] 韶 [韶] 龋 [齲] 龋 [齲] 龄 [齡] 龋 [齲] 龈 [齦] 齧 [齧] 齧 [齧]
齧 [齧] 齧 [齧]

虫

蛊 [蠱]

彳

诌 [謔] 佻 [儻] 邹 [鄒] 怵 [慄] 驺 [騶] 绌 [絀] 皱 [皺] 趋 [趨] 雏 [雛]

从

苻[菴] 纵[縱] 枞[樅] 忞[愆] 耸[聳]

窳

擗[擗] 辘[鑪] 躅[躅]

达

沓[澇] 闕[闕] 搯[撻] 咤[嗟] 鞞[鞞]

带

滯[滯]

单

郢[鄂] 憚[憚] 闡[闡] 掸[揮] 弹[彈] 婵[嬋] 禅[禪] 殫[殫] 瘡[瘡] 蝉[蟬]

箠[箠] 斲[斲] 輶[輶]

当

挡[擋] 档[檔] 裆[襠] 铛[鐺]

党

讒[讒] 傥[儻] 铙[鐃]

东

冻[凍] 陈[陳] 峯[峯] 栋[棟] 肱[肱] 鸫[鶇]

动

恸[慟]

断

斲[斲]

对

忞[懟]

队

坠[墜]

尔

迓[邇] 弥[彌、瀰] 祢[禰] 玺[璽] 猕[獼]

发

泼[潑] 废[廢] 拨[撥] 钹[鈸]

丰

泮 [泮] 艳 [艳] 滢 [滢]

风

讽 [讽] 沓 [沓] 岚 [岚] 枫 [枫] 疯 [疯] 飒 [飒] 砭 [砭] 颀 [颀] 颀 [颀] 颀 [颀]
颀 [颀] 飘 [飘] 飙 [飙]

冈

刚 [刚] 扞 [扞] 岗 [岗] 纲 [纲] 枙 [枙]

钢 [钢]

广

邝 [邝] 圉 [圉] 扩 [扩] 犷 [犷] 纒 [纒] 旷 [旷] 矿 [矿]

归

岾 [岾]

龟

阄 [阄]

国

搨 [搨] 帼 [帼] 膈 [膈] 蝮 [蝮]

过

挝 [挝]

华

晔 [晔] 骅 [骅] 烨 [烨] 桦 [桦] 晔 [晔] 铈 [铈]

画

媪 [媪]

汇

扞 [扞]

会

劓 [劓] 郤 [郤] 侪 [侪] 浚 [浚] 荟 [荟] 唵 [唵] 狻 [狻] 绘 [绘] 烜 [烜] 桧 [桧]
脍 [脍] 鲑 [鲑]

几

讥 [讥] 叽 [叽] 饥 [饥] 机 [机] 玑 [玑] 矾 [矾] 虬 [虬]

夹

邾 [邾] 侠 [侠] 陕 [陕] 浹 [浹] 挟 [挟] 莢 [莢] 峡 [峡] 狹 [狹] 愜 [愜] 硃 [硃]

铗 [鉞] 颊 [頰] 蚺 [蚺] 瘞 [瘞] 篋 [篋]

戈

划 [劃] 浅 [淺] 钱 [錢] 线 [綫] 残 [殘] 栈 [棧] 贱 [賤] 盞 [盞] 钱 [錢] 笈 [笈]
溅 [濺] 践 [踐]

监

滥 [濫] 蓝 [藍] 尴 [尷] 槛 [檻] 襪 [襪] 篮 [籃]

见

苋 [莧] 岬 [岬] 尅 [尅] 视 [視] 规 [規] 现 [現] 枳 [枳] 觅 [覓] 觉 [覺] 砚 [硯]
覘 [覘] 览 [覽] 宽 [寬] 蚺 [蚺] 覬 [覬] 筓 [筓] 覘 [覘] 覘 [覘] 覘 [覘] 覘 [覘] 覘 [覘]
揽 [攬] 缆 [纜] 窺 [窺] 榄 [欖] 觐 [覲] 覲 [覲] 覲 [覲] 覲 [覲] 髌 [髌]

荐

鞞 [鞞]

将

蒋 [蔣] 铍 [鏹]

节

栉 [櫛]

尽

涘 [澗] 苙 [蓋] 炆 [燼] 𦉳 [𦉳]

进

璫 [璫]

举

榘 [榘]

壳

恚 [愨]

来

涑 [涑] 莱 [萊] 峽 [峽] 徠 [徠] 賚 [賚] 睐 [睞] 铍 [鏹]

乐

泐 [灑] 烁 [爍] 栌 [櫛] 轳 [轆] 砾 [礫] 铍 [鏹]

离

漓 [灑] 篱 [籬]

历

沥 [瀝] 圻 [壑] 茈 [蔕] 呖 [嘑] 枥 [櫪] 痲 [癢] 雳 [靌]

丽

丽 [儷] 邴 [鬲] 迺 [邈] 骊 [驪] 鸛 [鸛] 酏 [醜] 鲚 [鱮]

两

俩 [倆] 哞 [哞] 辆 [輛] 满 [滿] 瞞 [瞞] 颧 [頤] 蝻 [蝻] 魍 [魍] 漣 [漣] 蹒 [蹒]

灵

棧 [檣]

刘

浏 [瀏]

龙

陇 [隴] 泷 [瀧] 宠 [寵] 庞 [龐] 垄 [壟] 拢 [攏] 茏 [龍] 咙 [嚨] 珑 [瓏] 栊 [櫳]

莩 [藁] 眈 [眈] 胧 [朧] 砉 [斲] 袭 [襲] 聳 [聳] 糞 [糞] 龕 [龕] 笼 [籠] 耆 [耆]

娄

倭 [倭] 淲 [淲] 萎 [萋] 搂 [樓] 喽 [嘍] 喽 [嘍] 屡 [屨] 数 [數] 楼 [樓]

痿 [痿] 褛 [褸] 窳 [窶] 睐 [睞] 倭 [鏝] 屨 [屨] 蝼 [蝮] 簌 [簌] 楼 [樓] 藪 [藪]

擻 [擻] 骸 [骸]

卢

泸 [瀘] 垆 [壚] 栌 [櫨] 轳 [轆] 庐 [廬] 鸬 [鸕] 颧 [頤] 舻 [艫] 鲈 [鱸]

虜

擄 [擄]

卤

鹺 [鹺]

录

筌 [籟]

虑

滤 [濾] 攄 [攄]

仑

论 [論] 伦 [倫] 沦 [淪] 抡 [掄] 囿 [圍] 纶 [綸] 轮 [輪] 瘰 [癧]

罗

萝 [蘿] 啰 [囉] 逻 [邏] 猓 [獾] 楞 [櫟] 锣 [鑼] 箩 [籬]

马

冯 [馮] 馭 [馭] 闯 [闖] 吗 [嗎] 犸 [馮] 馱 [馱] 驰 [馳] 驯 [馴] 妈 [媽] 玛 [瑪]
驱 [驅] 驳 [駁] 码 [碼] 驼 [駝] 驻 [駐] 狙 [狙] 驾 [駕] 驿 [驛] 驯 [馴] 驶 [駛]
驹 [駒] 驹 [駒] 骀 [駘] 骀 [駘] 駘 [駘] 駘 [駘] 駘 [駘] 駘 [駘] 駘 [駘] 駘 [駘] 駘 [駘]
骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅]
骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅]
骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅]
骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅] 骅 [騅]

买

莠 [莠]

卖

读 [讀] 渎 [瀆] 续 [續] 棧 [櫃] 覲 [覲] 賈 [賈] 棧 [櫃] 棧 [櫃] 竇 [竇] 黠 [黠]

麦

唛 [唛] 麸 [麸]

门

问 [問] 闪 [閃] 们 [們] 闭 [閉] 闯 [闖] 问 [問] 扞 [扞] 闹 [鬧] 闷 [悶] 闷 [悶]
闰 [閏] 闲 [閑] 间 [間] 闹 [鬧]² 闹 [鬧] 钊 [鋸] 阕 [闕] 闺 [閨] 闻 [聞] 困 [闕]
闽 [閩] 间 [間] 闯 [闖] 闹 [鬧] 阕 [闕] 润 [潤] 润 [潤] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧]
闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧]² 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧]
闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧]
闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧] 闹 [鬧]

龟

滉 [滉] 绳 [繩] 鼋 [鼉] 蝇 [蠅] 鼋 [鼉]

难

雎 [雎] 滩 [灘] 摊 [攤] 瘫 [癱]

鸟

鳧 [鳧] 鸪 [鴣] 岛 [島] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸣 [鳴] 鳧 [鳧] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣]
鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣] 鸪 [鴣]

穷

劳 [藹]

区

讴 [謳] 伃 [偁] 沔 [漣] 恆 [愠] 拵 [搆] 奩 [奩] 呕 [嘔] 岨 [嶇] 妣 [嫗] 驱 [驅]

枢 [樞] 瓿 [甌] 欧 [歐] 殴 [毆] 鸱 [鴟] 眈 [眈] 躯 [軀]

畜

蓄 [蓄] 墙 [墻] 媵 [媵] 檣 [檣] 穉 [穉]

杀

铄 [鍛]

审

诤 [諍] 媼 [媼]

圣

怪 [榬] 蛭 [蛭]

师

泐 [泐] 狮 [獅] 蚶 [蚶] 筛 [篩]

时

埭 [埭] 蒔 [蒔] 鲋 [鮒]

寿

俦 [儔] 涛 [濤] 祷 [禱] 焘 [燾] 畴 [疇] 铸 [鑄] 筹 [籌] 踌 [躊]

属

嘱 [囑] 瞩 [矚]

双

扱 [攖]

肃

萧 [蕭] 啸 [嘯] 潇 [瀟] 箫 [簫] 螭 [螭]

岁

剝 [剝] 唳 [噉] 稊 [穢]

孙

荪 [蓀] 孙 [孫] 逊 [遜]

条

涤 [滌] 绛 [繒] 鲛 [鯨]

万

厉 [厲] 迈 [邁] 励 [勵] 疠 [癘] 蛭 [蠱] 寔 [寔] 砺 [礪] 粝 [糲] 蛎 [蠣]

为

伪 [偽] 洩 [瀉] 媯 [媯]

韦

讳 [諱] 伟 [偉] 闾 [闈] 违 [違] 苇 [葦] 韌 [韌] 帏 [幃] 围 [圍] 纬 [緯] 炜 [煒]

裨 [裨] 玮 [瑋] 鞞 [鞞] 潤 [潤] 韩 [韓] 韞 [韞] 韙 [韙] 韜 [韜]

乌

邬 [鄔] 坞 [塢] 呜 [鳴] 钨 [鎢]

无

恹 [憊] 庠 [廡] 抚 [撫] 芜 [蕪] 哧 [噓] 妩 [嫵]

猷

猷 [讞]

乡

芎 [薊] 飧 [饗]

写

泻 [瀉]

寻

浔 [潯] 荨 [蓐] 搯 [搯] 鲟 [鱈]

亚

垩 [堊] 垭 [壩] 掭 [掭] 啞 [啞] 娅 [婭] 恶 [惡、噁] 氩 [氬] 壺 [壺]

严

俨 [儼] 酹 [醞]

厌

恹 [憊] 阡 [阡] 厝 [厝] 饜 [饜] 魔 [魔] 廪 [廩]

尧

侥 [僥] 浇 [澆] 挠 [撓] 茺 [蕘] 峣 [嶢] 晓 [曉] 娆 [嫵] 骁 [驍] 绕 [繞] 饶 [饒]

烧 [燒] 桡 [橈] 晓 [曉] 饶 [饒] 翘 [翹] 蛲 [蛲] 跷 [蹺]

业

与

屿[嶼] 欵[欸]

云

芸[芸] 昙[曇] 媛[媛] 璉[璉]

郑

擲[擲] 踣[躪]

执

塾[塾] 拏[摯] 贄[贄] 鸞[鸞] 蛰[蟄] 紮[紮]

质

辘[鑪] 躓[躓]

专

传[傳] 抔[搆] 转[轉] 膊[膊] 砖[磚] 啮[嚙]

讠

计[計] 订[訂] 讬[託] 讪[讪] 议[議] 讨[討] 诤[誼] 讦[訐] 记[記] 讯[訊]

讪[讪] 训[訓] 讫[訖] 访[訪] 讶[訝] 讳[諱] 詈[詈] 讴[謳] 诀[訣] 讷[訥]

设[設] 讽[諷] 讹[訛] 诘[詰] 许[許] 论[論] 讼[訟] 讷[訥] 诘[詰] 诃[訶]

评[評] 诏[詔] 词[詞] 译[譯] 拙[拙] 诃[訶] 诅[詛] 识[識] 诃[訶] 诋[詆]

诉[訴] 诈[詐] 诊[診] 诘[詰] 诘[詰] 该[該] 详[詳] 诃[訶] 诘[詰] 诘[詰]

诘[詰] 诃[訶] 试[試] 诗[詩] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

诘[詰] 话[話] 诘[詰] 诘[詰] 诚[誠] 诞[誕] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

诬[誣] 语[語] 诵[誦] 罚[罰] 误[誤] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

狱[獄] 诘[詰] 谅[諒] 谈[談] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

读[讀] 诘[詰] 诘[詰] 课[課] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 谜[謎] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

谍[諜] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

谥[謚] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 谥[謚] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

滴[滴] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

礁[礁] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰] 诘[詰]

霭[靄]

个

彳

译[譯] 泽[澤] 恻[慄] 择[擇] 峰[嶂] 绎[繹] 驿[驛] 铎[鐸] 莛[莛] 释[釋]
箴[箴]

辶

劲[勁] 到[到] 陉[陉] 涇[涇] 莖[莖] 径[徑] 经[經] 炅[烜] 轻[輕] 氢[氫]
脰[脰] 瘰[瘰] 羟[羥] 颈[頸] 疏[疏]

亦

变[變] 弯[彎] 孛[孛] 峦[巒] 变[變] 恋[戀] 栾[欒] 孛[孛] 湾[灣]
蛮[蠻] 裔[裔] 溱[溱] 銓[銓]

冫

刚[剛] 涡[渦] 塌[塌] 喝[喝] 莩[莩] 媧[媧] 祸[禍] 冫[冫] 窝[窩] 锅[鍋]
蜗[蝸]

(1) 赏：不可误作尝。尝是嘗的简化字(见第二表)。

(2) 鬥字头的字，一般也写作鬥字头，如鬪、鬪、鬪写作鬪、鬪、鬪。因此，这些鬥字头的字可简化作鬥字头。但鬥争的鬥应简作斗(见第一表)。

(3) 讎：用于校讎、讎定、仇讎等。表示仇恨、仇敌义时用仇。

简化字总表（1986年新版）附录

以下 39 个字是从《第一批异体字整理表》摘录出来的。这些字习惯被看作简化字，附此以便检查。括弧里的字是停止使用的异体字。

呆[𡇗] 布[佈] 痴[癡] 床[牀] 唇[脣] 雇[僱] 挂[掛] 哄[鬨] 迹[跡] 秸[稭] 杰[傑](1) 巨[鉅] 昆[崑崙] 捆[綱] 泪[淚] 厘[釐] 麻[蔴] 脉[脈] 猫[貓] 栖[棲] 弃[棄] 升[昇] 笋[筍] 它[牠] 席[蓆] 凶[兇] 绣[繡]
锈[鏽] 岩[巖] 异[異] 涌[湧] 岳[嶽] 韵[韻] 灾[災] 札[劓] 扎[紮]
占[佔] 周[週] 注[註]

(1) 杰：从木，不从术。

此外，还有以下两种更改地名用字的情况：(1) 由于汉字简化，例如辽宁省瀋阳市改为沈阳市；(2) 由于异体字整理，例如河南省濬县改为浚县。